

ชุดที่ ๔ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

**ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการการตรวจแล้ว วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม

๑.๑ กระทั่งถามสด

๑.๑.๑ กระทั่งถาม ของ นายเอกพร รักความสุข เรื่อง
การแก้ไขปัญหาหนี้เสียของธนาคารกรุงไทยและผลกระทบต่อเศรษฐกิจของ
ประเทศ โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้ตอบ

๑

ผู้อภิปราย

-นายพงศ์กร อรรถนพพร

๒

-นายเอกพร รักความสุข

๓, ๕, ๑๐

-นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์

๔, ๖, ๑๐

๑.๑.๒ กระทั่งถาม ของ นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
เรื่อง การใช้จ่ายเงินของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศ โดย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้ตอบ

ผู้อภิปราย

-นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ

๑๓, ๑๕, ๑๙

-นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์

๑๔, ๑๗, ๒๐

๑.๑.๓ กระทั่งถาม ของ นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ เรื่อง
ฝ่ายการเมืองแทรกแซงสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
โดย นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงสุพัตรา
มาศดิตถ์) เป็นผู้ตอบ

๒๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ผู้อภิปราย

- นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ ๒๑, ๒๗, ๒๙,
๓๐, ๓๑, ๓๒,
๓๓
- คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ๒๔, ๒๗, ๓๐
- นายชวน หลีกภัย ๓๓

๑.๒ กระทั่งถามทั่วไป

๑.๒.๑ กระทั่งถาม ของ นายอำนาจ คลังผา เรื่อง
โรงพยาบาลขาดแคลนแพทย์ ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ซึ่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายคาร์ณ ณ ลำพูน)
ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ ๓๔

ผู้อภิปราย

- นายอำนาจ คลังผา ๓๖, ๓๙
- นายคาร์ณ ณ ลำพูน ๓๗, ๓๙

๑.๒.๒ กระทั่งถาม ของ นายไพจิต ศรีวรขาน เรื่อง
การปรับปรุงค่ายลูกเสือจังหวัดนครพนม โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ เป็นผู้ตอบ ๔๐

ผู้อภิปราย

- นายไพจิต ศรีวรขาน ๔๑
- นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล ๔๓

๑.๒.๓ กระทั่งถาม ของ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เรื่อง
การปรับโครงสร้างของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ. รมน.)
โดย นายกรัฐมนตรี เป็นผู้ตอบ ๔๓

ผู้อภิปราย

- นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ๔๔, ๔๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

-นายชวน หลีกภัย

๔๕, ๔๘

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ เรื่องการตอบกระทู้ถาม ของ พันตำรวจโท ไหวพจน์

อาการรัตน์ เรื่อง ปัญหาก่อสร้างถนนสายคลองสาน - อุ่มพาง

๕๐

๒.๒ ข้อนึงคืบว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕๐

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ เรื่องการเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการ

ฝ่ายรัฐสภา แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

๕๑

ผู้อภิปราย

-ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง

๕๑

-นายเจริญ คันธวงศ์

๕๓

-นายเสกสรรค์ แสนภูมิ

๕๔

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว (ในระเบียบ

วาระที่ ๔.๓)

๕๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ผู้อภิปราย

- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	๕๕
- นายนิพนธ์ ชะกิมี่	๕๖, ๑๑๕
- นายทศพร เสรีรักษ์	๕๘
- นายสืบแสง พรหมบุญ	๕๙, ๘๔
- นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	๖๒, ๗๓, ๗๔, ๘๖
- นายประยุทธ์ คิริพานิชย์	๖๕, ๗๘, ๘๓, ๙๖, ๑๑๐, ๑๑๓, ๑๑๔, ๑๑๕, ๑๓๐, ๑๓๑
- นายพนนิตี สุริยะ	๖๗
- นายปรีชา ภูริลดาพันธ์	๖๘, ๑๐๘
- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๖๙
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๖๙, ๗๑, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๙๖, ๑๑๒, ๑๑๔, ๑๑๕, ๑๒๒, ๑๓๕
- นางผุสดี ตามไท	๗๑
- นายนพดล ปัทมะ	๗๕, ๗๗
- นายอชพร จารุจินดา	๗๖, ๗๗, ๑๐๑
- นายวิเชียร คันฉ่อง	๗๙, ๑๑๖
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๘๑, ๘๓, ๑๐๖
- นายไพโร พัฒโน	๘๘, ๙๘, ๑๐๒
- นายธีระชัย คิริจันทร์	๙๐, ๑๒๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

-ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๘๑, ๘๘
-นายอดิศร เพียงเกษ	๘๓, ๑๒๘
-นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	๘๘
-นายจาตุรนต์ ฉายแสง	๑๐๔
-นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๑๐๗
-นายมานะ กุศลกุล	๑๑๘
-นายไพโรจน์ พลเพชร	๑๒๓
-นายมนตรี คำนไพบูลย์	๑๒๓
-นายคณัยฤทธิ์ วัชรภรณ์	๑๒๕
-นายเจริญ คันธวงศ์	๑๒๗
-นายไพจิต ศรีวรขาน	๑๓๒
-นายนิพนธ์ บุญญามณี	๑๓๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ สภากาชาด

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๘ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติดราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้วครับ ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม

๑.๑ กระทั่งถามสดนะครับ เป็นกระทั่งถามสด เรื่อง การแก้ไขปัญหานี้เสีย
ของธนาคารกรุงไทยและผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งท่านเอกพร รักความสุข
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายพงศกร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
ผมขอหารือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านพงศกร มีเรื่องอะไรจะหารือครับ ผมว่าอย่างนี้ดีไหมครับ
ท่านพงศกรครับ ผมขออนุญาตเดี๋ยวให้จบวาระกระทู้ถามแล้วค่อยหารือได้ไหมครับ
นะครับ

นายพงศกร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
ขอนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับ เชิญครับ

นายพงศกร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายพงศกร อรรถนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
พรรคชาติพัฒนา ขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับ เพราะว่าตัวผมมันได้ออก
ตรวจเยี่ยมพี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้งนะครับ ไม่ว่าจะเป็นอำเภอพล
อำเภอหนองสองห้อง อำเภอเปือยน้อย อำเภอบ้านไผ่ อำเภอชนบท
กิ่งอำเภอโนนศิลา ในจังหวัดขอนแก่นนะครับ เนื่องจากการออกตรวจเยี่ยม
ชาวบ้านนั้น ตอนที่ฝนทิ้งช่วง ข้าวกล้าในนาที่ปักดำไว้ตอนนี้ขาดน้ำ แล้วผมได้
ทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอฝนหลวง ทำหนังสือ
ไปประมาณสักครึ่งเดือนแล้วก็ไม่ได้รับการตอบว่าจะทำให้หรือไม่ทำให้ แล้วเมื่อ
ก็ได้คุยกับท่านรองหัวหน้าพรรคความหวังใหม่ คือท่านอดิศร เพียงเกษ ก็เป็น ส.ส.
จังหวัดขอนแก่นเช่นกัน ท่านก็บอกว่าในเขตท่านก็แห้งแล้งนะครับ แล้วก็ท่าน ส.ส.
พรรคศักดิ์ ซึ่งเป็น ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ ท่านก็บอกว่าแห้งแล้งจริง ๆ เพราะ
ในส่วนนี้ ซึ่งตัวผมมันก็อยู่พรรคชาติพัฒนาเป็นพรรคร่วมรัฐบาล ถ้าจะกระทู้ถาม
ก็บอกว่าทำไมไม่ถามกันเอง ก็กลัวว่าฝ่ายค้านเขาจะว่าอย่างนั้น ในครั้งนี้
ก็อยากฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า
จากการตรวจเยี่ยมของผู้แทนนั้น ที่ตรวจเยี่ยมชาวบ้าน ปัญหาตรงนี้เกิดขึ้น
ในเขตภาคอีสานอย่างมาก แล้วก็อยากให้ทางท่านรัฐมนตรีว่าการนั้นได้ช่วยเหลือ
ในภาวะฝนทิ้งช่วงในช่วงนี้นะครับ แล้วถ้าหนังสือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ได้ทำหนังสือไปหาท่านรัฐมนตรี ก็ขอให้ท่านได้แจ้งหรือตอบเป็นหนังสือกลับมา
เพื่อที่จะได้แจ้งกับพี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้งครับ อันนี้ก็รีบกว่นเวลา

ท่านประธาน แล้วก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานให้เวลาในการหารือครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : นึกว่าจะหารือเรื่องอื่น ก็รับฝากไว้ เชิญท่านเอกพรครับ

นายเอกพร รักความสุข (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร
พรรคความหวังใหม่ ใคร่ขอถามกระทู้สด เรื่อง การแก้ไขปัญหานี้เสียของ
ธนาคารกรุงไทยและผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ
การถามกระทู้สดในครั้งนี้ เพราะธนาคารกรุงไทย มหาชน นั้นเป็นกิจการ
รัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ แล้วนอกจากนี้ก็มีกองทุนฟื้นฟู
และพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าไปเกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นผู้ถือหุ้น การทำงาน
ของธนาคารกรุงไทยนั้น ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบที่คนทั้งประเทศจะเข้าไป
เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เราก็จะได้ทราบกันเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่า ในกรณีรัฐบาลตัดสินใจ
กู้เงินและใช้มาตรการ ๑๔ สิงหาคม นั้นก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เป็นภาระภาษีของ
ประเทศชาติจะต้องเข้าไปดูแลทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยที่รัฐบาลตัดสินใจไป
วันนี้ธนาคารกรุงไทยได้พยายามปรับปรุงและพัฒนากิจการของธนาคารด้วยการจ้าง
ที่ปรึกษาจากต่างประเทศ ในปี ๒๕๔๒ นี้ ได้ใช้เงินทั้งสิ้น ๔๓๖ ล้านบาท เพื่อ
ดำเนินการหลายกรณี โดยเฉพาะการตรวจสอบสภาพกิจการ การปล่อยสินเชื่อ
ให้กับภาคต่าง ๆ ต่อมาในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ที่ผ่านมานี้เองครับ กรรมการผู้จัดการ
บริษัท ไพรซ์ วอเตอร์ เฮาส์ คูเปอร์ (Price waterhouse coopers)
ได้ยื่นยันรายงานข้อมูลเบื้องต้นจากการตรวจสอบ หน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ
ธนาคารกรุงไทยนั้นหมายความว่า หนี้เสีย มีปริมาณทั้งสิ้นร้อยละ ๘๔ การที่บริษัท
ผู้ตรวจสอบซึ่งรับจ้างธนาคารไปดำเนินการและประกาศผลเบื้องต้นออกมาเช่นนี้
นั้นหมายความว่า สินเชื่อของทางธนาคารแห่งนี้ จำนวน ๑ ล้าน ๑ แสน
ล้านล้านบาทนั้น มีหนี้เสียประมาณ ๘ แสนล้านบาท ซึ่งหนี้เสียดังกล่าวนี้
เป็นอัตราที่รุนแรงที่สุดในภาวะธนาคารพาณิชย์ของไทยในรอบ ๓๐ ปีจะพึงได้รับ
เพราะปกติแล้วหนี้เสียควรจะอยู่ในอัตราระหว่างร้อยละ ๕ ถ้ามีการตรวจสอบ
ปริมาณหนี้เสียถึงร้อยละ ๒๐ นั้นหมายถึงว่ากิจการนั้นมีปัญหาอย่างปึงถึงขั้นอันตราย

แต่เมื่อผู้ตรวจสอบซึ่งธนาคารเป็นผู้จ้างยืนยันผลการตรวจสอบเบื้องต้นว่า มีอัตราถึงร้อยละ ๘๔ และเกิดเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ กระผมใคร่ขอถามคำถามไปยังรัฐบาลนะครับว่า การที่ธนาคารกรุงไทยออกมาปฏิเสธหนี้เสีย โดยยืนยันว่ามีแต่เพียงร้อยละ ๕๙.๓ หรือหนี้เสียทั้งหมดประมาณ ๓๙๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น และไม่ยอมรับรายงานของผู้เชี่ยวชาญซึ่งตัวเองได้จ้างนั้น ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ครับว่า ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๔๒ นี้ ทางธนาคารกรุงไทยมีหนี้เสียทั้งสิ้นเท่าไร ขอทราบและขอคำยืนยันจากรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกเอกพร รักความสุข ในประเด็นเรื่องการแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระของธนาคารกรุงไทยครับ ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะให้เห็นภาพรวมในการตอบกระทู้ของท่านสมาชิกนะครับ ธนาคารกรุงไทยเป็นธนาคารของรัฐ ขณะนี้เป็นธนาคารที่เรียกได้ว่าอาจจะใหญ่ที่สุดในประเทศนะครับ จึงต้องถือว่าเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจ มีผู้ฝากเงินหลายแสนล้านบาทครับ มีบัญชีผู้ฝากหลายล้านคน มีลูกค้าสินเชื่อซึ่งอยู่ในภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศ นับเป็นแสนรายนะครับ แล้วก็มีความพัวพันกับภาคเศรษฐกิจโดยส่วนรวมเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นจึงเป็นนโยบายของรัฐมาโดยตลอดครับที่จะเร่งสร้างความมั่นคง ความน่าเชื่อถือ ตลอดจนความสามารถของสถาบันการเงินแห่งนี้ครับ ให้หล่อเลี้ยงระบบเศรษฐกิจของเราได้เป็นอย่างดีต่อไป กรอบของการแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทยนั้นได้ประกาศไว้อย่างชัดเจน แล้วก็ได้มอบเป็นนโยบายให้แก่ธนาคารจากกระผมโดยผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบการแก้ไขปัญหาธนาคารกรุงไทยในฐานะเป็นแบงก์ชาติ กรอบที่กระผมขออนุญาต กราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ ก็คือ ๑. การจัดให้มีทุนประกอบกิจการอย่างเพียงพอตามหลักเกณฑ์ของ บี.ไอ.เอส. (BIS) ๒. เร่งรัดการสร้าง การบริหารการจัดการที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ๓. เร่งแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระ เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ ขออนุญาตตอบคำถาม

ของท่านสมาชิกนะครับ ธนาคารกรุงไทยยืนยันครับว่า ตามที่ตัวเองได้รายงาน
ไปที่ตลาดหลักทรัพย์ อัตราหนี้ค้างชำระของธนาคารกรุงไทย ณ สิ้นวันที่ ๓๐
มิถุนายนที่ผ่านมา มีอัตราอยู่ที่ร้อยละ ๕๘.๓ เป็นไปตามเกณฑ์ของธนาคาร
แห่งประเทศไทยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกพรครับ

นายเอกพร รักความสุข (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
การที่ทางธนาคารกรุงไทยยืนยันตัวเลขแตกต่างจากที่ไปจ้างผู้เชี่ยวชาญ
มาตรวจสอบนั้น ส่งผลในทางบริหารกิจการของทางธนาคาร และเกี่ยวพัน
กับนโยบายของทางรัฐบาล ทั้งนี้ ทางรัฐบาลได้ตัดสินใจเพิ่มทุนให้กับทาง
ธนาคารกรุงไทย ครั้งที่ ๑ ๗๗,๐๐๐ ล้านบาท และครั้งที่ ๒ ที่จะมีผล
ในวันที่ ๑๕ กันยายน อีก ๑๐๘,๐๐๐ ล้านบาท การเพิ่มทุนของธนาคารกรุงไทย
ทั้ง ๒ ครั้งดังกล่าวนี้ะครับ เป็นการเลือกปฏิบัติตามวิธีการของรัฐบาล
ซึ่งในนโยบายของคณะรัฐมนตรีในการจัดการในมาตรการ ๑๔ สิงหาคมนั้น
ท่านเลือกที่จะลดทุนของธนาคารพาณิชย์เอกชน แล้วก็ดำเนินการเพิ่มทุนในภายหลัง
การที่ตัดสินใจเพิ่มทุนให้กับธนาคารกรุงไทย แตกต่างจากการทำกับธนาคารพาณิชย์
โดยทั่วไปนั้น สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ เรื่องของความเสียหายที่จะต้องได้รับในกรณี
ของผู้ถือหุ้น และในกรณีของประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของกิจการธนาคารโดยตรง
และโดยอ้อม วันนี้ตัวเลขของหนี้เสียที่ท่านรัฐมนตรีได้ยืนยันเมื่อสักครู่นี้
มีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากผลการทำงานที่เราไปจ้างเขามาตรวจสอบ
ดังนั้นการเพิ่มทุนก็เป็นผลที่ผูกพัน คำถามที่อยากจะขอถามท่านรัฐมนตรีก็คือว่า
การที่รัฐบาลตัดสินใจเพิ่มทุนทั้ง ๒ ครั้งนั้นโดยไม่ยอมลดทุนของธนาคารก่อน
คำถามมีอยู่ว่า จะต้องเพิ่มทุนของธนาคารกรุงไทยอีกสักเท่าใด และนอกจากนี้ะครับ
รัฐบาลมีเหตุผลใดที่ไม่ยอมลดทุนของธนาคารกรุงไทย ขอกราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตที่จะชี้แจงประเด็นที่ทำให้เข้าไปสู่
การถามคำถามของท่านสมาชิกเอกพระนครครับ ขออนุญาตที่จะต้องชี้แจงเอกสารอ่าน
เพราะว่าเป็นคำชี้แจงของธนาคารในเรื่องที่เป็นประเด็นอยู่ในขณะนี้ครับ
มีข้อสังเกตของบริษัท ไพรซ์ วอเตอร์ เฮาส์ ว่าวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ
ไม่ชัดเจน คำชี้แจงของฝ่ายจัดการจะเป็นดังนี้ครับ

เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ต้องระบุในแบบฟอร์มของการขออนุมัติสินเชื่อ
ทุกราย ไม่มีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของลูกค้านี้ นี่คือข้อสังเกตครับ
ธนาคารยืนยันว่าจะตรวจสอบเครดิต (Credit) ของลูกค้า
จากข้อมูลภายในธนาคารและจากข้อมูลภายนอกทุกกรณี

ข้อสังเกตข้อที่ ๓ ไม่มีบทวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม ธนาคารยืนยันว่า
มีการระบุมภาวะอุตสาหกรรม แผนธุรกิจ แผนการตลาด และความเป็นไปได้
ของโครงการ เป็นหัวข้อหลักในแบบฟอร์มการขอสินเชื่อทุกกรณี

ข้อ ๔ มีวิธีการชำระคืนไม่ชัดเจน ธนาคารกรุงเทพได้ยืนยันว่า
มีการกำหนดเงื่อนไขในการชำระหนี้ไว้ในสัญญาสินเชื่อทุกประเภท

ข้อสังเกตครับ ไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนถึงวิธีการกำหนดอัตราดอกเบี้ย
คำชี้แจงครับ ธนาคารจะกำหนดอัตราดอกเบี้ยโดยอิงกับอัตราตลาด
บวกส่วนต่างที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย

ข้อ ๖ เอกสารการกู้ยืมไม่ครบถ้วน หรือสูญหาย ธนาคารมีหน่วยงาน
ที่ดำเนินการจัดเก็บเอกสารสัญญาต่าง ๆ ดังนั้นเอกสารสัญญาสินเชื่อต่าง ๆ
จึงมีอยู่อย่างครบถ้วน ธนาคารยืนยันนะครับ

ข้อ ๗ ประเภทของสินเชื่อไม่ตรงกับความต้องการใช้เงินของลูกค้า
ธนาคารยืนยันครับว่า การให้สินเชื่อแก่ลูกค้ามีการกำหนดประเภทสินเชื่อที่ตรง
ตามวัตถุประสงค์ของการใช้เงิน

ข้อ ๘ มูลค่าหลักประกันอาจจะไม่เหมาะสมกับลูกค้า คำชี้แจงของ
ธนาคารครับ ในกรณีที่เป็นเงินกู้เพื่อโครงการ หรือที่เรียกกันว่า โพรเจกต์ ไฟแนนซ์
(Project finance) มูลค่าหลักประกันจะเพิ่มขึ้นเมื่อโครงการนั้นแล้วเสร็จ

และอาจจะพบในกรณีทีภาระหนีเพิ่มเติมขึ้นเนื่องจากอัตราแลกเปลียนได้เปลียนไป
ไม่ได้แตกต่างไปจากธนาคารอื่น ๆ นะครับ

ข้อ ๙ ขั้นตอนการอนุมัติสินเชื่อกอาจจะไม่เหมาะสม ธนาคารยืนยันว่า
เป็นไปตามระเบียบของธนาคารทุกราย แล้วก็เมื่อวันที่ ๑๗ ที่ผ่านมานี้ครับ
บริษัท ไพรซ์ วอเตอร์ เฮาส์ ได้ทำหนังสือยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรมายัง
ฝ่ายจัดการของธนาคารกรุงไทยเกี่ยวกับประเด็นเรื่องขั้นตอนการอนุมัติสินเชื่อก
ได้ระบุข้อความไว้อย่างนี้ครับ มีสาระสำคัญว่า กระทบขออนุญาตท่านประธาน
อีกเช่นเดียวกันครับ -----

ในบางกรณีบริษัทไม่สามารถหาหลักฐานได้ว่าการปล่อยกู้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ โดยผู้ที่มีอำนาจเหมาะสม บางกรณีนี้ เป็นกรณีเกี่ยวข้องกับ ธนาคารมหานครเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับธนาคารกรุงไทย

ต่อมาครับ ข้อมูลทางการเงินให้สมบูรณ์ ธนาคารกรุงไทยได้ชี้แจงครับ การวิเคราะห์ฐานะทางการเงินของลูกค้านี้เป็นหัวข้อหลักในแบบฟอร์มการขออนุมัติสินเชื่อทุกราย

ต่อไปอีกนะครับ การกำกับดูแลลูกหนี้ไม่เพียงพอ ธนาคารกรุงไทย ได้ชี้แจงครับว่า มีการกำหนดให้ทบทวนวงเงินสินเชื่ออย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๒. ไม่มีรายการควบคุมเอกสาร ธนาคารชี้แจงครับ มีหน่วยงาน พิธีการสินเชื่อทำหน้าที่ควบคุมดูแลรายการและความครบถ้วนถูกต้องของเอกสารสัญญา และมีทะเบียนควบคุมเอกสารของลูกค้าทุกราย

๑๓. ไม่มีขั้นตอนปฏิบัติเมื่อหนี้เกิดปัญหา ธนาคารยืนยันว่าการกำหนด ขั้นตอนปฏิบัติ ที่กระผมได้นำเอกสารขออนุญาตท่านประธานมาอ่านเพราะ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญครับ ทั้งหมดเป็นการชี้แจงของธนาคารกรุงไทยจากข่าวที่ได้เกิดขึ้นนะครับ

สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ถามนะครับว่า การเพิ่มทุนของธนาคารนั้น ในประเด็นแรกว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่ที่เพิ่มทุนโดยไม่มี การลดทุนก่อน กระผม ได้ชี้แจงต่อที่สาธารณะไปหลายครั้งแล้วครับว่าเป็นเรื่องปกติ ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นที่จะเพิ่มทุนเป็นผู้ถือหุ้นรายเดียวกันกับผู้ถือหุ้นเดิมที่ไม่จำเป็นต้องมีการลดทุนก่อน เพราะอย่างไรก็แล้วแต่ก็ยังคงไว้ซึ่งความเป็นผู้ถือหุ้นเดิมครับ ในกรณีที่มีการลดทุน จะแตกต่างกันไปมากกับเรื่องปกติอย่างนี้ครับ ก็คือว่าได้เกิดความสูญเสียขึ้นในกิจการ ของบริษัทนั้น ๆ ห้างร้านนั้น ๆ นะครับ จนส่วนของทุนของผู้ถือหุ้นเดิมหมดไปหมด ต่อมาผู้ถือหุ้นใหม่ครับ มากอบกู้กิจการด้วยการเพิ่มทุน เพื่อความเป็นธรรมให้กับ ผู้ถือหุ้นใหม่ทั้งในแง่ประโยชน์และทั้งในแง่การควบคุมการฟื้นฟูของบริษัทนั้น ๆ หรือ ห้างร้านนั้น ๆ นะครับ ก็จำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการควบคุมการประชุม ผู้ถือหุ้น จึงนำไปสู่โดยปกติเป็นการลดทุนของผู้ถือหุ้นเดิมออกไปก่อนครับ ในกรณี ธนาคารกรุงไทยนั้นอย่างที่เราได้ทราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ จะแตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง เพราะว่าเป็นผู้ถือหุ้นรายเดียวกันก็คือรัฐ

ส่วนประเด็นเกี่ยวข้องกับเรื่องจำนวนของทุนนะครับ กระผมขออนุญาต ทราบเรียนต่อท่านประธานว่า ธนาคารเองก็ได้ชี้แจงเรื่องนี้ต่อสาธารณชนนะครับ เพราะ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความมั่นคงให้กับธนาคารครับ

กองทุนฟื้นฟูฯ แจ้งว่าจะชำระเงินเพิ่มทุนหุ้นบุริมสิทธิจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ ล้านบาท ในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ก็คือวันนี้ นะครับ หลังการเพิ่มทุนทางการจะถือหุ้น ธนาคารกรุงไทยร้อยละ ๕๕.๘๕ ธนาคารกรุงไทยจะมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ๒๑๙,๘๕๐ ล้านบาท อัตรา ปี.ไอ.เอส. คืออัตรากองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง นะครับ จะเพิ่มเป็นร้อยละ ๒๑.๗๒ อัตรา ปี.ไอ.เอส. จะเพียงพอตลอดไปหากภาวะ เศรษฐกิจกระเตื้องขึ้น และสินเชื่อค้างชำระได้รับการแก้ไขได้ดีขึ้นกว่าเดิม และงานหลักและเร่งด่วนของธนาคารขณะนี้ คือเร่งปรับปรุงและประนีประนอม กับลูกค้าที่เป็นปัญหาหนี้ค้างชำระ อยู่ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกพรครับ

นายเอกพร รักความสุข (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
คำตอบของท่านรัฐมนตรีนั้นท่านไม่สามารถอธิบายได้จบกระแสความนะครับ
การที่ท่านบอกว่ากรณีของธนาคารกรุงไทยนั้นไม่จำเป็นจะต้องดำเนินการลดทุน
เพราะว่าลักษณะไม่เหมือนกับกรณีธนาคารพาณิชย์เอกชนนั้น วันนี้เห็นได้ชัดเจนว่า
ประชาชนไม่ทราบว่าความเสียหายขนาดที่เกิดขึ้นกับธนาคารกรุงไทยนั้นมีปริมาณ
เท่าใด ถ้าเป็นกรณีธนาคารพาณิชย์เอกชนนั้นเมื่อสั่งลดทุนประชาชนจะทราบ
ขนาดของความเสียหายทันทีโดยดูจากมูลค่าหุ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ะครับ ก็ส่งผลต่อ
การดำเนินการของธนาคารกรุงไทย และยิ่งเมื่อท่านรัฐมนตรีไม่ได้ยืนยันตัวเลข
ที่ทางผู้ตรวจสอบนะครับพูดถึงการที่มีหนี้เสียถึงร้อยละ ๘๔ ในขณะที่คงยอมรับ
ตัวเลขของธนาคารกรุงไทย ซึ่งเป็นผู้จ้างเขาที่ร้อยละ ๕๙ นั้น ได้ส่งผลต่อการ
ปล่อยสินเชื่อของธนาคารกรุงไทยในอนาคต เพราะเท่าที่ผ่านมามาจนถึงวันนี้
ธนาคารกรุงไทยไม่มีขีดความสามารถในการปล่อยสินเชื่อได้เหมือนเดิม
คงมีแต่ภาระในการแก้ไขปัญหาหนี้เสีย และยิ่งเมื่อได้ฟังคำตอบสักครั้งนี้นะครับ
ที่บอกว่า ณ เวลานี้เมื่อกองทุนฟื้นฟู ยอมรับในการเพิ่มทุนด้วยการแปลงหนี้
เป็นทุนนั้นะครับ ทางการจะเข้าไปถือหุ้นธนาคารกรุงไทยถึงร้อยละ ๙๕
ซึ่งเป็นภาระของประเทศชาติ ภาระของประชาชนทั้งหมด

ดังนั้นคำถามสุดท้ายที่จะส่งผลจากเรื่องของหนี้เสียก็คือว่า
รัฐบาลมีวิธีการจัดการปัญหาหนี้เสียในธนาคารกรุงไทยอย่างไร และจะส่งผล
ทำให้ธนาคารกรุงไทยนั้นเป็นสถาบันการเงินหลักที่ให้สินเชื่อได้ตามปกติ
ในระยะเวลาเท่าใดหรือไม่ครับ ขอกราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมนะครับว่า
สิ่งที่เราได้ดำเนินการในการจัดการให้มีทุนอย่างเพียงพอเป็นเรื่องที่ถูกต้องครับ
จำนวนของทุนที่กระผมได้กราบเรียนไปเมื่อตะกี้ตามการประมาณการของธนาคาร
ก็คาดว่าจะเพียงพอ ยกเว้นในกรณีที่เศรษฐกิจมีปัญหา หรือในกรณีที่หนี้ค้างชำระ
ไม่ได้รับการแก้ไขโดยเร็ว นะครับ ซึ่งก็เป็นหัวใจของการแก้ไขปัญหาของธนาคารอยู่

ในประเด็นที่ถามว่า กระบวนการแก้ไขปัญหานี้ค้างชำระ ซึ่งกระผมได้ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากตามที่ได้กราบเรียนไปในตอนต้น นะครับ ขณะนี้ธนาคารได้มีการจัดตั้งฝ่ายหรือว่าสายงานออกเป็น ๗ สายงานด้วยกันครับที่จะประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ ๑ ใน ๗ สายงานเป็นสายงานที่จะรับโอนพนักงานหลายพันคนนะครับ มาสู่กระบวนการที่นำไปสู่การเจรจา ประนีประนอมแก้ไขปัญหานี้ค้างชำระของธนาคารอย่างเต็มที่ครับ และกระผมเองก็ได้มอบหมายนโยบายเรื่องนี้เป็นพิเศษให้กับประธานกรรมการบริหารและผู้จัดการใหญ่คนใหม่ คือคุณสิงห์ นะครับ ให้ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างที่สุดที่จะต้องเร่งแก้ไขครับ ในส่วนที่จะต้องดำเนินการต่อไปนั้นขอกราบเรียนว่า ขณะนี้ธนาคารมีแผนที่กำลังทำการศึกษากันอย่างเร่งรีบครับที่จะแยกหนี้ดี หนี้เสียไม่ให้ปะปนซึ่งการบริหารครับ ซึ่งเป็นหลักการที่น่าจะถูกต้องและเป็นไปตามพระราชกำหนด ซึ่งรัฐบาลได้ออกรองรับไว้ในการที่จะจัดตั้งให้มีบริษัทหรือว่าบริษัทบริหารทรัพย์สินที่รู้จักกันในนามว่า เอ.เอ็ม.ซี. (AMC) นั้นนะครับ ให้เป็นเรื่องที่สามารถดำเนินการได้ รัฐบาลเองก็มีนโยบายครับที่จะสนับสนุนให้เกิดการจัดตั้ง เอ.เอ็ม.ซี. ขึ้น ไม่ใช่เฉพาะแต่ในธนาคารกรุงไทยครับ ทุกธนาคารที่เห็นว่ามีค้ำค้างชำระ

กระผมขอวกกลับมากราบเรียนท่านประธานนะครับ ในประเด็นที่ว่า ในเมื่อมีการเอาเงินของรัฐ ก็คือเงินของกองทุนฟื้นฟู นะครับไปเสริมความมั่นคงของธนาคารกรุงไทย-----

แน่นอนครับ เพื่ออะไร ก็เพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนในวงกว้างครับ ผู้ฝากเงินหลายแสนล้านบาทครับ หลายล้านคนครับ แล้วก็ลูกค้าธนาคาร ทางด้านสินเชื่อก็มีธุรกิจเกี่ยวข้องกับประชาชนอีกมากมายครับ เพราะฉะนั้นทุกอย่างที่เรากำลังดำเนินการอยู่นั้นเป็นเรื่องที่สร้าง ความมั่นคงให้กับสถาบันการเงินซึ่งเป็นหลักของประเทศ และขณะเดียวกันก็สร้างความมีประสิทธิภาพ ความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินให้มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะนำไปสู่จุดที่สามารถทำงานหล่อเลี้ยงระบบเศรษฐกิจได้ครับ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า แม้กระทั่งในขณะปัจจุบันซึ่งจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหานี้ต่างชำระไปพร้อม ๆ กัน ธนาคารก็ยังให้สินเชื่อเป็นปกติครับ แล้วก็ดำเนินการที่จะมีโครงการพิเศษสนับสนุนให้แก่ผู้รับเหมา ผู้รับจ้างรัฐกรณีที่จะทำงานส่งรัฐโดยไม่ทันกำหนด ขณะนี้โครงการเหล่านี้ก็ดำเนินการต่อไปเป็นปกติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามสดที่ ๒ เรื่อง การใช้จ่ายเงินของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศ ซึ่งท่านภูมิินทร์ ลิขธีระประเสริฐ งามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คุณหมอภูมิินทร์พร้อมเชิญครับ

นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังนั้นครับว่า ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๔๒ นี้ ทางรัฐบาล
 โดยทางกระทรวงการคลังนั้นได้จัดหาเม็ดเงินโดยผ่านทางงบประมาณแผ่นดิน
 โดยผ่านทางการกู้ โดยการออกพันธบัตรนั้นมาใช้เพื่อบริหารประเทศและแก้ไข
 ปัญหาของสถาบันการเงิน นำมาใช้กระตุ้นเศรษฐกิจ หรือบรรเทาผลกระทบของ
 สังคม ถ้ามองว่า หากเงินมาใช้ทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงินเท่าไรในปีงบประมาณ ๒๕๔๒
 แล้วใช้จ่ายเงินไปแล้วก็มากน้อย แล้วก็อยากทราบว่าผลของการใช้จ่ายเงิน
 จำนวนนั้นประสบความสำเร็จมากน้อยอย่างไรบ้างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง ขออนุญาตตอบกระทู้ถามสดของท่านสมาชิกภูมินทร์นะครับ
 รัฐบาลได้พยายามเร่งรัดในการที่จะให้มีการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างรวดเร็ว
 ที่สุดนะครับ จากข้อมูลที่มีอยู่ล่าสุดนั้น การใช้จ่ายเงินงบประมาณตรงครบกำหนด
 กับระยะ เป้าหมายที่เราต้องการไปถึงให้ถึงนะครับ คือพยายามที่จะเร่งให้มีการ
 จ่ายงบประมาณให้ใกล้เคียงหรืออย่างน้อยเข้าเป้าที่เราได้ตั้งไว้เมื่อถึงสิ้นปี
 งบประมาณ คือประมาณร้อยละ ๘๘ ของงบประมาณทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมออนุมนตรีครับ

นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ (ศรีสะเกษ) : จริง ๆ ท่านรัฐมนตรี
 ยังมีเวลาที่จะตอบในส่วนของเงินกู้ต่าง ๆ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ทราบด้วย
 นะครับว่า กู้มาแล้วใช้จ่ายเงินไปอย่างไร ในหมวดของแซล (SAL) ในหมวดของ
 ชิพ (SIP) แล้วก็ในหมวดของมิยาซาวาครับ เพื่อที่จะได้ครบถ้วนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากตัวเลขมีอยู่ค่อนข้างจะมาก แล้วก็เป็นการถาม

ซึ่งได้ถามขึ้นถึงความชัดเจนของตัวเลขนะครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียน
ต่อท่านประธานว่า ตัวเลขเหล่านี้จะนำมาส่งให้กับท่านสมาชิกในภายหลัง
ขอกราบเรียนในเบื้องต้นก่อนครับว่า สำหรับโครงการมียาชาวา ธนาคารโลก
ซึ่งเป็นโครงการเสริมแรงด่วนเข้าไปนั้น เราได้มีการเบิกจ่ายกันออกไปแล้วเกือบ
๓๐,๐๐๐ ล้านบาท จากวงเงินทั้งหมด ๕๓,๐๐๐ ล้านบาทครับ ขณะนี้ก็เร่ง
ดำเนินการที่จะให้การเบิกจ่ายออกไปสู่พี่น้องประชาชนอย่างรวดเร็ว
เพราะนอกจากนำไปสู่การจ้างงานครับ ยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ
มีการจับจ่ายใช้สอยซื้อของภายในประเทศ และเป็นตัวหลักที่จะนำไปสู่
การฟื้นกำลังซื้อในตลาดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอมูมินทร์ เชิญครับ

นายหมอมูมินทร์ ลิขิตระประเสวีรัฐ (ศรีสะเกษ) : ผมขอถามคำถามที่ ๒
นะครับ ท่านประธานครับ จะเห็นได้ว่าท่านรัฐมนตรีพยายามเลี้ยงที่ไม่ตอบ
ถึงจำนวนเม็ดเงินที่ท่านนำมาใช้ในการช่วยเหลือทางสถาบันการเงิน ซึ่งก็คือ
เม็ดเงินที่รัฐต้องจัดหาจากหลายแหล่งและแรงงานของพี่น้องประชาชนไปใช้
ในทางนั้นนะครับ แต่จากที่ผมได้ติดตามดูการทำงานของท่านที่ผ่านมา
ท่านในฐานะที่กำกับดูแลกระทรวงการคลัง ดูแลทางด้านการเงินการคลัง
ของประเทศนั้น ท่านอ้างว่าท่านจำเป็นจะต้องใช้เงินเพื่อนำมากระตุ้นเศรษฐกิจ
จึงจำเป็นที่จะต้องไปกู้เงินจากต่างชาติมาใช้เพื่อให้เกิดกำลังซื้อในประเทศ
เพื่อให้การผลิตของประเทศของเรานั้นได้เพิ่มขึ้นนะครับ ให้เศรษฐกิจของเรานั้น
กลับคืนมาสู่สภาพที่ดีกว่าเดิมนะครับ แต่จากการที่ได้ติดตามดูการใช้จ่ายเม็ดเงิน
ของท่านนั้น ผมเห็นว่าค่อนข้างจะสวนทางกับที่ท่านคิดอยากจะทำ ไม่ว่าจะเป็น
เงินมิยาซาวากูมา ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ภายในช่วงเวลา ๕ เดือนที่ผ่านมา
ท่านใช้เงินไปเพียง ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วโดยการที่ท่านเร่งให้หน่วยงาน
ไปดำเนินการในเม็ดเงินงบประมาณนั้น ทำให้ทางรัฐบาลชุดนี้โดยท่านรัฐมนตรี
ละเลยที่จะเร่งการใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ท่านครับ ท่านตอบออกมาว่า
ได้ตรวจสอบดูแล้วตรง ครบกำหนดกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผมว่าไม่จริงครับ
เพราะเมื่อตรวจสอบตัวเลขลงไป และเมื่อได้ยื่นท่านรองนายกฯ ไตรรงค์
ออกมาพูด ออกมาเร่งในเรื่องของการใช้จ่ายงบ เราจะเห็นว่างบทางด้านลงทุน
ของประเทศเราในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ นั้น ๒ แสนกว่าล้านบาทนั้น ถูกใช้ไป
ยังไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นั้นหมายถึงเม็ดเงินอีกเกือบ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ
ที่ท่านละเลย ละเลยไม่เร่งนำมาใช้ และเมื่อคุณคลิกไปในรายการตรวจในขอ
เม็ดเงินนั้นนะครับ จะเห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้วงบลงทุนที่ท่านยังไม่ได้เร่งใช้นั้น
ส่วนใหญ่ไปอยู่ในหมวดที่จะต้องใช้กับพี่น้องประชาชนในชนบททั้งสิ้น ท่านครับ
ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมชลประทาน กรมประมง กรมพัฒนาที่ดิน
กรมส่งเสริมการเกษตร ส.ป.ก. ดูไปที่กระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการ
สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ดูไปที่กระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย ดูไปที่
กระทรวงอุตสาหกรรม กรมทรัพยากรธรณี นั้นหมายถึงว่าตลอดเวลา ๕ เดือน

ที่ผ่านมา ที่ท่านไปเร่งให้ใช้จ่ายงบมิยาชาวด้วยอาการกุลิกุจแล้วก็ไม่รอบคอบนะครับ ท่านละเอียดก็จะให้หน่วยราชการของรัฐในกรม กองต่าง ๆ ออกไปดำเนินการก่อสร้างสาธารณูปโภคให้กับพี่น้องประชาชนในชนบท อนามัยก็ยังไม่ได้สร้าง ถนนหนทาง คู คลองต่าง ๆ ท่านก็ไม่เร่งรัด เม็ดเงินแสนกว่าล้านบาทที่จะต้องถูกใช้ไปตามแผนงานงบประมาณปกติ ถูกกัก ถูกชะลอ ถูกใช้จ่ายอย่างล่าช้า ผมจึงบอกว่า การที่ท่านคิดแล้วประกาศออกมาว่าจะเร่งนำเม็ดเงินซึ่งเราจำเป็นจะต้องไปกู้ แล้วก็ต้องไปหาเงินมาใช้คืน ในภายหลังให้ไวเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้เกิดกำลังซื้อนั้น ท่านกลับละเอียดที่จะเร่งใช้จ่ายเม็ดเงินงบประมาณปกติของแผ่นดินของเรา ตรงนี้คือสิ่งที่ผมจะต้องถามท่านว่า ปัญหาความล่าช้าที่เกิดจากการใช้จ่ายเงินในหมวดงบประมาณล่าช้านั้น เกิดจากการที่ท่านละเอียดที่จะแก้ไขปัญหาของพี่น้องในชนบท หรือเกิดจากความล้มเหลวในการกำกับดูแลการใช้จ่ายเงินงบประมาณในปี ๒๕๕๒ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายชารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง กระผมฟังก็ค่อนข้างจะแปลกใจถึงแนวคำถามของ
ท่านสมาชิกภูมิินทร์นะครับ เพราะท่านเริ่มด้วยการกล่าวว่ากระผมเลี้ยง
ไม่ตอบคำถามที่เกี่ยวข้อกับการใช้เงินของกองทุนฟื้นฟูฯ ทางด้านการแก้ไขปัญหา
สถาบันการเงิน หรือตามพระราชกำหนดที่เราได้มีเพื่อการแก้ไขปัญหาเพียงพอกองทุน
ของธนาคารเอกชนต่าง ๆ ที่รองรับมาตรการ ๑๕ สิงหาคม ปีที่แล้ว เพราะว่า
เรื่องนี้ครับ ขอกราบเรียนว่าท่านสมาชิกไม่ได้ถาม เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ได้ตอบ
และไม่ได้เอ่ยถึงในช่วงต้น ท่านพูดถึงโครงการมิชชาวา เงินชีพ เงินแชล
ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางด้านสถาบันการเงิน และกระบวนการการแก้ไขปัญหาของ
๑๕ สิงหาคมครับ

ขอกราบเรียนในประเด็นกระบวนการที่เราเร่งรัดการใช้งบประมาณนะครับ
รวมทั้งโครงการเงินกู้มิชชาวาธนาคารโลกอีกด้วยนะครับ รัฐบาลทราบดีครับ
ว่าการใช้เงินออกไปให้ถึงมือประชาชนอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเงินงบประมาณ
หรือเงินนอกงบประมาณ โครงการเงินกู้นี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งครับ
แล้วก็ได้เริ่มกระบวนการนี้มาโดยตลอดครับ ก่อนอื่นเราต้องเร่งแก้ไขปัญหาของผู้รับจ้าง
ผู้รับเหมารัฐ เพราะว่าเช่นเดียวกับธุรกิจอื่น ๆ ครับ เพราะประสบปัญหา
เรื่องสภาพคล่อง หรือแม้กระทั่งกลายเป็นหนี้ค้างชำระ ไม่สามารถส่งงานให้กับรัฐได้
จึงนำไปสู่การเบิกเงินที่ล่าช้า บางรายมีปัญหาในเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน เพราะว่า
สัญญาที่ทำไว้แต่เดิมนั้น เป็นสัญญาซึ่งต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์จากต่างประเทศ ซึ่งในสมัยก่อน
ซึ่งไม่มีมาตรการค่าเงิน ก็ทำให้ราคาที่มาประมูลนั้นอยู่บนพื้นฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเดิมครับ
ต่อมาเมื่อต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์เหล่านี้ ก็จำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินบาทในจำนวนที่มากขึ้น
เพราะฉะนั้นจึงนำไปสู่ภาวะของการติดขัดในการที่จะทำงานให้รัฐ ในส่วนนี้ครับ
จึงมีกระบวนการแก้ไข ซึ่งกระผมได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
พิเศษ พันธุ์วิชาติกุล ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเรื่องผู้รับเหมา ผู้รับจ้างรัฐ
มาโดยตลอด แล้วก็ขอกราบเรียนครับว่า ในส่วนที่กระผมได้มีโอกาสตอบ
กระทู้ที่ ๑ ไปแล้ว ก็ได้พูดถึงครับ โครงการของธนาคารกรุงไทย เป็นพิเศษ
ที่จะอำนวยความสะดวกให้ผู้รับเหมา ผู้รับจ้างรัฐที่ติดขัดอยู่ในขณะนี้
ทั้งนี้ ก็เพื่อประโยชน์ของการที่จะเร่งรัดการใช้เงินงบประมาณออกไปสู่ประชาชน

อย่างรวดเร็วที่สุดนะครับ ขอกราบเรียนเพิ่มเติมครับว่า นอกจากกระบวนการนี้
กระทรวงการคลังได้พยายามติดตามแล้วก็เร่งงานไปยังทุกกระทรวง
ทบวง กรม ทุก ๆ เดือน จะมีจดหมายจากกรมถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
ทุกท่านที่ควบคุมดูแลส่วนราชการทั้งหมด พร้อมกับสำแดงตัวเลขว่างประมาณ
มีเท่าใด ได้ใช้เงินไปแล้วเท่าใด สมควรที่จะเร่งรัดเพิ่มเติมอย่างไร
ขอกราบเรียนครับว่าการใช้เงินงบประมาณนั้นเป็นหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ
ซึ่งไม่ได้สังกัดกระทรวงการคลังโดยตรง กระทรวงการคลังมีหน้าที่ที่เร่งรัด
ติดตาม ให้นำเร่งจ่ายนะครับ แต่ก็ขึ้นอยู่กับอำนาจของท่านรัฐมนตรีต่าง ๆ
ในขณะที่เดียวกันก็ได้มีการหารือเรื่องนี้บ่อยครั้งในคณะรัฐมนตรีครับ
ขณะนี้ นายกรัฐมนตรี ด้วยความเป็นห่วง ได้ขอให้คณะรัฐมนตรีทุกคนทุกท่าน
เร่งรัดการเบิกจ่าย นี่ก็เป็นที่มาที่ไปที่กรมได้ชี้แจง

ในคำถามแรก ก็คือว่า ขณะนี้การใช้เงินงบประมาณปี ๒๕๕๒
คาดว่าจะใกล้เคียงกับเป้าที่เราได้ตั้งไว้ คือร้อยละ ๘๘ นะครับ เท่าที่ผ่านมานั้น
การเบิกจ่ายเงินงบประมาณจะสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของ ๕ ปีย้อนหลัง ๕ เปอร์เซ็นต์ครับ
ส่วนการใช้เงินในกรณีโครงการมิยาซาวาธนาคารโลก ๕๓,๐๐๐ ล้านบาท
ถ้าท่านจะกรุณาศึกษาว่าเราได้ตั้งเป้าไว้ว่าภายใน ๖ เดือนแรกจะต้องใช้เงิน
๓๘,๐๐๐ ล้านบาท ระบุไว้ในเอกสารของโครงการทั้งหมดครับ ขณะนี้กรม
กราบเรียนท่านประธานไปเมื่อสักครู่นี้ครับว่าเราได้ใช้เงินออกไป ไปอยู่ที่
ส่วนราชการต่าง ๆ เบิกจ่ายกันออกไปนั้น ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอมุมนตรีครับ

นายมุมนตรี ลิธีระประเสริฐ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
จริง ๆ ผมถามคำถามกว้าง ๆ นะครับ ในตอนแรกถามถึงการใช้จ่ายเม็ดเงิน
ในการแก้ไขปัญหาของประเทศ ซึ่งผมถึงกล้าพูดว่าท่านรัฐมนตรีเลี้ยงที่จะ
ไม่ตอบในเรื่องของการใช้จ่ายเงินเพื่อแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน หรือท่าน
อาจจะไม่คุ้นเคยกับการฟังภาษาไทยก็เป็นได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอดครับ เอาเป็นคำถามที่ ๓ เลยนะครับ

นายมุมนตรี ลิธีระประเสริฐ (ศรีสะเกษ) : ครับ ในส่วนของ
คำถามที่ ๓ ครับ ผมฟังท่านย้าคำตอบแล้วผมยิ่งแน่ใจครับ เพราะท่านย้าว่า
จากการสำรวจการใช้จ่ายงบประมาณล่าสุดนั้น ตรง แล้วก็ครบกำหนดกับ
เป้าหมายที่ท่านตั้งเอาไว้ ทำให้ผมต้องมาเฉลียวใจครับ แล้วก็คิดไป
เหมือน ๆ กับที่หลาย ๆ คนตั้งข้อสงสัยในตอนนี้นี้ครับว่า รัฐบาลชุดนี้ตั้งใจ
จะถ่วงการใช้จ่ายเงินงบประมาณหรืออย่างไร เพราะว่าท่านบอกว่าตรง ครบ
กับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในขณะที่เมื่อสำรวจไปแล้วงบประมาณเงินลงทุน
ถูกใช้ไปยังไม่ถึงครึ่ง เหลืออีก ๕๐ วันเองครับท่านประธาน เหลือเวลา
ที่จะต้องใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๕๒ อีก ๕๐ วัน ในขณะที่เงิน
ในหมวดงบลงทุนนั้นถูกใช้จ่ายไปไม่ถึงครึ่ง นั้นหมายถึงว่าท่านไม่ใส่ใจที่จะ
เร่งเม็ดเงินนี้ออกไปเพื่อสร้างสาธารณูปโภคให้กับคนในชนบท
ท่านไม่เร่งใช้เงินก่อนนี้ เพราะว่าท่านคิดว่าจะปล่อยให้เงินก้อนนี้มาถึง
ปลาย ๆ งบประมาณใช้ใหม่ครับ เพื่อที่พวกท่านจะได้ใช้กระบวนการ
จัดซื้อจัดจ้างในช่วงปลายปีงบประมาณนี้โดยวิธีการที่พวกท่านจะได้
ผลประโยชน์ จะได้ส่วนแบ่งเปอร์เซ็นต์จากการใช้จ่ายเงินก้อนนี้ใช้ใหม่ครับ
ตรงนี่คือสิ่งที่หลาย ๆ คนเป็นห่วง แล้วเมื่อท่านเปิดหน้ากากออกมาก็เห็น
ชัดเจนครับว่า มันเข้าไปใกล้แล้วก็สอดคล้องกับข้อที่ทุกคนเขาเป็นห่วงตรงนี้
เหลือเกิน ถ้าจะให้เราเชื่อว่าท่านไม่ได้คิดแสวงผลประโยชน์ตรงนี้ ผมเรียน
อย่างนี้ครับว่า ท่านกล้าพอที่จะให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ ทุกหน่วยงาน
ทุกจังหวัด จัดซื้อจัดจ้างในช่วงปลายงบประมาณนี้ด้วยกระบวนการที่โปร่งใส
หรือไม่ครับ ให้มีการประกาศราคา ชื่อแบบ ประมูล ประกวดราคา

อย่างตรงไปตรงมาพร้อมกันทุกจังหวัดได้ไหมครับ โดยที่ไม่ใช้วิธีการขบจับ สอברהคาเหมือนอย่างงบบมियाชวา แล้วก็เหมือนอย่างที่พี่น้องประชาชน ทั้งประเทศกำลังกลัวกันอยู่ในตอนนี้ว่า ท่านจะได้ประโยชน์จากเม็ดเงิน ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของการใช้งบประมาณปลายปีไปใช้ในการ เลือกตั้งครั้งหน้าของพรรคร่วมรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงเลยไหมครับ เชิญครับ

นายชารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าในกระบวนการ กระตุ่ถาม น่าจะเป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกขอทราบความกระจ่างในประเด็น ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่อยากจะถามครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เป็นวาระ ที่จะมาหยิบยกเอาความเห็นส่วนตัวแล้วก็มากล่าวหาคนอื่นครับ เป็นเรื่อง ซึ่งผิดปกติวิสัยของกระตุ่ถามครับ ขอทราบเรียนว่าไม่มีความจริงที่รัฐบาล ตั้งใจจะถ่วง เพราะได้เล่าให้ฟังมาโดยตลอดว่า เรามีกระบวนการเร่งรัด กันอย่างไร เราประสบกับปัญหากันอย่างไรมาก่อน ในขณะเดียวกันทุกฝ่าย ทุกกรม ทุกกองของทุกกระทรวงครับ ก็พยายามเร่งรัดตามแนวนโยบายการจ่ายเงินได้ อย่างเต็มที่ กระผมขออนุญาตทราบเรียนด้วยครับว่า กระบวนการนี้เป็นเรื่อง ที่มีความจำเป็นที่เราจะต้องเร่งรีบครับ เพราะเงินจะไปถึงมือประชาชน นำไปสู่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระตุ่ถามสด เรื่อง ฝ่ายการเมืองแทรกแซงสำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งท่านอาร์พีเพ็ญ อุตสินธุ์ ถาม นายกรัฐมนตรี ท่านอาร์พีเพ็ญพร้อม เชิญครับ

นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ จากนราธิวาส พรรคความหวังใหม่ ขอตั้งกระทู้ถาม
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เรื่อง ฝ่ายการเมืองแทรกแซงสำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ ท่านประธานที่เคารพครับ สำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นโดยอาศัย พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ
ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ สมัยที่ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี
แล้วก็ในปี ๒๕๔๐ ประมาณวันที่ ๘ ธันวาคม องค์กรนี้ก็จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาล
ฯพณฯ ชวน หลีกภัย โดยที่ท่านได้เห็นนโยบายหลังจากที่มีการจัดตั้งสำนักงาน
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วนะครับ ท่านได้ยืนยันว่า
รัฐบาลรู้อะไร ประชาชนต้องรู้สิ่งนั้น ซึ่งมันเป็นการสอดคล้องกับหลักการและ
เหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารที่ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ที่ได้เสนอ
ต่อสภาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยที่ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานอ่านหลักการ
และเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ เพื่อประกอบในการที่ผมจะได้อภิปราย
ต่อไป ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการ
ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น
เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้อง
กับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลกลัวประชาชนมากขึ้น
สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารราชการโดยมีข้อยกเว้น
อันไม่เปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสาร ที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิด
ความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่
ของตัวเองอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาผลประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย
ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร
ของทางราชการไปพร้อมกัน นี่คือหลักการและเหตุผลที่ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต
ยงใจยุทธ ได้เสนอต่อรัฐสภาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ท่านประธานที่เคารพครับ
สำหรับคุณสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน อดีตผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารฯ นั้น ผมเองไม่ได้รู้จักเป็นการส่วนตัว แล้วก็ไม่ได้คุ้นเคยกับท่าน
แต่เท่าที่ได้ดูบทบาทการทำงานตลอดระยะ ๑ ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ที่ท่านผู้นี้ได้เป็น
ผู้อำนวยการสำนักงานข้อมูลข่าวสารฯ และทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารฯ นั้น ท่านผู้นี้ได้รับเสียงเชียร์จากบรรดาสื่อมวลชนต่าง ๆ ตลอดจน

นักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ มากมาย เพราะเป็นบุคคลที่มีความกล้าหาญที่ใช้
วิชาชีพในการที่จะทำให้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร นั้นมีความศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น
จากการทำงานที่โดดเด่นของท่านนั้นนะครับ หลายเรื่อง ทำให้ทางผู้บริหาร
ผู้ที่มีอำนาจนั้นเกิดความไม่พึงพอใจ เรามีข่าวทุกระยะนะครับว่า บุคคลผู้นี้จะต้อง
ถูกส่งกลับไปยังสังกัดเดิม คือสำนักงานอัยการสูงสุด บุคคลผู้นี้นะครับ ถ้าเรา
ได้ติดตามตั้งแต่เมื่อท่านเปิดเผยเกี่ยวกับเรื่องของการสอบเข้าเรียนที่โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในครั้งนั้น
ทำให้คนไทยทั้งประเทศต่างก็มีความไม่เชื่อใจตัวเองนะครับว่า ขณพ นายกรัฐมนตรี
ซึ่งเป็นบุคคลที่ใคร ๆ ก็มีความชื่นชมว่าท่านเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ท่านมีความ
ซื่อตรงต่อหน้าที่ของความเป็นนักการเมือง ท่านไม่เคยแทรกแซงเกี่ยวกับ
เรื่องของการฝากใครก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการหรือเกี่ยวกับสถาบัน
การศึกษา แต่ในครั้งนั้นจากการที่ข้อมูลข่าวสารนี้ถูกเปิดเผย ทำให้มีผู้อำนวยการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เปิดเผยว่า ท่านนายกฯ
ก็ได้ฝากเด็กเข้าเรียนที่นั่นด้วย แล้วก็ยังพาดพิงไปถึงอดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง
ก็ได้ฝากไปหลายคนเช่นกัน-----

นับแต่ครั้งนั้นเป็นต้นมานะครับ สิ่งที่เกิดขึ้นคือสื่อก็ติดตามบทบาทของท่านผู้นี้ มาตลอด จนกระทั่งที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของยาที่กระทรวงสาธารณสุข คือการทุจริตของยาที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีการจัดทำสำนวนสอบสวน เรียบร้อยก็มีการเปิดเผย ก็สร้างความไม่พอใจให้กับผู้ที่มีอำนาจ จนกระทั่ง เรื่องของพฤษภามิพิ ทางรัฐบาลก็เปิดไฟแคบ ๗ แผ่น จาก ๗๐๐ แผ่น ที่มีการสอบสวนเสร็จและคงจะลามปามไปถึงเรื่องสำคัญ ๆ อีกหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของธนาคารกรุงไทยที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ แน่นนอนละครับ ถ้าบุคคลผู้นี้ยังได้อยู่ที่นี่ เรื่องเกี่ยวกับการเปิดเผย เรื่องนี้เสียที่ธนาคารกรุงไทย ก็คงจะอาศัยของค์กรนี้เปิดเผยสักวันหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เองนะครับ ก่อนวันที่ ๑๓ สิงหาคม เป็นวันที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือส่งตัว นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวัน กลับไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด ก่อนหน้านั้น ๓ วัน หนังสือพิมพ์ ก็ลงข่าวกันเกรียวกราวนะครับว่า ท่านผู้นี้ถูกโยกย้ายไปเนื่องจากเหตุผลที่ไป ทำงานในทางที่ไม่เป็นที่สนใจของบรรดาผู้ที่มีอำนาจในขณะนี้ นะครับ ดังที่จะได้เห็นจากข่าวที่พาดหัวของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ สื่อมวลชนเสนอข่าว ในเรื่องนี้ เช่น แอ้วอ้างปลดสุรสิทธิ์ทำงานอึดไม่เข้าเป้า มติชนรายวัน ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ เผยเหตุผลอำนาจสุรสิทธิ์ โกศลนาวัน ไม่สนองหญิงแอ้ว เคลสินิวส์ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ฉวยฉายไม่พอใจสุรสิทธิ์อ้างทำงานซ้ำ ไทยโพสต์ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ เลยสะพัดส่งสุรสิทธิ์คืนอัยการ วัฏจักร ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ อัยการอัดการเมือง ปลดสุรสิทธิ์ เอ็น.จี.โอ. (NGO) จี้นายกฯ ทบทวน กรุงเทพธุรกิจ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ หญิงแอ้วรับลูก ผอ.สกร. ไทยรัฐ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ นะครับ ทั้งหลายนี้ออกตั้งแต่วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๓ ก็มีการส่งตัวกลับไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพราะฉะนั้นสังคมในขณะนี้ ไม่ว่าจะท่านผู้ใดหรือปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะบอกว่าเป็นการส่งคืนตามที่ สำนักงานอัยการสูงสุดขอตัวกลับไป ขณะนี้สังคมไม่เชื่อว่าเป็นการส่งคืนไปยัง ต้นสังกัดที่ต้องการให้กลับไปทำงานที่ต้นสังกัด เพราะมีเค้า มีสิ่งบ่งบอกเหตุ หลายอย่างว่าการทำงานของผู้นี้เป็นการทำงานที่ไม่สนองตอบตามความต้องการ และเป็นการทำงานที่ทำให้เกิดการเมืองที่มีจิตใจไม่ค่อยจะโปร่งใส ไม่พอใจ เพราะฉะนั้นผมจึงขอตั้งคำถามแรกเพื่อที่จะให้ท่านตอบนะครับ และก็จะ มีคำถามที่ ๒ ตามมา

คำถามข้อที่ ๑ การที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งคืน นายสุรสิทธิ์ โภคผลนาวิน กลับไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นการสนองตอบความต้องการของฝ่ายการเมืองจริงหรือไม่ ถ้าไม่จริง ส่งคืนไปด้วยสาเหตุอันใด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี คุณหญิงสุพัตราตอบ เชิญครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ ในฐานะรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้ตอบกระทู้ถามนี้ เนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบงานนี้ ดิฉันขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้ถามคำถาม ดิฉันยืนยันว่าไม่ได้ทำตามฝ่ายการเมืองนะคะ แต่จะอธิบายรายละเอียด ดิฉันอยากจะเรียนท่านประธานว่าสมาชิกได้อภิปรายทั่วไปเป็นเวลา ๘ นาที โดยอ้างข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ แล้วก็ถามคำถาม และดิฉันจำเป็นต้องใช้เวลาตอบคำถามยาวนิดหนึ่งนะคะ เพราะคำถามท่านอาจจะสั้น แต่ท่านอภิปรายทั่วไป ๘ นาทีเต็มนะคะ ดิฉันอยากเรียนว่า ดิฉันต้องขอบคุณทุกท่าน ไม่ใช่เฉพาะสมาชิกที่ถามนะคะที่ห่วงใยในเรื่องนี้ ซึ่งแม้แต่จะมีการสับเปลี่ยนหรือโยกย้ายข้าราชการในระดับผู้อำนวยการ ทั้งนี้ จะเป็นเพียงผู้อำนวยการกอง และเป็นอำนาจของปลัด แต่เนื่องจากเป็นความสนใจ เพราะว่าดิฉันเข้าใจดีว่าทุกท่านห่วงใย ห่วงจริง ๆ ว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะกระทบต่อสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ดิฉันขอยืนยัน ณ ตรงนี้ว่า ไม่มีผลกระทบต่อสิทธิการรับรู้ของประชาชน ที่ดิฉันยืนยันอย่างนี้ เมื่อกี้ท่านสมาชิกได้พูดเองแล้วนะคะว่าเหตุผลในการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งออกในสมัยที่ท่าน พลเอก ชวลิต เป็นนายกรัฐมนตรี และสภาแห่งนี้ได้ใช้เวลาอย่างมากในการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ ดิฉันเองเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นดิฉันเข้าใจกฎหมายนี้ดีว่าพวกเราต้องการเปิดเผยเป็นหลัก เพราะฉะนั้นกฎหมายก็ออกมาอย่างนั้นนะคะ เปิดเผยเป็นหลัก -----

และรัฐบาลนี้แถลงต่อสภาแห่งนั้นจะว่า รัฐบาลรัฐอะไร ประชาชนรัฐอย่างนั้น
คิดกันขอเรียนนิดเดียวว่าต้องให้ความเข้าใจต่อตัวกฎหมายสั้น ๆ เพราะว่า
บางท่านไม่ได้ติดตาม แม้แต่ผู้ถามเองเมื่อกี้ก็บอกว่า คุณสุรสิทธิ์ เปิดอย่างนั้น
เปิดอย่างนี้ เปิดอย่างโน้น ในขณะที่พูดเองว่าเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก
ข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งคิดกันพูดสั้น ๆ ว่า สขร. นะคะ จะได้
ประหยัดเวลา ประเด็นแรกก็คือ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการ ๓ ชุด
ชุดแรกคือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ รัฐมนตรีซึ่งนายก รัฐมนตรี
มอบหมายเป็นประธาน มีกรรมการระดับปลัดกระทรวงนะคะ ๑๓ ท่าน
มีผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่าน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการคนหนึ่ง
เป็นเลขานุการ และอีก ๒ คนเป็นผู้ช่วย สังเกตนะคะ เลขานุการไม่ได้เป็น
กรรมการ เป็นแค่เลขานุการนะคะ ชุดที่ ๒ คือคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๕ นี่นะคะ กรรมการชุดนี้จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
สาขาต่าง ๆ นะคะ ขณะนี้ตั้งไป ๕ สาขา มีอำนาจวินิจฉัยคำอุทธรณ์การขอให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แล้วชุดนี้นะคะซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเป็นกลาง
เป็นอิสระนะคะ ถ้าหน่วยงานใดมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปเกี่ยวพันกับหน่วยงาน
ที่ต้องเปิดเผยข้อมูล กรรมการท่านนั้นต้องออกจากการเป็นกรรมการ
หมายถึงว่าไม่เข้าไปพิจารณาในสิ่งนั้น นี่เพื่อประกันว่าการเปิดเผยจะต้อง
เป็นอิสระ แล้วก็ไม่มีการทำงานปิดบังนะคะ กรรมการชุดนี้จะมีอำนาจเด็ดขาด
เขียนในกฎหมายเลขที่ว่า อำนาจของการวินิจฉัยเป็นที่สุด ใครจะเข้าไป
เปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่ได้ และกฎหมายได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ทั้งรัฐมนตรีและ
ผู้อำนวยความสะดวกของราชการเข้าไปเกี่ยวข้องในการวินิจฉัย
ไม่ได้ ส่วนประกอบที่ ๓ ที่สำคัญของกฎหมายคือ สำนักงานข้อมูลข่าวสาร
ของราชการให้เป็นหน่วยงานอยู่ในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนะคะ
เพราะฉะนั้นตรงนี้จะทำหน้าที่ด้านธุรการและวิชาการ และประสานงาน
กับหน่วยงานราชการ ตอบข้อซักถามของเอกชนเท่านั้น สังเกตว่าสำนักงาน
ข้อมูลข่าวสารของราชการไม่มีหน้าที่ใด ๆ ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของราชการนะคะ ตามที่คิดกันได้เรียนแล้ว ตรงนี้ก็คงจะยืนยันไว้ว่า
การเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยความสะดวก ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานข้อมูลข่าวสาร
ของราชการนี้ไม่มีส่วนทั้งสิ้นในการที่จะมาให้มีการเปิดหรือไม่เปิดข้อมูลข่าวสาร

ประเด็นสำคัญที่จะต้องชี้แจงนี้แหละก็คือความวิตกกังวล คิฉินต้องการให้ทุกท่านคลายความวิตกกังวลหรือห่วงใยว่า การเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน สขร. นี้ จะไม่กระทบสิทธิในการรับรู้ เพราะว่าไม่มีใครสามารถจะดึงเรื่องหรือไม่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการไม่ว่าชุดไหน ไม่ว่าจะชุดข้อมูลข่าวสารหรือชุดวินิจฉัยได้ เนื่องจากได้เขียนไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจนนะคะว่า จะต้องส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการภายใน ๗ วัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่มีใครดึงได้ แล้วก็ผู้ร้องนี้สามารถไปตรวจสอบได้ตลอดเวลาว่าครบ ๗ วันแล้วส่งหรือยัง จะเก็บไว้ไม่ได้เป็นอันขาด คิฉินขอเป็นรูปธรรมก็แล้วกันว่า ท่านยกตัวอย่างเรื่องโรงเรือนสาขิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และที่ท่านกล่าวถึงท่านนายกรัฐมนตรีนะคะและอดีตรัฐมนตรีนี้ไม่เกี่ยวข้องกับใด ๆ กับการเปิดเผยข้อมูลส่วนนี้เลยนะคะ และก็เป็นคนละปีกัน และมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแล้วว่า เรามีขั้นตอนในการรับ ไม่ได้เป็นการไปยึดเหยียดหรืออะไรทั้งสิ้นนะคะ ได้มีการชี้แจงแล้วนั้น คิฉินขอไม่กล่าวในที่นี้ แต่จะยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อท่านที่ไม่เข้าใจจะได้เข้าใจชัดเจนว่า ที่คิฉินอธิบายเมื่อกี้ก็คือ ยกตัวอย่างเช่น การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนการทุจริตข้อหาของ ป.ป.ป. สมมติว่าท่านผู้ถามนะคะ สมาชิกผู้ถามนี้ต้องการทราบข้อมูล จะไปยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ขอดูสำนวนการสอบสวนการทุจริตการข้อหา เมื่อ ป.ป.ป. ไม่เปิดเผยท่านต้องมายื่นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คือกิฉินนะคะ-----

คิดันต้องส่งคณะกรรมการ เมื่อยื่นต่อคิดันแล้วคณะกรรมการจะต้องวินิจฉัยภายใน ๗ วัน ที่จะส่งให้กรรมการวินิจฉัยชุดใดชุดหนึ่ง ซึ่งในที่นี้ได้ส่งให้กรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ด้านสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งท่านอาจารย์ชูเชิด รักตบุตร เป็นประธาน เมื่อท่านกรรมการวินิจฉัยได้วินิจฉัยเสร็จเรียบร้อยแล้วขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวน คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็เป็นกังวลว่า เมื่อเปิดเผยสำนวนทั้งหมดกันในเมื่อคดียังไม่สิ้นสุดอาจจะต้องไปสู่ศาลหรือสู่กระบวนการอื่น ๆ อาจจะเป็นไปได้ว่าพยานอาจจะไม่ได้รับความปลอดภัยหรือไม่ได้รับการคุ้มครอง ก็มาปรึกษาคิดันในฐานะผู้ดูแลกฎหมายฉบับนี้ คิดันได้ออกมาบอกสื่อมวลชนว่า เมื่อเห็นสำนวนการสอบสวนแล้วขอให้คำนิ่งถึงการคุ้มครองพยานด้วยการเสนอข่าว ไม่มีรัฐบาล ไม่มีรัฐมนตรี ไม่มีนายกรัฐมนตรี ที่ออกมาบอกว่า ไม่ให้เปิดเผยสำนวน แต่ได้ขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนว่า เมื่อได้เห็นสำนวนแล้วขอให้คำนิ่งถึงการคุ้มครองพยาน เพราะฉะนั้นมีหนังสือพิมพ์ บางฉบับให้ความร่วมมือโดยการทำข่าวฯ ๆ ไม่ให้เห็นชื่อพยาน หรือไม่ให้เห็นสถานที่ที่จะนำไปสู่การสืบหาพยานได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นยืนยันว่า การเปิดเผยนี้ได้เปิดเผยอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนว่า การที่ผู้อำนวยการสำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการจะกลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานอัยการสูงสุด ตามเดิมนั้นไม่ได้มีส่วนใด ๆ ที่ฝ่ายการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง และจะไม่กระทบสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนแม้แต่น้อย ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอารีให้ดูถามเป็นคำถามที่ ๒ ครับ

นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ เมื่อคืนนี้พอดีผมถือว่ายังใช้สิทธิอยู่ในคำถามที่ ๑ นะครับ เพราะว่าท่านยังไม่ตอบว่า เมื่อท่านปฏิเสธว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมืองเข้าไปแทรกแซง แล้วก็ที่ส่งคืนกลับไปนั้นด้วยเหตุผลอันใดนะครับ ผมจะได้ถามต่อไปอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหญิงสุพัตราครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบขอพระคุณค่ะท่านประธาน คิดันคิดว่าสาธารณะไม่ได้รับทราบหนังสือฉบับสุดท้ายของสำนักงานอัยการสูงสุดนะคะ สำนักงานอัยการสูงสุดได้ส่งหนังสือฉบับสุดท้ายมาแล้วก็ไม่มีการเปิดเผยข้างนอก เพราะว่า การเปิดเผยนั้นจะทำให้สาธารณะได้รับทราบว่า

สำนักงานอัยการสูงสุดไม่ได้ตอบมาว่ายินดีให้มีการโอน แต่ได้บอกว่าสำนักงานอัยการสูงสุดขอเรียนว่า ปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดกำลังประสบปัญหาขาดแคลนอัตรากำลัง ทั้งข้าราชการอัยการและข้าราชการธุรการอย่างยิ่ง ขอประทานโทษนะคะ ไม่ได้ขออนุญาตว่าขออ่าน โดยเฉพาะพนักงานอัยการผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ถึงขนาดที่สำนักงานอัยการสูงสุดจำเป็นต้องเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งของอัยการอาวุโส ขยายอายุราชการของข้าราชการอัยการให้ไปเกษียณอายุราชการที่อายุ ๗๐ ปีบริบูรณ์ เพื่อรักษาพนักงานอัยการผู้มีประสบการณ์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการมานานไว้ทำประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนต่อไป สำหรับนายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน อัยการจังหวัดประจำกรม สำนักงานคดีศาลแขวง สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ สามารถจะปฏิบัติราชการในฐานะพนักงานอัยการได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสามารถจะถ่ายทอดประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการให้กับพนักงานอัยการรุ่นน้องได้อีกด้วย ดังนั้นหากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไม่มีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องให้นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวินช่วยราชการอีกต่อไป ขอได้โปรดส่งตัวนายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน กลับไปปฏิบัติราชการในสำนักงานอัยการสูงสุดตามเดิม จักขอบคุณยิ่ง คงจะเห็นนะคะ ตรงนี้บอกว่าถ้าไม่จำเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเมื่อพิจารณาแล้วก็เห็นว่าสามารถมีกำลังอื่นทดแทนตำแหน่งผู้อำนวยการ สขร. ซึ่งดิฉันได้พูดตั้งแต่ต้นแล้ว ไม่ได้มีส่วนใด ๆ ในการที่จะสั่งว่าให้ข้อมูลใดเปิดหรือปิด เป็นอำนาจของกรมการวินิจฉัย เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก็เลยเห็น ก็ตอบลือตามจดหมายของสำนักงานอัยการสูงสุด ดิฉันไม่เสียเวลาอ่านนะคะ ก็ลือจดหมายฉบับนั้น แล้วบอกขอสงวนด้วยความขอบคุณ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอารีเพ็ญครับ

นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ (นราธิวาส) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เกี่ยวกับเรื่องของการมีจดหมายส่งไปส่งมาระหว่างสำนักงาน
อัยการสูงสุดกับปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น หลายฉบับนะครับที่ส่งไปส่งมา
ซึ่งผมดูแล้วเหมือนกับเป็นการเล่นละครกัน เหมือนเพื่อต้องการที่จะอาศัย
ความชอบธรรมว่าที่ส่งคืนนั้นส่งคืนเพราะทางสำนักงานอัยการสูงสุดขาดแคลน
บุคลากร ซึ่งตามข้อเท็จจริงนะครับ ในหนังสือที่ทางสำนักงานอัยการสูงสุด
ส่งไปยังปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ซึ่งฉบับวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒
ในหนังสือนี้ไม่ได้มีการบอกว่าต้องการให้ส่งคืน แต่หนังสือนี้เป็นการเร่งให้
ทางสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับโอน นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน ให้เป็น
ข้าราชการตามที่ทาง ก.พ. ซึ่งได้อนุมัติอัตราให้กับคุณสุรสิทธิ์นั้นโอนไป
รับราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเรื่องนี้ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า
ในกรณีของการไปช่วยราชการของนายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน นั้น ไม่ใช่เป็นการ
ไปช่วยราชการที่เป็นปกติเหมือนกับที่รัฐมนตรีเรียกเจ้าหน้าที่ราชการจาก
กระทรวงอื่นเพื่อมาทำงานในอีกกระทรวงหนึ่ง แต่การที่เขาไปช่วยราชการ
ที่นั่นนั้น เนื่องจากว่าเป็นการรอเวลาที่ทางสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่จะรับโอนนายสุรสิทธิ์ เข้าเป็นข้าราชการที่นั่น เพื่อเป็นไปตามข้อตกลงที่
สำนักงานอัยการสูงสุดที่ได้อนุมัติให้มีการโอน และทาง ก.พ. ก็กำหนด
อัตราให้ และยังถามว่าทางคุณสุรสิทธิ์นั้นยินดีที่จะรับเงินเดือนที่ต่ำกว่าที่ตัวเอง
ได้รับที่สำนักงานอัยการสูงสุดหรือไม่ ซึ่งทางคุณสุรสิทธิ์ก็ยินดีที่จะไปทำงานที่
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องของการโอนข้าราชการ
ซึ่งกระบวนการสรรหานั้นมีคณะกรรมการสรรหาชุดหนึ่งของสำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ต้องการคนที่มาทำงานเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการ
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ และคณะกรรมการสรรหา ก็ได้คัดเลือก
นายสุรสิทธิ์เข้ามาทำงานตำแหน่งนี้ โดยอาศัยความรู้ความสามารถและ
ขออนุมัติจากทางสำนักงานอัยการสูงสุด เพราะฉะนั้นการที่สำนักงานอัยการ
สูงสุดได้มีหนังสือถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒ นั้น
เป็นการยืนยันที่ต้องการให้มีการโอนโดยเร็ว และเขาจะได้จัดสรรตำแหน่ง
ที่อยู่สำนักงานอัยการสูงสุดนั้นให้กับคนอื่น ไม่ใช่บอกว่าต้องการให้ส่งคืน

คุณสุรสีห์กลับมาสู่สำนักงานอัยการสูงสุดตามหนังสือฉบับนี้ เพียงแต่บอกว่า ถ้าหากว่าไม่มีความจำเป็นอย่างอื่นก็ให้ส่งคืนมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอารีเพ็ญครับ ขอประทานโทษ ถ้าท่านสงสัยประเด็นไหน ท่านก็ถาม เพราะว่ากระทู้ถามของท่านเรื่องการแทรกแซง ซึ่งรัฐมนตรี ตอบแล้วว่าทางการเมืองไม่ได้เกี่ยวข้อง ท่านสงสัยตรงไหนก็กรุณาตั้งคำถาม เลยครับ เวลาหมดแล้ว

นายอารีเพ็ญ อุตกรสินธุ์ (นราธิวาส) : ผมกำลังจะถาม ก็คือว่าที่ทางสำนักงานอัยการสูงสุดถามทางปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าไม่มีความจำเป็นอย่างอื่นก็ให้ส่งคืนมา ผมอยากจะถามว่าการที่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งคุณสุรสีห์ โภคผลนาวิน กลับไปสำนักงานอัยการ สูงสุดนั้น ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร นั้นไม่มีความจำเป็น ที่จะต้องมีผู้อำนวยการที่มีความรู้ความสามารถแล้วใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีคุณหญิงสุพัตราครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คำถามว่าไม่ต้องการคนมีความรู้ ความสามารถแล้วใช่ไหม ไม่ใช่ค่ะ ต้องการคนมีความรู้ความสามารถ แต่ มีมาก มีคนที่เข้าราชการพลเรือนจำนวนมากที่จะทำหน้าที่บริหารอย่างดี เพื่อให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมาย แต่ว่าที่สำนักงานอัยการสูงสุด อย่างที่ดิฉันอ่านให้ฟังในจดหมายฉบับสุดท้าย คือฉบับวันที่ ๖ สิงหาคม ท่านไปบอก ๑๓ กรกฎาคม ที่ดิฉันอ่านแล้ว ท่านคงจะทราบนะคะ ในการ บริหารราชการแผ่นดินตอบไปตอบมาเขาจะถือเอาฉบับสุดท้าย ฉะนั้นดิฉัน ยืนยันว่าเราต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถ แต่เราสามารถที่จะหา คนอื่นได้ เพราะหน้าที่อย่างที่เราเรียนแล้วว่าเป็นผู้ทำงานธุรการและวิชาการ ไม่ได้เป็นผู้เปิดหรือปิดข้อมูล ตรงนั้นจะอยู่ที่กรรมการวินิจฉัยนะคะ -----

ดิฉันอยากจะเรียนว่าการตั้งกรรมการสรรหาและคัดเลือก ดิฉันเป็นคนให้นโยบายค่ะ เพราะต้องการให้คนที่มีความรู้ความสามารถ เปิดรับทั้งคนภายในภายนอก แต่เมื่อตั้งกรรมการแล้ว ดิฉันก็ให้นโยบายไป และก็มีการตั้งกัน ดิฉันไม่เคยรู้จักกับผู้อำนวยการท่านนี้มาก่อน แล้วกรรมการเขาก็รับกันไป แต่ว่าอยากจะเรียนว่าเมื่อคัดเลือกสัมภาษณ์แล้วก็เข้าตามกระบวนการราชการปกติ เพราะอันนี้ไม่ใช่องค์กรอิสระตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่หลายท่านเข้าใจผิดอยู่นะคะ เป็นราชการ เขียนในกฎหมายว่า สำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการ ขึ้นอยู่กับสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้อำนวยการ หัวหน้าหน่วยงาน สขร. ไม่ได้เป็นกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกรรมการวินิจฉัย แต่ทำหน้าที่ธุรการและวิชาการ และประสานงานกับหน่วยงานราชการ เพราะฉะนั้นตรงนี้คงเห็นความแตกต่างนะคะ คุณสุรสีห์มีความสามารถมากและเหมาะสมที่จะกลับไปถ่ายทอดประสบการณ์การทำงานให้สำนักงานอัยการสูงสุด ไม่แปลว่าท่านไม่เหมาะกับ สขร. หรือว่าท่านมีความจำเป็นตรงนี้น้อยกว่าที่สำนักงานอัยการสูงสุดแล้วจะแปลว่าตรงนี้ไม่ต้องการคนมีความรู้ความสามารถ และดิฉันเรียนไว้ตรงนี้เลยว่า คนใหม่ก็จะมีขั้นตอนเหมือนเดิมคือจะมีกรรมการขึ้นมาคัดเลือก มีการสัมภาษณ์ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะเป็นผู้เข้าไปตรวจสอบ ไม่ใช่ตรวจสอบ คัดเลือกตรงนี้ด้วยนะคะ ไม่ต้องเป็นห่วงในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นดิฉันเรียนว่าเมื่อคัดเลือกแล้วต้องเข้าสู่กระบวนการปกติของราชการ แล้วก็อยากจะเรียนว่า เหตุผลที่ท่านพูดประหนึ่งว่าท่านนั่งบริหารอยู่ที่ สขร. ดิฉันเองบางประเด็นก็ไม่ทราบเหมือนกัน ดิฉันเข้าใจว่าปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะมีข้อมูลพอที่จะชี้แจง ดิฉันจะได้ไปสอบถาม ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอารีเพ็ญ เชิญครับ

นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ (นราธิวาส) : เป็นคำถามสุดท้ายนะคะ ก่อนที่จะตั้งคำถามก็ต้องย้อนไปอีกนะคะ การที่ทางสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ขอตัวให้คุณสุรสีห์มาอยู่ที่สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นก็ได้อ้างถึงความจำเป็นอย่างเร่งด่วน เพราะต้องการบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาทำงานเป็นผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ตอนที่ส่งคืนกลับไป ตอนที่ทางสำนักงานอัยการถามว่ามีความจำเป็นอย่างไรอยู่หรือไม่ ก็ไม่ได้ตอบว่ามีความจำเป็นหรือไม่มีความจำเป็น ก็ส่งคืนไปลอย ๆ นะครับ

ที่นี้ผมขอถามคำถามสุดท้าย ในฐานะที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่าน เป็นหัวหน้ารัฐบาลนะครับ อย่างเรื่องนี่ถึงอย่างไรที่ท่านรัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงมาท่านก็ว่าไปตามตัวบทกฎหมายตามตัวอักษรนะครับ แต่กระแสนั้นนั้นไม่มีความเชื่อมั่นว่า รัฐบาลของท่านนั้นจะสามารถที่จะทำให้องค์กรนี้สามารถเป็นที่พึ่ง สามารถที่จะปฏิรูปการเมืองให้มีความโปร่งใสมาได้องค์กรพัฒนาเอกชน ๔๐ องค์กร ก็มีการยื่นหนังสือเรื่องนี้เพื่อให้มีการแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของกฎหมายข้อมูลข่าวสารฯ นั้นให้เป็นอิสระ เพื่อให้พ้นจากการผูกขาดจากนักการเมือง เพราะว่าสื่อก็ดี องค์กรพัฒนาเอกชนก็ดี ไม่เชื่อมั่นว่ารัฐบาลนั้นจะไม่ก้าวท่ายในเรื่องนี้ ผมอยากถามท่านนายกฯ ว่า ท่านนายกฯ มีความคิดที่จะมีการแก้ไข พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ นี้เพื่อให้เป็นอิสระ ให้พ้นจากการผูกขาดของฝ่ายบริหารหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ขอพ่วงท้ายเป็นของแถม ในฐานะที่ท่านนายกรัฐมนตรี ก็เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม การที่สำนักงานเลขาธิการกองทัพบก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอารีเพ็ญครับ ถ้านอกจากคำถาม ผมคิดว่าคงจะไม่ได้

นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ (นราธิวาส) : เป็นข้อมูลข่าวสารเหมือนกันท่านประธาน นี่เรื่องของท่านนายกฯ อาจจะตอบได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอความกรุณาอย่าไปพ่วงเลย เวลาทั้งหมด ผมให้โอกาสเต็มที่ ขออภัยครับ

นายอารีเพ็ญ อุตกรสินธุ์ (นราธิวาส) : เป็นเรื่องข่าวสาร ต่อเนื่อง ท่านประธานครับ ผมคิดว่าท่านนายกฯ คงจะตอบได้เรื่องคำถามง่าย ๆ ไม่ยาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คือไม่ใช่คำถามยาก คำถามง่าย แต่ขอเรียนว่าตอนนี้เวลาหมดแล้วประเด็นที่ท่านถามอยู่ที่นี่เดี๋ยวจะยาวต่อไปอีก

นายอารีเพ็ญ อุตกรสินธุ์ (นราธิวาส) : ผมจะถามเพียงแต่ว่าการที่สำนักงานเลขาธิการกองทัพบกออกคำสั่งไม่ให้ผู้สื่อข่าวหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กับสยามรัฐ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาต คณะประเด็นครับ ผมไม่อนุญาต ขอความกรุณาว่าเอาประเด็นที่ท่านสุรสีห์นี่ก็แล้วกัน

นายอารีเพ็ญ อุตกรสินธุ์ (นราธิวาส) : ผมว่าอยู่ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ด้วยความเคารพท่าน ท่านว่าของท่านอยู่ แต่ผมเป็นประธานที่ประชุมผมว่าไม่อยู่ครับ

นายอารีเพ็ญ อุตกรสินธุ์ (นราธิวาส) : เรื่องนี้ผมขอทิ้งท้ายนะครับ ผมทราบว่าท่านนายกฯ รู้คำถามของผม ท่านอาจอยากตอบก็ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง ในฐานะนายกรัฐมนตรี ขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ความมั่นใจกับท่านสมาชิกว่า ถ้าท่านสมาชิกมีความห่วงใยจริงในเรื่องความเชื่อมั่นที่มีต่อกฎหมายข้อมูลข่าวสารฯ ว่าจะวางใจได้หรือไม่ ว่ารัฐบาลจะดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย กระผมขอให้ความมั่นใจครับเพราะว่าเป็นเจตนารมณ์ กระผมเองเป็นคนพูดว่ารัฐบาลรู้อย่างไรประชาชนจะต้องรู้อย่างนั้น เว้นแต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงหรือกระทบต่อความมั่นคง ไม่ว่าด้านเศรษฐกิจด้านอื่นก็ตามที่จำเป็นที่ราชการจะต้องเก็บเป็นความลับ ที่จริงแล้วถ้าเราศึกษากระบวนการของ

กฎหมายข้อมูลข่าวสารฯ ให้ต้องแท้นะครับ เราจะเห็นว่าผู้ที่มีอิสระในการให้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะมีองค์กรชัดเจนเลยครับ แล้วองค์กรเหล่านั้นนักรการเมืองก็ไปก้าวท้าวไปเกี่ยวข้องไม่ได้ ประเด็นที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาสอบถามนั้นก็ เป็นประโยชน์ในการที่เราจะได้ทำความเข้าใจกฎหมายดังกล่าวนี้ว่าบุคคลที่พูดถึงนั้นแท้จริงแล้วไม่ใช่กรรมการที่จะมีสิทธิให้ข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายครับ ไม่มีสิทธิครับ แล้วก็จริง ๆ แล้วคุณหญิงสุพัตราอาจจะไม่ได้ตอบ แต่ว่าอยากกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมเองได้สอบถามเมื่อพี่น้องผู้สื่อข่าวได้ถามผมเรื่องนี้ว่าตัวบุคคลนั้นเป็นมาอย่างไรนะครับ ก็ได้รับทราบว่าเป็นจริงตัวบุคคลก็ได้มีการขอตัวมาสมัยท่านปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านกรครับ ซึ่งขณะนี้ท่านออกไปเป็นกรรมการ ป.ป.ช. แล้วไม่ใช่เป็นเรื่องที่นักรการเมืองหรือรัฐมนตรีขอตัวมาเป็นเรื่องฝ่ายประจำ การที่จะพิจารณาคัดเลือกให้อยู่ในตำแหน่งใดนั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ฝ่ายประจำจะต้องเป็นผู้ดูแล แต่นโยบายเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายนั้นกระผมกราบเรียนท่านประธานให้ความมั่นใจกับท่านสมาชิกว่าอย่างกังวลครับ เพราะเป็นนโยบายและเป็นความประสงค์ของพวกเราอยู่แล้ว เราเป็นนักประชาธิปไตยครับ วิธีที่ดีที่สุดในการปกครองบ้านเมืองก็คือให้ประชาชนรู้ความจริงในสิ่งที่เขาควรจะต้องรู้ ผมขอให้ความมั่นใจ ประเด็นพาดพิงนิดเดียวครับ ไม่เป็นคำถาม แต่ประเด็นพาดพิงที่ท่านได้หยิบยกมาพูดถึงแต่ตอนแรกว่านายกรัฐมนตรีฝากเด็กเข้าเรียนสาธิตเกษตรฯ กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ กระผมคิดว่าท่านสมาชิกไม่ทราบความสัมพันธ์ระหว่างกระผมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กระผมไม่ได้มีความผูกพันในฐานะนายกฯ กับมหาวิทยาลัย กระผมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมานานแล้วครับ นาน ๑๐ กว่าปีมาแล้ว แล้วก็ช่วยมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยได้เคยเสนอให้กระผมรับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ แต่กระผมไม่ได้ปฏิเสธไป เพราะไม่มีความประสงค์จะให้นักรการเมืองเข้าไปรับ แต่ว่าได้ช่วยมหาวิทยาลัยมาจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังเป็นอยู่ครับ กระผมไม่เคยใช้สิทธิความเป็นนายกรัฐมนตรีไปฝากเด็กเข้าสาธิตเกษตรฯ สิทธิที่มีอยู่ก็คือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อยากกราบเรียนให้ทราบตรงนี้ครับ ขอพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระชู้ตามทั่วไปนะครับ กระชู้ตามเรื่อง โรงพยาบาล

ข้าตแคลนแพทย์ ซึ่งท่านอ่านวย คลังผา ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ผมขอเรียนให้ท่านอ่านวย คลังผา ทราบนะครับ เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขมีภารกิจจำเป็นไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามท่านได้
ได้มอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข คือท่านคำรณ ณ ลำพูน
เป็นผู้ตอบแทน ท่านอ่านวยพร้อม เชิญครับ

สผ ๑๕/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สารี ๑๖/๔

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอต้ังกระทรวงสาธารณสุข ด้งกระทรวงสาธารณสุข
ในเรื่องขาดแคลนแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนี้ต้องกราบขอบพระคุณ
ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ได้มาตอบกระทู้ของผมในวันนี้ คือเนื่องจากในสภาวะ
ปัจจุบันนี้ะครับ ต่างจังหวัด ต่างอำเภอ ทุกอำเภอขาดแคลนแพทย์ บางแห่ง
มีแพทย์ ๒ - ๓ คน มีผู้ป่วยเป็นร้อยไม่เพียงพอกับการดูแลรักษาผู้ป่วย
เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดลพบุรีของกระผม นั้น อำเภอหนองม่วง
สระโบสถ์ โคกเจริญ และโคกสำโรง ขาดแคลนแพทย์มาก -----

โดยเฉพาะผู้ป่วยอย่างโรงพยาบาลโคกสำโรงนั้นวันหนึ่งเป็นร้อยคนเลยครับ
สถานที่ไม่เพียงพอกับการรักษาผู้ป่วย ดังนั้นผมขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีช่วยวา
นะครับว่า

๑. สถานพยาบาลต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดลพบุรี ที่ศูนย์ป้องกัน
ควบคุมโรคมะเร็ง จังหวัดลพบุรี ขาดแคลนแพทย์และขาดแคลนเครื่องมือแพทย์
ที่ทันสมัย ไม่เพียงพอกับด้านบริการกับผู้ป่วยจะดำเนินการอย่างไร

๒. กระทรวงมีนโยบายที่จะเพิ่มงบประมาณจัดซื้อยารักษาผู้ป่วย
ที่ยากจนฟรีต่างจังหวัดต่างอำเภอหรือไม่ หากไม่มีงบประมาณจะดำเนินการ
อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีคำรณตอบ เชิญครับ

นายคำรณ ณ ลำพูน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม คำรณ ณ ลำพูน พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดน่าน
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผมขอตอบกระทู้ถามของสมาชิกจาก
จังหวัดลพบุรีดังนี้

กระทู้ถามแรก เป็นเรื่องี่พูดถึงเรื่องของสถานพยาบาลและ
โรงพยาบาลในต่างจังหวัดที่ขาดแคลนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ว่า
ความจริงนั้นต้องถือว่าโรงพยาบาลต่างจังหวัดนั้นหมายถึงโรงพยาบาลชุมชน
โรงพยาบาลอำเภอ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่มีอยู่ทั่วไป ซึ่งมีปัญหาเรื่องของ
การขาดแคลนแพทย์และอุปกรณ์ทางการแพทย์นั้นเป็นเรื่องจริงครับ แต่ว่าในปัญหา
ที่เกิดขึ้นนั้นทางกระทรวงสาธารณสุขได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการ
หากลวิธีพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข โดยการเพิ่มคุณภาพของระบบ
บริการในด้านที่จำเป็น การพัฒนาการบริหารเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรที่เกิด
ประโยชน์อย่างสูงสุด ให้มีการจัดทำโครงการแพทย์ที่ปรึกษาในสถานบริการ
สาธารณสุขส่วนภูมิภาค เพื่อรวบรวมบุคลากรที่มีคุณภาพกลับเข้ามารับราชการ
โดยเฉพาะแพทย์ที่เกษียณอายุราชการแล้วนั้น แต่ยังมีความรู้ความสามารถ
และยังมีสุขภาพที่ดี ก็ประสงค์มารับราชการ ประสงค์ที่จะมาช่วย แล้วก็ให้
ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลได้ นอกจากนี้แล้วกระทรวงสาธารณสุขได้ออกระเบียบ
ให้แพทย์จบจากต่างประเทศ แต่ยังไม่สอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมไม่ผ่านนั้น
ให้แพทย์เหล่านั้นสามารถที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมนั้นโดยความดูแลควบคุม

ของแพทย์ในสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลของรัฐ ส่วนแพทย์ที่มีใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากต่างประเทศแล้วแต่ยังไม่มีใบอนุญาตในประเทศไทยก็สามารถที่จะกลับมาทำงานในสถานพยาบาลของรัฐเป็นระยะเวลา ๒ ปี แล้วก็ได้รับอนุญาตให้เป็นที่พิเศษโดยไม่ต้องสอบ จากการดำเนินการมาตรการต่าง ๆ นี้ทำให้กระทรวงสาธารณสุขสามารถลดปัญหาเรื่องของการขาดแคลนแพทย์ในชนบทหรือในโรงพยาบาลชุมชนได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี ๒๕๓๗ นี้ตัวเลขมีแพทย์ประจำโรงพยาบาลชุมชนจำนวน ๑,๔๑๙ คน แต่ในปี ๒๕๔๒ ใน ๕ ปีต่อมานั้นปรากฏว่ามีแพทย์ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนมากขึ้น คือมีจำนวน ๑,๙๕๐ คน เพิ่มขึ้น ๕๓๑ คน ในช่วงภาวะวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงปีสองปีนี้ส่งผลให้แพทย์จากโรงพยาบาลเอกชนส่วนหนึ่งนั้นย้อนกลับมาปฏิบัติงานยังกระทรวงสาธารณสุขยิ่งขึ้น โดยมีการสำรวจตัวเลขเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ ถึงเดือนนี้ ๒๕๔๒ ๒ ปี ปรากฏว่ามีแพทย์ขอกลับเข้ารับราชการในกระทรวงสาธารณสุขจำนวน ๑๙๒ คน ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มแพทย์ที่สำเร็จจากการศึกษาเฉพาะทาง-----

ปัญหาเรื่องของการขาดแคลนแพทย์ที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดลพบุรีได้ถาม แม้แต่เรื่องของการที่สถาบันมะเร็งหรือศูนย์มะเร็งที่ลพบุรีนั้น ขอเรียนว่าปัจจุบันนี้ ทางสถาบันมะเร็งแห่งประเทศไทยได้มีนโยบายหรือมีการกำหนดให้มือออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ โดยเป็นความต้องการของในแต่ละพื้นที่ ซึ่งทางกระทรวงก็ได้มีการให้นโยบายว่า จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการที่จะให้พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะเพศหญิง หมายความว่าเกี่ยวกับมะเร็งในปากมดลูกก็ดี มะเร็งเต้านมก็คือนั้น จะต้องให้มีการไปตรวจในแต่ละพื้นที่เป็นครั้งคราวไป ซึ่งถือว่าในขณะนี้ได้ดำเนินการไปมากพอสมควรแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอำนวยการ คลังผา ครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน คือตามที่ท่านรัฐมนตรีที่ได้ตอบศูนย์ป้องกันควบคุมโรคมะเร็ง ที่ผมถามการขาดแคลนเครื่องมือแพทย์ ไม่ทราบว่าทางกระทรวงได้จัดเครื่องมือแพทย์ให้ศูนย์ป้องกันควบคุมโรคมะเร็งแล้วหรือยัง ซึ่งในขณะนี้นั้นที่ทราบอยู่เครื่องมือไม่เพียงพอ ก็ฝากทางรัฐมนตรีด้วย และในส่วนแพทย์ก็ต้องกราบขอบคุณที่ท่านบอกว่ามีการเพิ่มแพทย์ให้เพียงพอในชนบท แต่เนื่องจากในพื้นที่จังหวัดลพบุรีของผมนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อำเภอที่ผมได้กล่าวไปแล้วนั้นขาดแคลนแพทย์มากครับ ไม่เพียงพอกับการบริการกับประชาชนจริง ๆ ก็ต้องฝากทางรัฐมนตรีด้วยนะครับ ช่วยดูแลในส่วนนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อำเภอโคกสำโรง ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลโคกสำโรงนั้นท่านมีความขยันตั้งใจจริงมาก แต่ว่าเครื่องมือตลอดทั้งบุคลากรไม่เพียงพอครับ กราบขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจง เชิญครับ

นายคารม ณ ลำพูน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอเพิ่มเติมจากที่ได้ตอบคำถามไปแล้วนะครับ และจากที่ทางสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถามเพิ่มว่า ในเรื่องของปัญหาการขาดแคลนแพทย์นั้น ทางกระทรวงสาธารณสุขได้ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการจัดโครงการร่วมผลิตแพทย์เพิ่มเพื่อชาวชนบทในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๔๗ ซึ่งขณะนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ มีการขยายถึงปี ๒๕๔๘ โดยกำหนดให้มีการคัดเลือกนักเรียนจากพื้นที่ในชนบทเข้าศึกษาวิชาการแพทย์

และใช้โรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขในพื้นที่ชนบท เข้าศึกษาวิชาการแพทย์ และโรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขศึกษาในชั้นคลินิก (Clinic) และฝึกปฏิบัติงาน การดำเนินงานในระยะแรกนี้ยังมีปัญหา เพราะฉะนั้น ก็ได้มีการเลื่อนหรือว่าขยายเวลาออกไปอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วนะครับ นอกจากนั้นแล้วทางกระทรวงสาธารณสุขยังมีนโยบายในเรื่องของการเพิ่มการผลิตแพทย์ โดยเป็นการเพิ่มวันบริการแพทย์ที่ดีต่อประชาชนนั้น โดยการสร้างแรงจูงใจให้แพทย์ไปปฏิบัติงานในชนบทมากยิ่งขึ้น เช่น การให้ทุนการศึกษา แล้วก็ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมระยะสั้นสำหรับการศึกษาต่อเฉพาะทาง มีการปรับปรุงสวัสดิการของแพทย์ ปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนแพทย์ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนและเพิ่มค่าตอบแทนแพทย์ให้มากขึ้น นอกจากนั้นก็มีการให้แพทย์ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนต่างไกลนั้นได้รับค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยงเหมาะสมในอัตราที่สูงกว่าแพทย์ที่ปฏิบัติงานโรงพยาบาลในเขตเมือง สำหรับข้อฝากของท่านสมาชิกนั้น ผมคิดว่าคงเป็นประโยชน์นะครับ ซึ่งทางกระทรวงสาธารณสุขขอรับไว้เพื่อไปดำเนินการตามที่ท่านประสงค์ครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระตุก เรื่อง การปรับปรุงค่าบุคลากรสื่อจังหวัด นครพนม ของท่านไพจิต ศรีวรขาน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านไพจิตพร้อม เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ผมได้ยื่นกระทู้เพื่อถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ เรื่อง การปรับปรุงค่ายลูกเสือจังหวัดนครพนม ท่านประธานครับ
ความจริงในงบประมาณปี ๒๕๔๒ จังหวัดนครพนมได้รับงบประมาณเพื่อ
ปรับปรุงค่ายลูกเสือภูเขาทอง ซึ่งเป็นค่ายลูกเสือของจังหวัด มีความจำเป็น
ที่ต้องใช้ในการจัดฝึกอบรมวิทยากรลูกเสือของจังหวัด ของอำเภอ -----

แล้วก็ไปเป็นวิทยากรในการอบรมตามตำบลต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผมเอง
มีโอกาสได้ไปร่วมและเห็นความจำเป็นอย่างปิ้งที่ต้องให้การสนับสนุน
ช่วงเดือนเมษายน ผมทราบว่าบตครั้งนี้ได้รับการจัดสรรและก็ได้เตรียมการ
เพื่อที่จะให้มีการดำเนินการจากที่กรมพลศึกษาได้จัดงบประมาณไปให้
๓,๐๕๐,๐๐๐ บาท ขณะเดียวกันความจำเป็นในการที่จะต้องรอกการก่อสร้าง
ก็ได้ทราบว่าบตดังกล่าวเกิดความล่าช้า ผมพยายามติดตามว่า ทำไมถึง
ไม่ดำเนินการสักที ข้อขัดข้องที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการก็วิตกกันว่า
จะถูกโอนงบนี้ไปสร้างที่จังหวัดจริง ก็ได้ตามกันต่อไปอีกว่า ความจริง
การปรับปรุงค่ายลูกเสือทุกจังหวัดมีความจำเป็น ก็เลยมีข้อสงสัยว่า
การจัดงบประมาณเพื่อกิจการลูกเสือ โดยเฉพาะเรื่องค่าย กำลังของ
จังหวัดเองไม่มี ต้องอาศัยงบประมาณซึ่งก็ได้มาเล็ก ๆ น้อย ๆ
ส่วนใหญ่ก็จะใช้ผู้มีศรัทธาบริจาค ความจริงงบการปรับปรุงค่ายลูกเสือ
จังหวัดนครพนมมีความชัดเจนในการเตรียมการไว้ เพื่อที่จะให้เป็นศูนย์
ในการที่จะอบรมในภูมิภาคในจังหวัดข้างเคียง ก็ได้รับความเอาใจใส่
มาโดยตลอดจากรัฐบาล ความจริงหลังจากที่ได้สอบถามกระทั้ไปแล้ว
ท่านรัฐมนตรีว่าการ ก็ได้มีบัญชาดำเนินการเพื่อให้มีการปรับปรุงค่ายลูกเสือ
ของจังหวัดนครพนมมาในงบประมาณปี ๒๕๔๒ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ได้รับ
การแก้ไขแล้ว แล้วผมเองก็ขอถือโอกาสนี้ได้กราบเรียนเพื่อที่จะให้เกิด
ความชัดเจนต่อภารกิจต่อการทำหน้าที่ เพราะผู้แทนราษฎรถ้าหากเรา
เห็นเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ของประชาชนก็มาสอบถามกันตามภาระที่
ควรที่จะเป็น มิได้มีเจตจำนงอย่างอื่น และก็ต้องขอกราบเรียนว่า
ความจำเป็นของค่ายลูกเสือทุกจังหวัด กิจการลูกเสือความจริงเป็นกิจการ
ที่เสียสละกันจริง ๆ ผู้แทนราษฎรเราหลายคนพอไปร่วมกิจกรรมก็ต้อง
ร่วมแสดงการมีน้ำใจ ท่านประธานก็เช่นเดียวกัน อย่างไม่ก็ตามหน้าที่ตรงนี้
กรมพลศึกษาจะต้องดูแลนะครับ ค่ายลูกเสือของจังหวัด ค่ายลูกเสือของอำเภอ
ควรที่จะทำอย่างเป็นกระบวนการ อย่างปล่อยให้ท่านศึกษาธิการจังหวัด
ท่านศึกษาธิการอำเภอรับผิดชอบแต่เพียงลำพัง ก็ขอถามกระทั้ แล้วก็ขอ
เรียนขอบคุณว่าถ้าจะกรุณาให้การสนับสนุนพี่น้องลูกเสือทั้งหลายก็จะเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อนโยบายของรัฐบาล ด้วยความเคารพและก็เห็นความสำคัญ
ของกิจการลูกเสือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ท่านไพจิตร ศรีวรชาน ที่ได้ให้ความสำคัญ ให้ความใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมของลูกเสือ ซึ่งในขณะนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ให้ความสำคัญกับกองกิจกรรมลูกเสือ เพราะถือว่าเป็นกิจกรรมในการที่จะผูกรั้งสามัคคีของพี่น้องประชาชน เป็นการปลูกฝังให้เยาวชนของเรามีจิตใจที่เสียสละ มีจิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และสมานฉันท์สามัคคีทางกระทรวงจึงได้พยายามจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของกิจกรรมลูกเสือเป็นจำนวนมาก ตรงส่วนที่ท่านไพจิตรได้ตั้งกระทู้ถามนั้น ก็ได้ทำความเข้าใจกันชัดเจนแล้ว ผมยืนยันครับว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมพลศึกษา พร้อมในการที่จะจัดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือของจังหวัดนครพนม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมของค่ายลูกเสือระดับภาค ซึ่งจังหวัดนครพนมเป็นตัวแทนของภาคอีสาน และกิจกรรมของลูกเสือจังหวัด เราก็ได้จัดสรรงบประมาณ โดยเฉพาะในงบประมาณปี ๒๕๔๓ นี้ เราก็ได้กำหนดไว้ในแผนงบประมาณจำนวน ๒ ล้านบาท จัดให้ไปแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิตรไม่ตั้งใจนะครับ ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๓ เรื่อง การปรับโครงสร้างของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ของท่านเปรมศักดิ์ เพียยุระ ถามนายกรัฐมนตรี ซึ่งผมขออนุญาตเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ตอบ และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นมีภารกิจจำเป็นได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอก วัฒนชัย วุฒิสิริ เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทนนะครับ เรียนให้ท่านเปรมศักดิ์ทราบด้วย ท่านเปรมศักดิ์หรือม เชิญครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ขอตั้งกระทู้ถาม ถามท่านนายกรัฐมนตรี เรื่อง การปรับโครงสร้างของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน หรือ กอ.รมน. ท่านประธานครับ จากการที่ได้มีการนำเสนอข่าวว่าจะมีการปรับโครงสร้างของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน หรือ กอ.รมน. หลังจากที่ได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากความจำเป็นที่จะดูแลความมั่นคงตามแนวชายแดน ได้ลดน้อยถอยลง จึงมีการพิจารณาว่าน่าจะได้เปลี่ยนแปลงให้ กอ.รมน. มาทำหน้าที่ปราบปรามทางยาเสพติด ต่อกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่ายินดีว่าจะมีคนมาปราบยาเสพติดเพิ่มขึ้น ซึ่งกระผมเองก็เห็นด้วย และเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็น เพราะเมื่อเร็ว ๆ นี้หน่วยงานทางทหารก็ได้ประสบความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดตามแนวชายแดน ซึ่งเราทั้งหลายก็จะต้องสนับสนุนช่วยกันต่อไป ได้มีการสนับสนุนหลาย ๆ หน่วยงานให้ทำหน้าที่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจหน้าที่เดิมที่มีอยู่ คือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือ ป.ป.ส. ความหวังใຍก็คือว่า ในกรณีที่มีการปรับโครงสร้างอย่างนี้จะมีการจัดลำดับองค์กรอย่างไร องค์กรใดจะเป็นหลัก องค์กรใดจะเป็นรองในการปราบปรามยาเสพติด จึงจะไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของเจ้าหน้าที่และงบประมาณ

ท่านประธานครับ ผมจึงขอถามในประเด็นแรกว่า โครงสร้างของหน่วยงานใหม่ที่จะมีการปรับนี้จะมีโครงสร้างอย่างไร และการที่โครงสร้างใหม่นี้จะให้ นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้กำกับดูแล แทนที่จะเป็นผู้บัญชาการทหารบกเหมือนเดิม ซึ่งก็มีการเปลี่ยนแปลงมาก่อนแล้วหลายครั้งเหมือนกัน เคยมีการกลับไปเป็นนายกฯ ก่อนหน้าก็มี แล้วกลับมาเป็นผู้บัญชาการทหารบกอีกก็มี เพราะฉะนั้นในจุดนี้ผมอยากจะขอทราบความชัดเจนว่าใครจะเป็นผู้กำกับดูแลสูงสุด เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ซึ่งทำหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดอยู่แล้ว และ

ข้อที่ ๒ จะป้องกันการทำงานไม่ให้ซ้ำซ้อนกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และการปราบปรามยาเสพติดของ ป.ป.ส. อย่างไร เพราะภารกิจที่สำคัญ ๒ ประการนี้ คือเรื่องความมั่นคงกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นเรื่องสำคัญทั้งคู่ มีความชำนาญการกันคนละด้าน หน่วยงานที่มีการปราบปรามยาเสพติดเดิมอยู่แล้ว

สพ ๑๕/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สตีมา ๒๐/๒

คือ ป.ป.ส. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก็มีความเชี่ยวชาญและมีข้อมูลเดิม ส่วน กอ.รมน. มาเสริมใหม่จะดำเนินการอย่างไร จะทำให้ยาเสพติดติดหมดสิ้น จากประเทศไทยให้ได้ จึงขอถามเป็นประการแรกก่อนครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอเปรมศักดิ์ครับ เมื่อที่ผมแจ้งให้ท่านคลาดเคลื่อนนิดหนึ่ง ขอร้อง คือ ขบวนการ นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เป็นผู้ตอบแทน และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอก วัฒนะชัย วุฒิสภา เป็นผู้ตอบแทน ส่วน ขบวนการ รองนายกฯ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลตรี สนั่น นั้นมีการกิจจำเป็นอย่างยิ่ง ได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ตอบแทน ท่านนายกฯ ตอบเองนะครับ เชิญครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะนายกรัฐมนตรี กระผมกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ เดิมกระผมคิดว่าจะไม่สามารถมาทันครับ เนื่องจากติดภารกิจอยู่ แต่ว่าภารกิจ ได้เสร็จเรียบร้อย กระผมก็ขออนุญาตท่านประธานที่จะตอบในส่วนประเด็นที่ เกี่ยวข้องโดยตรงแทนครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เป็นความจริงว่าขณะนี้อยู่ในช่วงที่เรากำลังปรับปรุงโครงสร้างของ กอ.รมน. หรือกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน กราบเรียนท่านประธานเพื่อสมาชิก ได้เข้าใจว่า ภารกิจที่จัดตั้ง กอ.รมน. ขึ้นมาตั้งแต่ต้น ตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ แล้วก็เปลี่ยน ชื่อมาเป็น กอ.รมน. เมื่อ ปี ๒๕๑๗ วัตถุประสงค์ขณะนั้นก็คือการป้องกันปราบปราม การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันปราบปรามการกระทำอันเป็น คอมมิวนิสต์ ปี ๒๔๘๕ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่มาก -----

แต่ว่าโดยที่ขณะนี้ภารกิจดังกล่าวนั้นหมดสิ้นไปแล้วนะครับ เราก็เห็นว่า กอ.รมน. ซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นประโยชน์ในการประสานความร่วมมือของส่วนงานหลายฝ่าย ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ แม้ภารกิจเดิมที่เกี่ยวข้องกับ คอมมิวนิสต์จะจบไปแล้ว แต่ถ้าเราใช้องค์กรดังกล่าวปรับปรุงให้เหมาะสม และมีขนาดที่ไม่เป็นภาระต่อรัฐ ลดขนาดลงมาและประสานงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม อาจจะช่วยแก้ปัญหาความมั่นคงด้านอื่นให้ เป็นประโยชน์ด้วย ขณะนี้ต้องยอมรับว่า แม้ภัยเรื่องคอมมิวนิสต์จะถือว่าเป็นภารกิจที่จบไปแล้วก็ตาม แต่ที่เรายังมีปัญหา ความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับชายแดน เกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสพติด เกี่ยวข้องกับ เรื่องชนกลุ่มน้อยอีกมากที่เดี๋ยวครับ ที่จะ เป็นภารกิจร่วมกันในการทำงาน และโดยที่ส่วนรวมปัญหาเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็อยู่บริเวณชายแดน ซึ่งเดิม กอ.รมน. ทำหน้าที่ได้คืออยู่ในระดับหนึ่งครับ ก็เลยมีความคิดว่าน่าจะ ได้มีการปรับปรุง โครงสร้างของ กอ.รมน. ใหม่ ซึ่งจะเป็นอย่างไรนั้นจะว่ากันอีกทีหนึ่งนะครับ ก็พอดีกับที่สภาแห่งนี้ได้อนุมัติให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ อันเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ก็ถือว่าภารกิจเบื้องต้น ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นนั้นจบไป แต่ยังมีเหตุว่าขณะนี้อยู่ในช่วงที่กำลังศึกษารูปแบบ อยู่ครับ โครงสร้างขณะนี้อยู่ในช่วงที่สภาความมั่นคงแห่งชาติรับภาระไปจาก รัฐบาลเพื่อไปจัดรูปแบบโครงสร้างที่จะเกิดขึ้นใหม่ว่า ลักษณะควรจะเป็น อย่างไร เพราะฉะนั้นขณะนี้จึงต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ยังไม่สามารถ ที่จะตอบท่านสมาชิกได้ชัดเจนว่า ควรจะเป็นอย่างไร กระผมขออนุญาต กราบเรียนว่าหลักกว้าง ๆ ที่คิดอยู่ในขณะนี้ในการหาหรือกันก็คือว่า ภารกิจ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงด้านอื่น ๆ นั้น จำเป็นต้องมีการประสานระหว่าง หน่วยงานหลายฝ่ายเข้ามาปฏิบัติร่วมกัน ปัญหาว่าผู้ที่จะรับผิดชอบต่อไป ควรจะเป็นฝ่ายใดบ้าง ก็คงจะต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับ สภาพของความเป็นจริง เช่น ฝ่ายที่กำหนดนโยบายซึ่งถือเป็นฝ่ายระดับบน กับฝ่ายผู้ที่เป็นอำนวยการปฏิบัติการจะเป็นฝ่ายใดก็อยู่ในช่วงที่กำลังหาหรือกันอยู่ เมื่อข้อหาหรือที่ผ่านสภาความมั่นคงจบสิ้นแล้ว ก็สามารถที่จะนำมาเรียน ท่านสมาชิกได้ แต่ในขณะนี้อยู่ในช่วงที่กำลังดำเนินการอยู่ กระผมยังไม่ สามารถที่จะตอบให้ลงไปในเรื่องละเอียดได้ แต่ว่าแนวกว้าง ๆ ก็อย่างที่ ได้กราบเรียนแล้วก็คือ จำเป็นต้องปรับปรุง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เจริญคุณหอมเปรมศักดิ์ศรี

นายเปรมศักดิ์ เทียบูระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ต้องขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้ชี้แจงว่า เรื่องนี้เป็นเรื่อง
เกิดขึ้นจริง และกำลังดำเนินการอยู่ อย่างไรก็ตามครั้นเรื่องที่ผมเอง
ในฐานะที่อาชีพเป็นนายแพทย์และคลุกคลีกับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ครอบครัวที่มีปัญหา ลูกหลานเป็นทาสยาเสพติดนั้นน่าสงสารมาก ผมเอง
ต้องการจะให้ปัญหานี้หมดสิ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการกำจัดต้นตอให้สิ้นซาก
จึงได้ไปติดตามตรวจสอบดูว่าบทบาทขององค์กรที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดขณะนี้ มีอยู่ที่หน่วยงาน ปรากฏชัดตามรายงานผลการปฏิบัติงานของ
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฉบับนี้ครับ ปี ๒๕๔๑ ซึ่งเราได้รบบรองไปแล้วนี่นะครับ
ได้ระบุชัดเจนครับว่า หน่วยงานปราบปรามยาเสพติดทั้งหมดนี้มี ๓๔ หน่วยงาน
และมีงบประมาณแต่ละปีหลายพันล้านบาท ท่านประธานครับ ในประเด็นเหล่านี้
ความห่วงใยก็คือว่า ข้อเสนอของ สตง. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
ซึ่งเป็นเจ้าของรายงานฉบับนี้ ได้ระบุไว้ในข้อเสนอแนะข้อที่ ๓ ว่า ควรจะให้
องค์กรชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามาและสร้างความเข้มแข็งให้
กับสถาบันครอบครัว ปลุกฝังความรู้และจิตสำนึกในการหลีกเลี่ยงยาเสพติด
ตั้งแต่เด็ก ทั้งในบ้านและโรงเรียน ตรงนี้เป็นบทบาทหลักอย่างหนึ่งซึ่งเรา
ไม่ค่อยจะเห็นหน่วยงานราชการเข้าไปดูแลส่วนนี้อย่างลึกซึ้ง แต่จะเน้น
ในเรื่องของการปราบปรามที่ตัวเลข และปรากฏว่าในข้อเท็จจริงตัวเลขที่
ออกมาที่ได้ผลจริง ๆ นั่นก็คือหน่วยงานทางทหาร ซึ่งพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
ก็ได้ให้ความเห็นในโพลล์ (Poll) ในการสำรวจเร็ว ๆ นี้ว่า เห็นด้วย
ที่จะให้หน่วยงานทหารเข้ามาปราบปรามยาเสพติด เพราะว่าอาจจะ เป็น
เพราะหน่วยงานที่ผ่านมานี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรก็ได้-----

คำถามสุดท้ายของกระผมจึงขอถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ในกรณีที่หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมี ๓๔ หน่วยงานนี้ ในการปราบปรามยาเสพติดติดตามรายงานของ สตง. เราจะยึดหน่วยงานใดเป็นหลัก ในพื้นที่ใดจะยึดอย่างไร เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับผลดีที่สุด คู่มีค่ากับงบประมาณมากที่สุด และเจ้าหน้าที่ของรัฐทำงานอย่างมีขวัญและกำลังใจมากที่สุด กระผมเองให้กำลังใจข้าราชการทุกหน่วยงานที่ทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด และอยากให้เห็นผลในเร็ววัน จึงขอถามคำถามนี้เพื่อที่จะได้รับทราบคำตอบและแนวทางที่ชัดเจนของรัฐบาลนี้ในการดำเนินงานปราบปรามยาเสพติดครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อตอบคำถามท่านสมาชิก เป็นความจริงครับว่าปัญหาเรื่องยาเสพติดนั้นมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่มากทีเดียว และก็เป็นที่จริงว่าเราจะแก้ปัญหาคด้วยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะโดยไม่พึ่งพาหน่วยงานอื่นนั้นเป็นไปไม่ได้ ผมขอขอบคุณที่ท่านสมาชิกได้เข้าใจภารกิจที่รัฐบาลได้มอบหมายให้ทหารได้เข้าไปมีส่วนร่วมช่วยในขณะนี้ ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมได้ขอร้องให้ฝ่ายความมั่นคง ฝ่ายทหารได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่มีอยู่เพื่อให้กับทางฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปกครอง และฝ่ายท้องถิ่น ความจริงแล้วทุกฝ่ายได้ทำงานอย่างดีมาก ผลจากการที่เราได้ออกคำสั่ง ๑๔๑/๒๕๔๑ ทำให้การประสานงานนั้นเป็นเอกภาพมากขึ้น กระผมเชื่อว่าเป็นความหวังดีของรัฐบาลทุกสมัยที่ผ่านมาที่ตั้งใจจะแก้ปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง แต่เราก็ต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาที่ระจัดกระจายและเป็นปัญหาที่ลุกลามไปทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงมีความจำเป็น ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กระผมก็ขอร้องผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุดและผู้บัญชาการทหารเหล่าทัพทั้งหลายขอให้ช่วยใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ทหารมีอยู่นั้นให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาคความมั่นคงด้านอื่นด้วย ก็ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งครับ แล้วก็ทหารก็ถือว่าเป็นภารกิจส่วนหนึ่งที่เขาจะเข้าไปช่วยสนับสนุน เช่นเดียวกับทางฝ่าย ป.ป.ส. ซึ่งเป็นตัวหลัก ฝ่ายตำรวจซึ่งมีหน้าที่โดยตรง

แม้กระทั่งฝ่ายอื่น เช่น ฝ่ายศุลกากร ก็ยังเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเป็นหูเป็นตา
นอกจากนั้นท้องถิ่น ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดก็ถือเรื่องนี้เป็น
นโยบายสำคัญ และก็ถือว่าเป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับไม่ใช่เฉพาะคนไทย
เท่านั้น แต่เกี่ยวกับมนุษยชาติ แม้กระทั่งกระทรวงการต่างประเทศครับ
ถือว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่ต้องร่วมกันแก้ไขกับนานาชาติด้วย เพราะฉะนั้น
ปัญหาของเราอย่างที่เรารู้ว่าปัญหาของเรานั้นเป็นยาเสพติดชนิดพิเศษ
แอมเฟตามีน (Amphetamine) หรือยาบ้า ซึ่งมีลักษณะต่างไปจาก
ประเทศอื่นอยู่บ้าง และเราก็ยอมรับความเป็นจริงกันว่า แหล่งผลิต
ในประเทศนั้นเรามีน้อยมากครับ ความสำเร็จของโครงการพระราชดำริ
ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนำมาใช้ และก็ทรงให้ชาวเขาปลูก
พืชเศรษฐกิจอื่นทำให้การปลูกฝิ่นลดลงไปเกือบสิ้นเชิง แต่ก็ต้องยอมรับว่า
ประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดอย่างรุนแรง ซึ่งเรา
ก็ได้ขอความร่วมมือนับตั้งแต่ระดับสูงสุด ฝ่ายบริหาร คือนายกรัฐมนตรี
กระผมได้เชิญท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อนบ้านมาหารือเรื่องนี้โดยเฉพาะ
และผลจากอันนี้ก็ให้ขยายลงไปในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ กระทรวงการ
ต่างประเทศก็ต้องขอความร่วมมือจากประเทศเพื่อนบ้านที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาร่วมกันทุกฝ่ายครับ กระผมขอบคุณ
ท่านสมาชิกที่มีความสนใจเรื่องนี้ กระผมคิดว่านอกเหนือจากฝ่ายเจ้าหน้าที่
ประจำของแต่ละฝ่ายแล้ว พี่น้องประชาชนจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการ
ปกป้องดูแล อย่างน้อยเราไม่สามารถจะใช้มาตรการปราบปรามให้ได้ผล
ร้อยทั้งร้อยจำเป็นต้องมีการป้องกันและต้องพยายามลดความต้องการของ
ยาเสพติด โดยการรณรงค์ให้เยาวชนของเราได้ตระหนักในเรื่องนี้
ซึ่งขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการก็ดำเนินการอยู่ รวมไปถึงทบวงมหาวิทยาลัย
ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า แนวทางดังกล่าวนี้จะเป็นความร่วมมือทุกฝ่าย
ซึ่งเมื่อการปรับโครงสร้างของ กอ.รมน. ที่ท่านสมาชิกได้สอบถามนั้น
เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผมจะได้ประสานเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน
ที่ทำงานซ้ำกัน แต่จะเป็นการประสานการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน
ต่อไป ขอขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากวันนี้บรรณารักษ์รัฐสภาของนานาชาติได้ให้เกียรติมาเข้าฟังการประชุมของเรา ซึ่งท่านอยู่ข้างบน ขอเชิญพวกเราได้ปรบมือให้เกียรติต้อนรับท่านหน่อยครับ

(สมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมปรบมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ๒.๑ เรื่องการตอบกระทู้ถาม

ตามที่ พันตำรวจโท ไวพจน์ อารมณ์รัตน์ และท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา ได้สอบถามถึงกระทู้ถามที่ทั้งสองท่านได้ตั้งกระทู้ถามไว้ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงดังนี้ครับ ของท่านพันตำรวจโท ไวพจน์ อารมณ์รัตน์ ได้สอบถามถึงกระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาก่อสร้างถนนสายคลองสาม-อ้อมผาง เป็นกระทู้ถามลำดับที่ ๑๖๓ แต่ขณะนี้กระทู้ถามล่าสุดที่บรรจุระเบียบวาระ คือกระทู้ถามลำดับที่ ๑๕๐ เรื่องเกี่ยวกับ กอ.รมน. ของท่านเปรมศักดิ์ เพียยุระ อยู่หน้าครับ เพราะฉะนั้นคาดว่าของท่านคงจะมีการถามในโอกาสต่อไปนะครับ จะบรรจุระเบียบวาระในโอกาสต่อไป ก็ประมาณเดือนตุลาคม

สำหรับท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา ได้ตั้งกระทู้ถามทั้งหมด ๘ เรื่อง ซึ่งทุกเรื่องได้ตอบเรียบร้อยแล้ว มีเหลืออยู่เพียงเรื่องเดียว คือเรื่องเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิต ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา ขณะนี้อยู่ในระหว่างรอคำตอบจากรัฐมนตรีเพื่อลงประกาศในราชกิจจานุเบกษานะครับ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ๒.๒ ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอเรียนให้ทราบว่า ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีน้ะครับ ก่อนที่จะพิจารณาในระเบียบวาระต่อไป ผมขออนุญาตหาหรือที่ประชุม ขอนำระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ คือ เรื่อง ตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นกรรมการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ท่านสมาชิกจะมีความเห็นเป็นอย่างไรครับ ท่านกฤเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ เนื่องจากเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติค้างอยู่ ถ้าเลื่อนเรื่องนี้ขึ้นมา ไม่ทราบว่าจะเป็นผู้ตติชื้อนหรือเปล่านะครับ กลัวร่างพระราชบัญญัติจะตกไป ก็ขอกราบเรียนปรึกษาท่านประธานน้ะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอบค้ดครับท่านกฤเทพ คงไม่ชื้อนน้ะครับ คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ไม่มีท่านไหนขัดข้อง ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยน้ะครับ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ เลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เนื่องจาก คุณเกษม นาชัยเวียง กรรมการ ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ได้ออกจากตำแหน่งตามวาระ ทำให้ตำแหน่งกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่างลง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรต้องดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาแทนภายในสามสิบวัน ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ท่านสมาชิกครับ ในการเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมได้แจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าแล้วน้ะครับ และได้มีสมาชิกเสนอชื้อผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ก่อนกำหนดวันเลือกตั้ง ๗ วัน

รวมทั้งสิ้น ๒ ท่าน คือ ๑. คุณเกษม นาชัยเวียง ๒. พลตำรวจเอก ประทีน
สันติประภพ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มาตรา ๑๐
บัญญัติว่า ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่ประธานรัฐสภาจะกำหนด ซึ่งได้มีประกาศประธานรัฐสภา
ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ กำหนดให้นำข้อบังคับว่าด้วยการเลือก
คณะกรรมการสามัญมาใช้บังคับแก่การเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
โดยอนุโลม -----

และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๗๗ วรรคท้าย ได้บัญญัติว่า การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งคณะกรรมการ ถ้ามีการเสนอชื่อกรรมการ เท่ากับจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ถูกเสนอชื่อนั้น เป็นผู้ได้รับเลือก ถ้ามีการเสนอชื่อมากกว่าจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ออกเสียงลงคะแนน เป็นการลับ และการออกเสียงลงคะแนนเลือกหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคล ดำรงตำแหน่งใด ก็ให้กระทำเป็นการลับตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๖ วรรคท้าย เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ และสมาชิกย่อมมีอิสระและไม่ผูกพันโดยมติของพรรคการเมืองหรืออาณัติอื่นใด ซึ่งเมื่อได้มีสมาชิกเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม จำนวน ๒ ท่าน ซึ่งเกินกว่าจำนวนตำแหน่งที่ว่าง จึงจำเป็นต้องลงคะแนน เป็นการลับ การออกเสียงลงคะแนนลับตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๖๙ มีวิธีปฏิบัติดังนี้ ๑. เขียนเครื่องหมายบนแผ่นกระดาษใส่ซอง ที่เจ้าหน้าที่จัดให้ ๒. วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร ถ้าที่ประชุมจะใช้ วิธีตามข้อ ๑ ผมก็คงไม่ขัดข้อง แต่ต้องใช้เวลาาน ผมหาวิธีนะครับ ถ้าจะใช้ตามวิธีที่ ๒ คือโดยใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนตามปกติ เพียงแต่ การลงคะแนนลับนี้จะให้เจ้าหน้าที่ตั้งโปรแกรมของเครื่องลงคะแนน เพื่อให้ รายงานเฉพาะผลคะแนนเท่านั้น โดยไม่บันทึกรายชื่อผู้ออกเสียงลงคะแนน ไม่ทราบจะมีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่า ตามวิธีที่ ๒ โดยใช้เครื่อง ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่น ผมขอดำเนินการลงคะแนนลับด้วยเครื่องนะครับ เชิญอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เท่าที่ตรวจดูรายชื่อก็มีเสนอมานะ ๒ ท่าน ที่จริงแล้วถ้าหากว่าเราคุยกันอาจจะ ไม่ต้องลงคะแนนก็ได้ เพราะว่าก็มีท่านเสกสรรค์เสนอ ผลสำรวจเอก ประทิน สันติประภพ แล้วก็ยังมีหลายท่านที่เสนอ คุณเกษม นาเวียงชัย ถ้าหากว่ามีการคุยกัน อาจจะไม่ต้องใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนน่าจะได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ครับ ก็จะเป็นการประหยัดเวลาครับ วิป (Whip) ๒ ฝ่าย ลองประสานดูสิครับ ใช้เวลาสักประมาณ ๑ นาทีนะครับ ท่านสมาชิกครับ ขอเวลาให้วิปได้ประสานสัก ๑ นาทีครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพ
กระผมกราบอภัยต่อที่ประชุมนิดหนึ่งว่า กระผมติดการประชุมกรรมวิธีการวิสามัญ
งบประมาณ ไม่ทราบว่าระเบียบวาระส่วนนี้เข้ามา จริง ๆ ผมสนใจการประชุมมาก
เมื่อสักครู่นี้มีเจ้าหน้าที่วิ่งไปบอกว่าวาระตรงนี้เข้ามา ผมก็เลยต้องเข้ามาล่าช้า
ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ในส่วนที่กระผมเสนอบุคคลไปนั้น กระผมขออนุญาตที่ประชุมแห่งนี้ ขอถอนครับ
ขอให้ที่ประชุมได้อนุญาตด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถอนใครครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ของผมเสนอ
ท่านพลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ครับ กระผมขออนุญาตถอนครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : สรุปลแล้วเหลือท่านเด็ยวณะครับ เหลือท่านเกษม นาชัยเวียงเพ็ญท่านเด็ยว ถือว่ามีจำนวนเท่ากับตำแหน่งที่ว่าง ก็ให้ถือว่าผู้ถูกเสนอชื่อนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกนะครับ ท่านเกษม นาชัยเวียง ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภานะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๕.๓ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ได้เลยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ร้อยโท กุเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ กุเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้กระทบได้ทักท้วงการประชุม แต่ท่านประธานก็บอกว่าไม่มีปัญหา เพื่อความชัดเจนในที่ประชุมนะครับท่านประธาน ผมอยากจะทำความเข้าใจตรงนี้ เพราะว่าผมเองก็เป็นสมาชิกที่ยึดข้อบังคับข้อบังคับ ข้อ ๕๓ ซึ่งอ้างถึงข้อ ๕๑ (๗) ข้อ ๕๑ ได้เขียนว่า เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่น นอกจากญัตติต่อไปนี้ (๗) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา และก็มีข้อ ๕๓ ท่านประธานครับบัญญัติว่า ญัตติตามข้อ ๕๑ (๗) ห้ามเสนอในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานได้หยิบยกเรื่องอื่น ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ควรยกขึ้นมาได้ แต่ท่านประธานก็บอกว่าทำได้ ผมเองก็เกิดความสับสนในการทำหน้าที่ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าที่ประชุมจะว่าอย่างไรครับ ในการเขียนข้อบังคับอย่างนี้ ถ้าที่ประชุมเห็นว่า เป็นเรื่องทำได้ ต่อไปก็คงไม่ขัดข้อง แต่ถ้าทำไม่ได้ วันนี้เราก็อธิว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ ที่ท่านกรรมาธิการมานั่งก็ตกไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องมาก่อนข้างจะเป็นปัญหา กระทบก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าไม่ดูข้อบังคับแล้วเราก็ไม่รู้ว่าประชุมกันอย่างไร ก็ขอกราบอนุญาตปรึกษาหารือที่ประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอขอบคุณท่านกุเทพครับ การพิจารณาวันนี้เรายังไม่ได้เข้าสู่ระเบียบวาระ ๕.๓ นะครับ ซึ่งเราก็อธิว่าไม่ได้หยิบยกเรื่องการเลือกตั้ง

กรรมการ ก.ร. ขึ้นมาพิจารณาเท่านั้น เราได้หยิบยกระเบียบวาระอื่น ๆ อีกหลายระเบียบวาระขึ้นมาพิจารณา ซึ่งเราก็ได้ดำเนินการอย่างนี้มาโดยตลอดนะครับ แล้วก็ยังไม่ได้เข้าสู่การพิจารณาในระเบียบวาระ ๔.๓ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ผมขออนุญาตต่อเลยนะครับ

การพิจารณาในวันนี้เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งการประชุมคราวที่แล้วที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ จนถึงมาตรา ๖ ทวิ ต่อไปเป็นการพิจารณาในมาตรา ๗ เชิญท่านเลขานุการครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายนิพนธ์ ฮะกิมี่ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม นิพนธ์ ฮะกิมี่ กรรมวิธีการฝ่ายข้างน้อยนะครับ ในร่างของกรรมวิธีการฝ่ายข้างมาก มีอยู่จุด ๆ หนึ่งซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการเขียนบทบัญญัติที่เกินเลย ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้ไว้หรืออาจจะถึงขั้นขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญก็ได้ คือถ้อยคำในส่วนของกรรมวิธีการฝ่ายข้างมากในมาตรา ๗ (๑) ในประมวลบรรทัดที่ ๗ นะครับ ที่ว่าให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการตามมาตรา ๕ จำนวนยี่สิบสองคน ซึ่งต้องมีสัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกิน สอง ใน สาม ของจำนวนดังกล่าว -----

ประเด็นก็คือว่าการกำหนดสัดส่วนของชายและหญิงกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติซึ่งมาตรา ๑๙๙ หรือมาตรา ๒๐๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ไม่ได้กำหนดบทบัญญัติดังกล่าวไว้เลย อย่างนั้นก็ตีมีกรรมการฝ่ายข้างมากบางท่านบอกว่า ในการกำหนดสัดส่วนนี้เป็นไปตามมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บอกว่า ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามที่กรรมการฝ่ายข้างมากได้กำหนดแล้วยังทำให้เห็นได้ว่า กรณีชายหรือหญิงในสัดส่วน ๒ ใน ๓ นี้คือ ๘ ต่อ ๑๔ หรือ ๗ ต่อ ๑๕ ก็ไม่ได้ทำให้ว่าชายหรือหญิงจะเข้ามาสู่ในกระบวนการพิจารณาได้รับการสรรหาได้อย่างเท่าเทียมกัน ยิ่งเป็นการกีดกันสิทธิของชายและหญิงมากขึ้น และมีกรรมการฝ่ายข้างมากบางท่านก็บอกว่า กรณีนี้อาจจะไม่ใช้มาตรา ๓๐ วรรคสอง แต่เป็นมาตรา ๓๐ วรรคท้าย ที่บอกว่า เป็นมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม ในมาตรา ๓๐ วรรคท้ายนี้เองมีองค์ประกอบสำคัญก็คือว่า

๑. บุคคลสามารถใช้สิทธิได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น คำว่า บุคคลสามารถใช้สิทธิ หมายถึงว่าบุคคลผู้นั้นมีสิทธิเกิดขึ้นอยู่แล้วถึงจะเข้าไปใช้สิทธิได้ แต่การที่เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองก็ดี ทางตุลาการก็ดี ทางข้าราชการประจำก็ดี มิใช่เป็นสิทธิ มิได้เป็นสิทธิที่บุคคลคนนั้นจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรี เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นปลัดกระทรวง มิใช่เป็นสิทธิ ฉะนั้นก็ฉะนั้น การเข้าสู่ตำแหน่งการเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ นั้นมิได้เป็นสิทธิเลย ดังนั้นการที่บอกว่ากำหนดสัดส่วนของชายหรือหญิงว่าต้องไม่เกิน ๒ ใน ๓ เป็นมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมบุคคลสามารถใช้สิทธิ จึงไม่ใช่กรณีของมาตรา ๓๐ วรรคสี่นี้ เพราะเนื่องจากว่าการเข้าสู่ตำแหน่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ นี้ไม่ใช่สิทธิแล้ว กรณีนี้จึงเป็นบทบัญญัติที่เกินเลยต่อมาตรา ๓๐ กำหนดไว้ กระผมเองจึงขอเสนอถ้อยคำที่ให้ดูสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญก็คือว่า ให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการตามมาตรา ๕ จำนวนยี่สิบสองคน โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชายเสนอต่อประธานวุฒิสภา และถ้อยคำที่กระผมกราบเรียนเสนอว่าต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชายนั้นก็ เป็นถ้อยคำซึ่งสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้ผ่านความเห็นชอบเมื่อวานนี้ไปแล้ว

กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณหมอทศพร

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ขอความในส่วนเดียวกันจำนวน ๒๒ คน ซึ่งต้องมีสัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกิน ๒ ใน ๓ ของจำนวนดังกล่าว ผมต้องขออนุญาตท่านกรรมาธิการ ผมเองอาจจะไม่ต้องบอกว่าผมชอบวิชาคณิตศาสตร์ และก็ยังชอบวิชา นิรุกติศาสตร์ อาจจะเรียกว่าเป็น นิรุกติปฏิบัติสัมฤทธิ์ได้ ทำไมท่านต้องคิดตัวเลขที่พิสดาร ๒๒ คน แล้วยัง ๒ ใน ๓ ซึ่งหารไม่ลงตัว ออกมาแล้วจะเป็น ๑๔.๖๖ ไม่รู้จบ ถ้าเรียนคณิตศาสตร์ยังพอจะจำได้ ๒ ใน ๓ ของ ๒๒ นี่หารออกมาจะได้ ๑๔.๖๖๖๖ ไม่รู้จบ ท่านทำไมไม่กำหนดตั้งแต่แรกว่าถ้า ๒๑ คนแล้วเอา ๒ ใน ๓ ก็จะหารกันลงตัวจะได้จบเรื่อง หรือว่าถ้าท่านจะเอาจำนวนเท่าไร ก็ว่าไปเลยให้ชัดเจน แล้วที่นี้การใช้ภาษาของท่านอีก -----

ซึ่งต้องมีสัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกินสองในสามของจำนวนดังกล่าว ๓ ความตามวิชาหลักภาษาไทย แปลว่ามีผู้ชายหรือผู้หญิงไม่เกิน ๑๔.๖ คือไม่เกิน ๑๔ คน อีก ๘ คนที่เหลือนี้ต้องเป็นเพศที่สาม จะเป็นประเทืองหรือเป็นอะไรก็ว่ากันไป ท่านเขียนอย่างนี้มันแปลว่าอย่างนี้จริง ๆ ถ้าจะแปลกรณีที่ ๒ ก็จะไม่แปลได้ว่า มีสัดส่วนของชายไม่เกินสองในสามก็ได้ หรือว่าสัดส่วนของหญิงไม่เกินสองในสามก็ได้ กรณีใดกรณีหนึ่งก็ถูกต้อง แสดงว่ามีผู้ชายได้ตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๔ คนก็ถือว่าถูก หรือว่ามีผู้หญิงตั้งแต่ถึง ๑ ถึง ๑๔ คนก็ถูก อันนี้เป็นความหละหลวมของภาษาที่ท่านเขียนขึ้นมา ผมเข้าใจว่าท่านคงจะหมายความว่า จะมีเพศใดเพศหนึ่งมากกว่าก็ได้ แต่ว่าถ้าผู้ชายมากกว่าก็ต้องไม่เกินสองส่วนในสามส่วน หรือว่าผู้หญิงมากกว่าก็ต้องไม่เกินสองส่วนในสามส่วน ถ้าอย่างนั้นท่านต้องเขียนให้ชัดเจนครับ เขียนลงไปเลยว่า โดยต้องมีเพศหญิงไม่น้อยกว่าแปดคน ไม่เกินสิบสี่คน เท่านั้นที่จบ หรือว่าจะเขียนว่า โดยมีเพศชายไม่น้อยกว่าแปดคน ไม่เกินสิบสี่คน ก็จบนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านทำความเข้าใจให้ชัดเจนตรงกับที่ผมเข้าใจนะครับก็ควรจะเขียนให้ชัดเจนไปตรงมาจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งในการตีความ เตียวจะมีการเรียกร้องว่าถ้าเขียนอย่างนี้ก็คงจะต้องจัดประเทืองเข้าไปอีกหนึ่งในสาม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์สืบแสง

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสืบแสง พรหมบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอกราบเรียนในมาตรา ๗ (๑) กระผมเห็นด้วยในข้อเสนอของผู้ที่สงวนไว้และคณะกรรมการเสียงข้างน้อย และรวมทั้งผู้ที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ครับ กระผมอยากจะเพิ่มเติมในประเด็นเดียวกันด้วยเหตุผลอีกประเด็นหนึ่งนะครับ คือในเรื่องของการกำหนดสัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกินสองในสามของจำนวนผู้ที่เหมาะสมนั้นยังทำให้เกิดความยากลำบากในการคัดเลือก เพราะว่าในบรรทัดสุดท้ายของ (๑) นี้ได้เขียนไว้ว่าจะต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ด้วย ของคณะกรรมการสรรหา คือเป็นการล็อก (Lock) ที่ทำให้การทำงานทำหน้าที่ลำบากมาก เพราะเลือกไปแล้วอาจจะได้ในจำนวนสองในสาม แต่ว่าคะแนนไม่ได้สามในสี่นะครับ ก็เลือกกันอยู่นั่นละครับ แล้วก็โดยวิธีการเขียนทางหลักภาษาศาสตร์นะครับ

ว่าเลือกเพศใดเพศหนึ่ง แต่ว่าด้วยลือกคอย่างเดียวกันว่าไม่เกินสองในสาม ทำให้เกิดความลำบากมาก เพราะว่าปัญหาที่ผอมอยากจะเรียนถามผ่านท่านประธาน ก็คือว่า คณะกรรมการชุดนี้ต้องการคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าท่านต้องการตรงนั้นนะ ะครับ การที่จะได้บุคคลเหล่านั้นมาเป็นเรื่องลำบากเหลือเกิน แล้วท่านต้องเชื่อมั่นใน คณะกรรมการสรรหาของท่านซึ่งท่านได้ลือกไว้แล้วใน (๑) ในตอนต้น ๆ นะครับว่า ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลสูงสุด อัยการสูงสุด นายกสภาทนายความ และใครต่อใคร ท่านไม่เชื่อท่านเหล่านั้นหรือครับ ถ้าท่านไม่เชื่อท่านก็ไม่ต้องมีกรรมการสรรหามา ลือกด้วยตรงนี้นะครับ แต่ถ้าท่านเชื่อมั่นผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงเหล่านั้นแล้ว ท่านก็จะต้องเลือกนะ ครับว่า ท่านจะใช้วิธีการใด นั้นประเด็นแรกนะ ครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผอมอยากจะกราบเรียนในเมื่อมีการแก้ไขในมาตรา ๗ (๑) นี้ก็คือว่า ตามร่างฯ เดิมนะ ครับท่านประธาน เจตนารมณ์นั้นได้พูดถึงกรรมการสรรหาที่ประกอบด้วย เริ่มต้นจากผู้ทรงคุณวุฒิสูงสุดหลายท่าน เช่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด นายกสภาทนายความ ซึ่งเป็น บุคคลที่เป็นที่เคารพนับถือของคนทั้งแผ่นดินนะ ครับ เป็นผู้ที่มีเกียรติสูงสุด แล้วก็ ร่างฯ เดิมนั้นเขียนว่า อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่ง ก็มาแก้เป็น ผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษา กระผอมอยากจะกราบเรียนว่าการเขียน ตรงนี้ทำให้เจตนารมณ์เดิมเปลี่ยนแปลงไปนะ ครับ-----

คือหมายความว่า จะเปิดกว้างให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนั้นส่งใครมาเป็น
ผู้แทนก็ได้ ซึ่งอาจจะเชื่อได้ว่า เขาก็คงเลือกผู้แทนที่ดี แต่มันผิดเจตนารมณ์
เพราะว่าเจตนารมณ์ต้องการให้ท่านเหล่านั้นซึ่งเป็นอธิการบดีเลือกตัวเองร่วมกับ
ประธานสภาฎีกา ซึ่งเป็นผู้ที่มีเกียรติ แล้วเลือกกันเองให้เหลือ ๕ คน
แต่กลายเป็นว่าในส่วนที่เป็นสถาบันอุดมศึกษานั้นทั่วประเทศซึ่งทั้งเอกชนและ
ของรัฐ และรวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จะเป็นนิติบุคคลอีกจำนวนมาก เช่น
สถาบันราชภัฏ ซึ่งโดยกฎหมายแล้วขณะนี้สภาสถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคล แต่สถาบัน
แต่ละแห่งยังไม่ได้เป็น แต่กำลังจะเป็น เพราะฉะนั้นเมื่อรวมทั้งเอกชนและ
ของรัฐทุกแห่งแล้วจะรวม ๑๐๐ หรือกว่า ๑๐๐ สถาบัน แล้วมาเลือกท่านเหล่านี้
ร่วมกับประธานสภาฎีกาให้เหลือ ๕ คน ถึงแม้ว่าจะเคารพท่านประธานสภาฎีกา
และท่านผู้มีเกียรติเหล่านี้ แต่ไม่แน่ครับ ๑๐๐ คนต้องเลือก ๕ คนก็อาจจะได้แต่
ผู้แทนจากสถาบันซึ่งเป็นใครก็ไม่ทราบนี่มา และผู้แทนเหล่านี้ถูกอธิการบดีสั่งมา
แต่อาจจะจับปลัดจับพลูมาเป็นกรรมการสรรหาซึ่งท่านไม่ได้อยากจะ เป็น เพราะ
ท่านถูกเขาให้แทนมา กระทบก็อยากจะกราบเรียนครับ ท่านประธานครับ
ว่าเจตนารมณ์ตรงนี้เป็นอะไร ต้องการผู้ที่มีเกียรติที่จะมาเป็นกรรมการสรรหา
เพื่อคัดเลือกบุคคลที่ทรงคุณวุฒิที่จะมาเป็นกรรมการที่จะมาดูแลเรื่องนี้ ๑๑ ท่าน
ท่านต้องการผู้ที่ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีความสามารถจริงหรือเปล่า ส่วนในด้านอื่น
ในเรื่องผู้แทนองค์การเอกชน อันนั้นผมไม่สงสัย เพราะว่าองค์การเอกชนนั้น
เป็นผู้อาสาสมัครมาทำงาน เขาอาสามาแล้ว แต่เป็นผู้แทนมาผมก็ไม่ว่า
ผู้แทนพรรคการเมืองก็มีกฎหมายพรรคการเมืองมีระเบียบ มีอะไรต่ออะไรอยู่
ถ้าพรรคการเมืองลงมติให้ใครเป็นผู้แทนเขาต้องทำหน้าที่ เพราะฉะนั้น
ในประเด็นอย่างนั้น ในเรื่องจำนวนก็เป็นจำนวนที่น้อยอยู่แล้ว อย่างผู้แทน
พรรคการเมืองก็มีแค่เหลือ ๕ คน ผู้แทนสถาบันการศึกษาและประธานสภาฎีกา
ก็เหลือแค่ ๕ คน เสียงส่วนใหญ่คือ ๑๐ คนมาจาก เอ็น.จี.โอ. (NGO)
องค์กรเอกชนใหม่ครับ ใน ๒๑ คน ๑๐ คนมาจากองค์กรเอกชน และท่าน
เหล่านี้เมื่อเลือกผู้ที่เหมาะสม บุคคลที่เหมาะสมเพียง ๒๒ คนนี้เลือกไม่ได้หรือครับ
เพราะฉะนั้นกระทบก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่า ประเด็นตรงนี้ เป็นหัวใจสำคัญ
ของความสำเร็จของภารกิจของท่านก็อยากจะกราบเรียนขอคำอธิบายเพิ่มเติม
ขอพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ตามมาตรา ๗ การสรรหาคณะกรรมการ ผมก็มีความสงสัยว่า คณะกรรมการทำไมไปตัดประธานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งที่องค์กรสูงสุดขององค์กรอิสระ เพราะว่าประธานศาลรัฐธรรมนูญนี้ถือว่ามีเกียรติและศักดิ์ศรีอย่างยิ่ง และทำไมจำเพาะจะไปตัดประธานศาลรัฐธรรมนูญ มีปัญหาอะไรหรือ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนถามตรงนี้ แล้วก็ไปตัดอธิบดีของสถาบันอุดมศึกษา ทำไมต้องเอาผู้แทน อธิบดีผมว่าถูกต้องอยู่แล้วตามร่างฯ เดิม เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็เช่นเดียวกันก็ยังมีข้อสงสัยว่า ทำไมต้องเป็นผู้แทน ทำไมไม่เอาตัวอธิบดี และอีกประการหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ร่างฯ เดิมก็ได้อยู่แล้วเป็นของรัฐแต่ท่านไปตัดคำว่า ของรัฐ ออก ก็หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาทั่วไปก็ได้ อันนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐก็เป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว กฎหมายเราก็ได้บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นที่ตัดออกไปผมขอคำชี้แจงนะครับว่า เพราะอะไรถึงตัดคำว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทุกแห่งแล้วก็ไปเพิ่มแห่งละ ๑ คน ให้เลือกกันเองเหลือ ๕ คน -----

ที่เพิ่มมาผมไม่ขัดข้องแต่ว่าเลือกกันเหลือ ๕ คนก็ไม่มีปัญหาอะไร ที่ผู้แทน
 ด้านองค์การด้านสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๙ แห่งละ ๑ คน คำว่า เพิ่มมาตรา ๑๙
 แห่งละ ๑ คนให้เลือกให้เหลือ ๑๐ คน แล้วก็ไปตัดวรรคสุดท้ายของมาตรา ๗
 ที่บอกว่า ผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนให้หมายถึงผู้แทนกลุ่มบุคคล
 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ และการดำเนินกิจการอื่นเปิดเผยและชอบด้วยกฎหมายที่จะ
 ส่งเสริมหรือคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง
 หรือมุ่งหากำไรจากการดำเนินการดังกล่าว ผมเห็นว่าของร่างฯ เดิมนี้
 บริบูรณ์อยู่แล้ว บริบูรณ์ชัดเจนมากเลยและมีความเป็นธรรมอย่างยิ่ง ก็ขอ
 คำชี้แจงจากคณะกรรมการว่า ไปเพิ่มตรงนี้เพื่ออะไร ในเมื่อข้อความ
 มันสมบูรณ์อยู่แล้ว ผมถามที่เดี๋ยวทั้งมาตราเลยครับ เพราะว่ามันหลายข้อ
 จะได้ไม่ต้องลูกหลายเกี่ยวนะครับ เพราะว่าผมข้องใจที่ตัดมาและก็ที่เพิ่มทุก ๆ
 อันเลย และอีกเรื่องหนึ่งก็ไปตัดประธานศาลรัฐธรรมนูญ แล้วไปเพิ่มผู้แทน
 สื่อมวลชนในกิจการหนังสือพิมพ์วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์กิจการ
 ละครหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน เพิ่มผมไม่ว่าจะเพิ่มจาก ๒๕ คน
 เป็น ๒๖ คน ผมไม่ว่ามากคนผมเห็นด้วยหรือไม่เพิ่มก็ยิ่งดี แต่เมื่อร่างฯ
 เดิมเขียนไว้ว่ามี ๒๕ คน แต่ท่านจะเอาผู้แทนสื่อมวลชนอะไรเพิ่มก็คน
 ผมไม่ว่า แต่ว่าตรงนี้ที่ไปตัดประธานศาลรัฐธรรมนูญ ผมเห็นว่าไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง
 เพราะฉะนั้นต้องขอคำชี้แจงตรงนี้ แต่เพิ่มไม่ว่า และอีกเรื่องหนึ่งไปตัดคำว่า
 ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นเลขาธิการฯ และไปเขียนเพิ่มว่า เลขาธิการ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นเลขาธิการ ขึ้นต้นนี้มันยัง
 ไม่มีเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่างฯ เดิมเขาก็ร่างไว้
 ถูกต้องแล้วว่าต้องเอาปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาเป็นเลขาธิการ แต่ถ้าท่าน
 จะเพิ่มว่าต่อไปถึง ๖ ปีแล้วเอาเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 มาเป็นเลขาธิการอันผมไม่ว่า แต่ตอนนั้นมันยังไม่มี เมื่อไม่มีแล้วท่านไปตั้งเงา
 ขึ้นมาได้อย่างไรมาเป็นกรรมการยังไม่มีก็จะสรรหาบุคคลเหล่านั้นขึ้นมา เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้ผมก็ขอคำชี้แจงจากท่านคณะกรรมการ นอกจากนั้นต้องเพิ่มคำว่า
 ซึ่งต้องมีสัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกินสองในสามของจำนวนดังกล่าว
 ทุกคนก็ข้องใจไม่ใช่ผมข้องใจอย่างเดี๋ยวกว่าทำไมต้องไปเขียนอย่างนี้ใน
 เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและ
 ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน
 ท่านเพิ่มมาอย่างนี้ท่านกลัวผู้ชายท่านน้อยไปหรือผู้หญิงน้อยไป เพราะว่าคนที่จะ

มาทำหน้าที่นี้อาจจะเป็นคนที่ดีมีความรู้มีความสามารถที่อุทิศตนเพื่อสังคม เพื่อสิทธิมนุษยชนอาจจะหญิงมากกว่า ชายมากกว่า ทำไมจำเป็นต้องไปขีดค้น ถ้าขีดค้นอย่างนี้ผมว่ามันไม่ให้สิทธิชายและหญิงเท่าเทียมกันแล้ว เป็นการ ลิดรอนสิทธิฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะว่าอย่างไร เพราะว่า ชายและหญิงอาจจะมีคนที่มีความรู้ความสามารถที่ทางคณะกรรมการสรรหาไป สรรหามาแล้วอาจจะชาย ๕ คน หญิง ๑๐ คน อาจจะหญิง ๕ คน ชาย ๑๐ คน ถ้าท่านเขียนอย่างนี้เวลากรรมการสรรหาไปสรรหาไม่ตรงตามที่เขียนไว้ในนี้ ก็ทำไม่ได้ แล้วเมื่อก็มีผู้แทนฯ ท่านหนึ่งก็บอกว่าเศษมันไม่ได้ส่วนอยู่แล้วมัน ก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ฝากว่า มันไม่จำเป็นหรอกตรงนี้ไม่ต้องตั้งไว้ ชายและหญิงคนไหนที่มีความสามารถเราก็สรรหามาเป็นคณะกรรมการ ไม่ต้องไป ขีดค้นตรงนี้ เพราะมีฉะนั้นแล้วจะกลายเป็นว่าเป็นการขัดรัฐธรรมนูญเพราะว่า ไม่ให้สิทธิชายและหญิงเท่าเทียมกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๕ ก็แก้ไข ไปแล้วว่า ทั้งนี้ต้องโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมทั้งหญิงและชายและผู้แทนจาก องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน อันนี้ก็ครอบคลุมอยู่แล้ว ผมยังไม่เคยเห็น กฎหมายที่ไหนเลยครับ ตั้งแต่เป็นผู้แทนฯ มาว่าต้องเขียนผู้ชายกี่คน ผู้หญิงกี่คน แต่มีส่วนร่วมอาจจะผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้ชายสัก ๑๐ คน หรือ ๑๐ กว่าคนก็ได้ เพราะฉะนั้นก็ฝากให้ท่านประธานไปยังคณะกรรมการว่า-----

ตรงนี้น่าจะต้องชี้แจงและเพราะอะไรถึงต้องเขียนไว้แบบนี้ แล้วอย่างที่ผม
กราบเรียนแล้วว่า มาตรา ๗ วรรคสุดท้ายที่บอกว่า ท่านไปตัดออกนี้ ผมเห็น
ของเดิมที่อยู่แล้ว เขียนไว้ชัดเจนแล้วก็ครอบคลุมหมด แต่ท่านไปขีดโน้นขีดนี้
ผมก็ขอคำชี้แจงเถอะครับว่าเป็นเพราะอะไรถึงไปขีดเสียเยอะแยะ ทั้ง ๆ ที่
ผมดูร่างฯ เดิมแล้วบริบูรณ์สมบูรณ์ทุกอย่างแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครับท่านสำเร็จครับ อธิการบดีนะครับ ไม่ใช่อธิบดีนะครับ เชิญ
ท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
ขออนุญาตให้ความเห็นในมาตรา ๗ (๑) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่
คณะกรรมการเพิ่มเติมนำว่า ซึ่งต้องมีสัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกินสองในสาม
ของจำนวนดังกล่าว ถ้าสภาพบังคับของกฎหมายแท้จริงแล้วท่านประธานก็อาจจะ
พอรู้ว่า เขียนกฎหมายอย่างนี้บังคับผู้ชายหรือบังคับผู้หญิง เขียนกฎหมายฉบับนี้
ลือมาจากตรงไหนหรือรัฐธรรมนูญให้หรือไม่ให้อย่างไร ถ้าหากจะอ้างตาม
รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ ก็ไปอย่างหนึ่ง มาตรา ๒๙ ก็ไปอย่างหนึ่ง มาตราอื่น ๆ
ก็ไปอีกอย่างหนึ่งซึ่งเราจะพอมองเห็น ผมเคยทักท้วงในมาตรา ๕ ซึ่งผม
กราบเรียนท่านประธานว่าหวานอมขมกลืนผมพอที่จะรับได้ แต่มาถึงในมาตรานี้
ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า เป็นไปไม่ได้ อีกหน่อยก็ต้องพิสูจน์เพศกันในการสมัคร
ในเรื่องต่าง ๆ ถ้าเขียนอย่างนี้ สมมุติท่านประธานครับ มีผู้หญิงมาสมัคร
๑๔ คน บัญชี ๑๔ คน ผู้ชาย ๘ คน และบังเอิญใน (๒) นี้จะต้องส่งให้ประธาน
วุฒิสภา และวุฒิสภาเลือกคะแนนจะต้องตามลำดับ มันมีสภาพบังคับตาม (๒)
บังเอิญ ๑ - ๑๐ ที่จะเป็นคณะกรรมการเป็นผู้หญิงหมดแล้วจะเป็นอย่างไร
เขียนกฎหมายไม่ใช่ว่าสะใจเขียนแล้วก็เขียนไปหรือไม่คำนึงถึงสภาพบังคับ
มันต้องคำนึงถึงสภาพบังคับว่าจะเป็นอย่างไร ทำอย่างไรมาตรา ๕ บอกว่า
ในจำนวนสิบเอ็ดคนมีประธานหนึ่งคน และจะต้องคำนึงถึงมีส่วนร่วมของหญิงและชาย
ผมถามว่าเขียนใน (๑) ถ้ามท่านประธานคณะกรรมการว่า สมมุติว่ามีผู้หญิงสมัคร
๑๔ คนในบัญชี และผู้ชาย ๘ คน เป็น ๒๒ คน แต่บังเอิญวุฒิสภาเขาเลือก
๑ - ๑๐ เป็นผู้หญิงหมด กฎหมายในมาตรา ๗ เขียนบอกว่า ต้องคำนึงถึงลำดับ
กันมา และจะเอาผู้ชายที่ไหนไปสอดแทรกหรือจะให้แปลงเพศ ผมคิดว่า

เขียนกฎหมายคณะกรรมการกฤษฎีกานั่งอยู่ในนั้นก็ ๒ คน ๓ คน ผมเชื่อนะครับ แต่ผมไม่แน่ใจว่าใครไปบ้าง ผมเชื่อ เชื่อมือ เพราะเคยร่วมกันทำงาน มาก่อน แต่ถ้ามองอย่างผม ผมคิดว่าจะเกรงใจแยกออกเป็นต่างหาก แยกแยก กันไว้ต่างหาก ไม่ใช่เขียนกฎหมายสะใจ ตามใจ เอาใจ ประจบอย่างที่ผมพูด เมื่อวานนี้ ไม่ใช่ ถ้าเขียนกฎหมายไม่มีสภาพบังคับอย่างนี้แล้วนี่จะเป็นอย่างไร บ้านเมืองจะพิกลพิการขนาดไหนครับท่านประธาน ไม่ใช่ว่ามาตรา ๕ เขียน อย่างหนึ่ง มาตรา ๗ เขียนอย่างหนึ่งซึ่งปฏิบัติไม่ได้หัวเด็ดตีนขาด กลับกันครับ ท่านประธาน สมมุติว่า โอ.เค. ๒ ใน ๓ บัญชี ๒ ใน ๓ บังเอิญเป็นผู้ชาย ๑๔ คน เป็นผู้หญิง ๘ คน แต่บังเอิญวุฒิสภานี้เลือกเข้ามา ๑ - ๑๐ เป็นผู้ชายหมด แล้วมาตรา ๕ อยู่ไหนครับ สภาพบังคับมาตรา ๕ อยู่ไหน -----

ผมก็ท้วงตั้งแต่เมื่อวานนี้แล้วว่า ถ้ายังเขียนก็ยิ่งแคบ ท่านอยู่องค์กระไร
ก็ไม่ทราบนั้นนะครับ ท่านอาจจะโช้วว่าข้าพเจ้านี้ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี ผมไม่ได้
สับประมาท แต่ท่านกำลังเขียนทำลาย สมมุติว่าบึงเอิญนั้นะครับ (๒) ท่านอ่าน
(๒) เครื่องครัด ท่านประธานครับ ผมอ่านให้ชนิดหนึ่งก็ได้ครับ ในมาตรา ๗
ให้ประธานวุฒิสภา เรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ
ในบัญชีตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ การลงวิธีคะแนนลับเพื่อเลือก
บุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ ไม่อยู่ภายใต้อำណัติของพรรคการเมือง
หรืออำណัติอื่นใด ท่านประธานครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ ในการนี้
ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด และมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าผู้ได้รับเลือก
ที่ได้คะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของวุฒิสภาจำนวน
ไม่ครบสิบเอ็ดคน ให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมด
มาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และใน
กรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนเป็นผู้ได้รับเลือก
เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในระดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือก
เกินสิบเอ็ดคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก ให้ผู้ได้รับ
เลือกตาม (๒) ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้ว
แจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ และให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป ท่านประธานครับ มันเขียนผูกมัดใน (๑) เขียนอีก
อย่างหนึ่ง (๒) เขียนอีกอย่างหนึ่ง ผมถามผู้รู้เถอะว่าท่านเขียนสะใจแล้วท่าน
จะทำอย่างไร ถ้ามีปัญหาอย่างกักระผมว่า ถ้าได้เป็นผู้ชายหมดหรือผู้หญิงหมด
ในมาตรา ๗ ซึ่งใน (๑) หรือ (๒) ที่แตกต่างกันและมีสภาพแตกต่างจาก
มาตรา ๕ อีกด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอฟังคำชี้แจงจากกรรมาธิการครับ เชิญครับ

นายพนนธิ สุริยะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม พนนธิ สุริยะ ขอกราบเรียนต่อคำถามเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับอธิการบดี
กล่าวคือว่าในประการแรก เราได้มีการถกเถียงกันระหว่างผู้ที่ทำงานว่า
การเขียนถึงเฉพาะตำแหน่งนั้นจะอำนวยความสะดวกหรือจะก่อให้เกิดประโยชน์
มากนักขอแค่ไหน ตัวอย่างที่เกิดขึ้นมาแล้วคือมหาวิทยาลัยของกระผม นั้น ท่านอธิการบดี
ได้รับเชิญจากสถาบันแห่งหนึ่งให้ไปพูดเรื่องรัฐธรรมนูญ แต่ในความเป็นจริง

ปรากฏว่าท่านจบทางด้านเศรษฐศาสตร์ท่านจึงไม่สามารถไปพูดได้ ท่านจึงได้ขอ
ให้ทางคณะนิติศาสตร์ส่งผู้แทนไป ถึงแม้จะเป็นตัวอย่างอันดีสวณะครับ ก็แสดง
โดยนัยว่า ถ้าเราเลือกโดยตำแหน่งนั้น ท่านผู้ดำรงตำแหน่งอาจจะไม่ถนัด
หรืออาจจะไม่สามารถที่จะรู้ในสิ่งนั้นมากพอ ดังนั้นถ้าหากว่าเราใช้คำว่า
ผู้แทน นี้ตัวท่านอธิการบดีเอง ถ้าท่านไม่ไปท่านก็อาจจะขอให้คนอื่นไป แล้วตัว
ท่านเองก็ถือได้เหมือนกันว่าท่านเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้น
การที่เราเขียนว่าผู้แทนนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ท่านอธิการบดีเลือกได้ว่า
ตัวท่านจะไปเองหรือท่านจะส่งผู้อื่นซึ่งมีความรู้หรือความสนใจไปแทนครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ปรีชา ภูริลดาพันธ์ กรรมาธิการ กระผม
ใคร่ขอกราบเรียนเหตุผลที่ท่านข้องใจว่า เหตุใดจึงกำหนดสัดส่วนเรื่อง ๒ ใน ๓
ขึ้นมา ความจริงผมก็เป็นกรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้คัดค้านประเด็นนี้ไว้ แต่ที่
ผมจำต้องมารายงานต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า เหตุผลประการหนึ่งที่กรรมาธิการ
ได้หยิบยกสัดส่วนขึ้นมาเป็นเกณฑ์ให้แน่นอนขึ้นนี้ เพราะว่าได้มีกรรมาธิการแสดง
ความเห็นที่ผู้ถูกละเมิดส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงและเด็ก ผู้ชายซึ่งเป็นเพศ
ที่แข็งแรงกว่ามักจะไม่ใช่ผู้เคราะห์ร้ายหรือผู้ประสบชะตากรรม เพราะฉะนั้น
ในกรณีหากกรรมาธิการชุดนี้จะตั้งขึ้นจะมีขึ้นในภายหน้าจะได้มีโอกาสมีตัวแทน
ของผู้ที่ได้ประสบชะตากรรม หรือประสบเคราะห์ร้ายในการถูกละเมิด ถูกข่มเหง
ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น จึงน่าจะต้องการให้โอกาสบุคคลเหล่านี้มากขึ้น หากเป็นหญิง
หรือชายเกินสัดส่วนไป แล้วโดยเฉพาอย่างยิ่งน่าจะต้องการยอมรับว่าโดยสภาพ
และความสามารถส่วนใหญ่ฝ่ายชายมักจะได้รับโอกาสและความสามารถอยู่เสมอ
แต่อย่างไรก็ตามแม้เหตุผลนี้หากจะไม่เป็นที่เพียงพอที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
จะรับได้ กระผมก็ยินดีนั้นครับ ขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิก
ดังนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณมาลีรัตน์

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ เรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านไปที่ทางท่านประธานนะคะ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า กรรมาธิการ สำหรับในประเด็นสัดส่วนในกรรมาธิการเสียงข้างมากได้พิจารณา ประเด็นหนึ่งก็เป็นประเด็นตั้งที่คุุณปรีชา กรรมาธิการท่านหนึ่งได้ให้เหตุผลไป แต่เรียนยืนยันว่าในประเด็นสัดส่วนไม่ว่าเพศใดเพศหนึ่งไม่เกิน ๒ ใน ๓ นี้มีเจตนาที่จะให้โอกาสทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม ในการที่จะเข้าสู่กระบวนการของการสรรหา ในกรรมการผู้สรรหาจำนวน ๒๕ ท่านนั้น หากพิจารณาแล้วให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของหญิงและชายตามมาตรา ๕ เท่านั้น ยังมีหลักประกันในมาตรา ๗ ว่า หากว่าคำนึงถึงเพศใดเพศหนึ่งไม่เกิน ๒ ใน ๓ เพศหญิงและชายแล้ว มีสัดส่วนเข้ามาประกันว่าหากว่าเกิน ๒ ใน ๓ ในการพิจารณาเลือกของสมาชิกวุฒิสภาที่อาจจะโน้มเอียงไปในทิศทางที่เพศใดมากเกินไป เป็นหลักประกันเท่านั้นเองว่าไม่ให้เพศใดเพศหนึ่งมากกว่า ๒ ใน ๓ ก็คือ ๑๕ คน คือ ไม่เกิน ๑๕ คน หรืออย่างต่ำ ๘ คน เช่นที่คุุณหมอกศพรเข้าใจ แล้วก็ไม่เกิน ๑๕ ท่าน ขอเรียนว่าไม่ได้เป็นการลดรอนสิทธิของเพศใดเพศหนึ่ง ทั้งนี้ยังมีในวรรคสองซึ่งได้มีหลักประกันเป็นดุลยพินิจของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาเช่นกันนะคะ ขอเรียนชี้แจงในประเด็นสัดส่วนเพียงเท่านี้

ส่วนในประเด็นของเลขาธิการฯ ที่ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของกรรมการไม่ได้เป็นคณะกรรมการด้วย แต่เป็นเลขาธิการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ไปเป็นเลขานุการของคณะกรรมการนั้น มีบทเฉพาะกาลว่าไว้ว่า ในช่วงแรกก็เป็นเลขาธิการฯ ของวุฒิสภาเป็นผู้ทำหน้าที่เลขานุการ เพราะฉะนั้นก็คงจะตอบปัญหานี้ได้ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ กระทบขออนุญาตตอบในประเด็นที่ยังค้างอยู่ ๒ เรื่องด้วยกันจากคำถามของท่านทศพร ท่านสืบแสง ท่านสำเร็จและท่านประยุทธ์ ในประเด็นที่ทำไม่จึงตัดประธานศาลรัฐธรรมนูญนั้นทางกรรมาธิการคำนึงถึงว่า อำนาจหน้าที่ของท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญส่วนมาก

จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาการขัดกัน กรณีที่มี พ.ร.บ. หรือกฎหมายใด
ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ รวมทั้งการพิจารณาเรื่องคุณสมบัติของสมาชิกหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
ตลอดจนอำนาจหน้าที่อื่นที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับ
กับการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่ยังคงกรณีประธานศาลปกครอง อัยการสูงสุด
นายกสภาทนายความ ประธานศาลฎีกา เพราะบุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีอำนาจ
หน้าที่เกี่ยวข้องและได้มีข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนค่อนข้างที่จะมาก
ในประเด็นที่ทำไมจึงตัดวรรคสุดท้ายออกนั้น กรณีนี้เราได้ยกไปบัญญัติไว้
ในมาตรา ๑๙ ครับ ส่วนกรณีอื่นนั้นกรรมาธิการได้ตอบไปครบถ้วนแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการครับเท่าที่ผมฟังนะครับ สมาชิกข้อใจในประเด็น
ของสัดส่วนที่ระบุไว้จะครับ สัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกิน ๒ ใน ๓
นั่นมันหมายถึงว่า ส่วน ๒ ใน ๓ นั้น หมายถึงประเภทสองหรือเปล่าอะไรนะครับ
ที่เขาถามนะครับ เขาตั้งใจตรงนี้ และที่ท่านประยุทธ์ตั้งใจจะครับเท่าที่ผมฟังอยู่
ก็คือตั้งใจในสัดส่วนที่ว่านะครับ แล้วมีผลมาถึงมาตรา ๗ วรรคสอง ที่สมมติว่า
ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกจำนวน ๑๑ ท่านเป็นหญิงทั้งหมดหรือเป็นชายทั้งหมด
มันก็ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๕ ที่ท่านประยุทธ์เป็นห่วงนะครับเท่าที่ผมฟัง
ยังไม่ได้ชี้แจงนะครับ หรือชี้แจงก็คงจะไม่ค่อยตรงตามที่ท่านสมาชิกถามนะครับ
ก็อยากจะให้กรรมาธิการได้ชี้แจงอีกสักครั้ง เชิญครับ

นางผุสดี ตามไท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผุสดี ตามไท ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงเพิ่มเติมตรงประเด็นเดียวว่า ทำไม่ถึงเป็นเศษ ๒ ส่วน ๓ ในสาระสำคัญนั้นกรรมาธิการมาลี้รต์นได้อธิบายไปแล้ว แต่จะมีเพิ่มเติมประเด็นเดียวว่า ตรงนี้มีได้ทำเพื่อความสะใจหรือมิได้ทำเพื่อต้องการอยากจะทำให้สังคมนั้นพิกลพิการ ตรงกันข้ามกรรมาธิการได้ปรึกษาหารือและพูดคุยกันด้วยความวาดหวังว่า ในสังคมซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงว่าด้วยเรื่องของการดูแลคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนั้น เราอยากจะมีการประกันในเบื้องต้นที่จะให้มีบุคคลทั้ง ๒ เพศได้มีโอกาสเข้าไปนั่งอยู่ในกระแจะที่จะถูกวุฒิสมาชิกสรรหาเท่านั้นเอง และก็การที่เป็นห่วงกังวลว่า ในท้ายที่สุดแล้ว สมมุติว่า ทางวุฒิสภาได้จัดการเลือกและลงคะแนนตาม (๒) ปราบกฏว่าทั้งหมดนั้นจะเป็นชายหรือหญิงก็ไม่เป็นไร เพราะว่าในมาตรา ๕ ใช้คำเพียงแต่ว่า โดยต้องคำนึงถึง เท่านั้นเอง จะเป็นชายหรือหญิงทั้งหมดนั้นสุดท้ายก็ช่วยไม่ได้แล้วค่ะ แต่ว่าในตอนนั้นขอเพียงว่า เมื่อกรรมการสรรหาบุคคลที่มีความเหมาะสมจำนวน ๒๒ คน ก็ขอนิดเดียวว่า ให้ในกระแจะนั้นมีทั้ง ๒ เพศ ทั้งหญิงและชาย และด้วยเหตุผลอันใหญ่ที่คุุณปรึกษาได้พูดถึงแล้วก็คือ การละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นนั้นตามจำนวนคดีที่ดี ตามตัวเลขที่ระบุบ่งชี้ก็ดี เพศหญิงจะเป็นเหยื่อของการถูกละเมิดมาเสมอ เพราะฉะนั้นความว่องไว ความระวังและแนวคิดตลอดจนมาตรการในการที่จะเยียวยาแก้ไข ดิฉันมั่นใจว่าหากมีโอกาสที่จะให้บุคคลทั้ง ๒ กลุ่ม ทั้ง ๒ เพศนี้เข้าไปร่วมกันคิด จะช่วยทำให้มาตรการของการปกป้องคุ้มครองตลอดจนการเยียวยานั้นมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มากขึ้น ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอเสริมนิดหนึ่งเพื่อจะได้สิ้นเข้าเนะครับ ในส่วนที่กรรมาธิการไม่ได้ชี้แจงท่านคุณหมอกศพรก็คือ สัดส่วนของชายหรือหญิงไม่เกิน ๒ ใน ๓ เขาใช้คำว่า ชายหรือหญิง นะครับ ไม่ได้ใช้คำว่า ชายและหญิงเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ต้องขอประทานโทษท่านประยูรที่ผมได้ลัดคิวขึ้นมาก่อนเนะครับ อันนี้เพราะว่าผมได้พิจารณาคุณค่าอภิปรายของท่านสมาชิกแล้ว และปรึกษาทางกรรมาธิการแล้วเห็นควรว่า ในกรณีกำหนดสัดส่วนนั้นจะขอตัดออกและขอแก้ไข

ข้อความ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตรา ๕ โดยขอตัดข้อความ
 ที่ปรากฏในร่างของกรรมาธิการที่เพิ่มเข้าไป คำว่า ซึ่งต้องมีสัดส่วนของชาย
 หรือหญิงไม่เกิน ๒ ใน ๓ ของจำนวนดังกล่าว ข้อความนี้ขอตัดออกทั้งหมด
 และขอใช้ข้อความดังนี้แทน ข้อความที่จะแทนข้อความที่ตัดออกมีคำว่า
 โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย ซึ่งจะสอดคล้องกับ
 แนวการอภิปรายของท่านสมาชิกและข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกหลายท่าน
 รวมทั้งท่านประยุทธ์ด้วย ส่วนคำว่า ชายหรือหญิง นั้น คงไม่ได้หมายความว่า
 กิ่งเพศนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ก็ขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการที่กรุณาปรับที่ว่าต้องมีสัดส่วนไปและแก้ไปด้วยนั้น ผมเห็นด้วยนะครับ ที่นี้ยังขออีกหนึ่งยังไม่หายข้องใจครับที่ว่าตัด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานชี้แจงมาผมก็พอรับได้ แต่ยังข้องใจอยู่อีกนิดเดียวคือตัดคำว่า อธิการบดี ท่านชี้แจงว่าเอาผู้แทน ความจริงถ้าเขียนอย่างนี้ บัญญัติอย่างนี้มันไม่ถูก มันต้องเขียน อธิการบดีหรือผู้แทน ไม่ใช่เขียนผู้แทนอย่างนี้มันไม่ถูก ถ้าจะเขียนให้ถูกต้องมันต้องเอาว่า อธิการบดีหรือผู้แทน อย่างนี้ผมว่าเขียนถูกต้อง แต่ท่านบอกว่าผู้แทนแล้วก็อธิการบดีไปไหน เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้ท่านอย่าตัดคำว่า อธิการบดี เขียนว่า อธิการบดีหรือผู้แทน อย่างนี้ถึงจะถูกต้องนะครับ แล้วอีกอย่างหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผมว่า ของรัฐ เขาถูกต้องอยู่แล้ว ว่างๆ เดิมถูกต้องชัดเจนก็ไม่นำไปตัดออก เพราะมีฉะนั้นแล้วขณะนี้สถาบันอุดมศึกษาของชาติเรามีเป็นร้อย ๆ แห่ง เมื่อเราออกกฎหมายก็น่าจะใช้ของรัฐบาล ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาก็มีจำนวนมากอยู่แล้วมาเป็นผู้แทน ผมว่าอยากจะขอตรงนี้ครับว่าที่ตัด อธิการบดี ออกไป ก็เพิ่มเป็น อธิการบดีหรือผู้แทน แล้วก็เพิ่มส่วนคำที่ตัด ของรัฐ ออกไป สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ก็ขอให้เพิ่มของรัฐ เหมือนเดิมครับ ถ้าอย่างอื่นกระผมก็พอรับได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเจตนา ก็คือไม่ยากให้เป็นเฉพาะคณบดี เจตนาของกรรมาธิการก็คือคณบดีก็ได้หรือใครก็ได้ที่เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ และเจตนาที่จะไม่เฉพาะรัฐ เพราะว่าปัจจุบันนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีชื่อเสียงและมีบทบาทในการต่อสู้ เรื่องสิทธิมนุษยชนก็มีจำนวนมาก ก็เจตนาตรงกันกับท่านครับ ถึงอย่างไรก็ตามที่เราไม่ระบุนะว่า คณบดีหรือผู้แทน นั้น เพราะในทางปฏิบัติแล้วถ้าระบุเช่นนั้นก็จะตกถึงคณบดีเสียมากกว่าที่จะไปถึงผู้แทนของคณบดี บางคณบดีนั้นอาจจะไม่มีความรู้เลยในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เราจึงใช้คำว่า ผู้แทน

จะได้เป็นการเปิดกว้างว่า หากคณบดีไม่ได้ให้ความสนใจเรื่องสิทธิมนุษยชนแล้ว ก็จะสามารถมีผู้แทนมาทำหน้าที่แทนได้ หรือหากคณบดีให้ความสนใจในเรื่อง สิทธิมนุษยชนก็เป็นตัวคณบดีซึ่งก็เป็นเจตนาตรงกันครับท่าน จึงขอยืนยันตามที่แก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : อธิการบดีนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ขอประทานโทษ อธิการบดีครับ ขอเปลี่ยนคำพูดจาก คณบดี ทั้งหมดที่อภิปรายไปเป็นคำว่า อธิการบดี ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ ก็ยังข้องใจอยู่นั้นแหละครับ ข้องใจคำว่า อธิการบดี ท่านบอกว่า เอาแต่ผู้แทน ผมอยากทราบว่าเวลาหนังสือส่งไปที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือ สถาบันการศึกษา อุดมศึกษา ต้องส่งไปที่อธิการบดีไหม อธิการบดีจะต้องเป็นคน คัดเลือกไหม เพราะฉะนั้นถ้าส่งไปที่ผู้แทน ผมถามว่าใครจะเป็นผู้แทน ใครจะเป็น คนคัดเลือกผู้แทนมา ในหลักการทุกอย่างมันต้องส่งตรง ตัวแทนก็อธิการบดี เราต้องส่งหนังสือให้อธิการบดีเขาคัดเลือกมา ที่ท่านประธานบอกว่าถ้าส่งไป ถ้าเขียนอย่างนี้ก็จะได้อธิการบดีก็ถูกต้อง ถ้าอธิการบดีเขามาสรรหาด้วย เป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้ว แต่ท่านจะไปตีขลุบว่าอธิการบดีคนนี้ไม่มีความรู้ด้าน สิทธิมนุษยชน ผมว่ามันไม่ถูกต้องครับ เพราะอย่างไรก็แล้วแต่ผมยังยืนยันว่า ต้องเป็นอธิการบดีหรือผู้แทน เพราะผมเห็นว่าเหตุผลไม่เพียงพอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมได้คำนึงเสมอว่าข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกรับเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะกรรมการได้พิจารณาพร้อมกันแล้ว จะขออนุญาตแก้ไขข้อความตรงนี้เสมือนที่ท่านสำเร็จได้เสนอมานะครับ โดยเดิมมีข้อความว่า อธิการบดี ตัดออก ใช้คำว่า ผู้แทน จะขอแก้ไขข้อความ เป็น อธิการบดีหรือผู้แทนของ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกรับ นอกนั้นขอใช้ข้อความเดิมทุกประการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขออนุญาตผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มทิว (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมมี ๒ - ๓ ประเด็นที่อยากซักถามท่านกรรมการในมาตรา ๑๐ เพราะว่ามี มาตรานี้เป็นเรื่องการถอดถอนกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งบังเอิญกรรมการชุดนี้ไม่ได้เขียนในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ ก็คือไม่สามารถที่จะถอดถอนได้ตาม พ.ร.บ. กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่สิ่งซึ่งผมคิดว่าจะต้องพูดและบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ก็คือ มาตรฐานของการถอดถอนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับกรรมการชุดอื่น ๆ หรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญจะไม่เหมือนกันทีเดียวครับท่านประธาน ท่านกรรมการได้ไปแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของการบกพร่องทางศีลธรรมจรรยา ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนนะครับ แต่เกณฑ์นี้ไม่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ ถ้าท่านกรรมการจะกรุณาเปิดรัฐธรรมนูญอ่านดู และนอกจากนั้นยังไปเติมถ้อยคำในตอนท้ายของวรรคแรกของมาตรา ๑๐ ก็คือ มีหรือเคยมีพฤติการณ์ในการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งก็เป็นแนวความคิดที่ค่อนข้างกว้างพอสมควร ผมคิดว่าการที่จะให้วุฒิสภาถอดถอนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยวิธี ๓ ใน ๕

ของวุฒิสภาน่าจะต้องมีเกณฑ์ที่ค่อนข้างชัดเจนมากกว่านี้ และนอกจากนั้น ถ้าเป็นเรื่องทุจริตต่อหน้าที่หรือมีพฤติการณ์ที่สื่อไปในทางร่ำรวยผิดปกติ ในมาตรา ๓๐๓ สามารถถอดถอนได้หรือเข้าชื่อถอดถอนได้ แต่ในมาตรา ๑๐ ไม่ได้มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นผมเลยคิดว่าในประเด็นแรก อยากจะให้ทางกรรมาธิการได้ลองเปรียบเทียบเกณฑ์ในการที่จะเข้าชื่อถอดถอนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๐๓ จะได้ไหมครับ โดยใช้เกณฑ์ใกล้เคียงกัน แต่ถ้าท่านจะสร้างมาตรฐานที่สูงกว่านี้ ผมคิดว่ามาตรฐานที่สูงกว่าเกณฑ์ในมาตรา ๓๐๓ ของรัฐธรรมนูญจะต้องเป็นมาตรฐานที่มีความชัดเจนมากกว่านี้ โดยเฉพาะเรื่องของการมีพฤติการณ์ ซึ่งผมว่าใช้ถ้อยคำที่กว้างเกินไปในการที่จะถอดถอนบุคคลใดบุคคลหนึ่งครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอบคุณท่านนพดลครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า จริงอย่างที่ท่านสมาชิกได้กรุณากล่าวไว้ว่า ในมาตรา ๓๐๓ นั้น ไม่ได้พูดถึงตำแหน่งของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและการกำหนดเกณฑ์การถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๓ นั้น ระบุเฉพาะลงไปในเรื่องเกี่ยวกับความร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งกรณีเช่นนั้นมันชี้ลงไปว่า กรณีที่จะต้องกระทบความผิดหรือทุจริตจริง ๆ แต่ในการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น คือการตรวจสอบว่าบุคคลใดนั้นกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนแล้วก็รายงานขึ้นมา ตรงนั้นเองที่จะพูดว่าการทุจริตต่อหน้าที่หรือการประพฤติผิดต่อหน้าที่นั้น อาจจะยากที่จะพูดว่าเอามาจับกับการกระทำของบุคคลที่เป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การตรวจสอบและเสนอรายงานตรงนั้นเป็นการประพฤติผิดต่อหน้าที่อย่างไร เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่คณะกรรมการเอามาใช้นั้นจึงใช้เกณฑ์ที่สูงกว่าในมาตรา ๓๐๓ คือในถ้อยคำของมาตรา ๑๐ ที่เสนอนั้นจะคลุมไปถึงมาตรา ๓๐๓ อยู่ส่วนหนึ่งแล้วแล้วยังขยายต่อไปถึงพฤติการณ์ในการกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ท่านสมาชิกสภาได้กรุณาให้คำแนะนำนั้น-----

เรามองว่าโดยที่การละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นค่อนข้างจะหลากหลายกว้างขวาง มิใช่เป็นสิ่งที่บัญญัติอยู่ในกฎหมายด้วยตัวบทกฎหมายเสมอไปโดยการกระทำ หรือโดยการประพฤติก หรือโดยสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติอยู่ในสังคมก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเสนอแนะขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ จึงเปิดกว้างไว้สำหรับให้วุฒิสภานั้นตรวจสอบว่า บุคคลนี้หรือคนที่จะใช้อำนาจ ในการตรวจสอบบุคคลอื่นนั้นมีการกระทำไหนบ้าง ในลักษณะที่วุฒิสภาก็ถือว่า เป็นคนกลุ่มหนึ่งหรือส่วนใหญ่ในการดำเนินการทางนิติบัญญัตินั้นได้ เห็นแล้วว่า กรณีเช่นนั้นไม่สมควรที่จะมาดำรงตำแหน่งที่จะไปตรวจสอบการกระทำละเมิด สิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพว่าแนวความคิดของคณะกรรมการ ก็ต้องการที่จะเปิดกว้าง เพื่อที่จะให้โอกาสวุฒิสภาได้พิจารณาได้อย่างหลากหลาย ว่าใครสมควรที่จะเป็นหรือไม่เป็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนพดลครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นพดล ปัทมะ ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ผมอยากเรียนถาม ท่านกรรมการเป็นคำถามสั้น ๆ ว่า ถ้ากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีพฤติการณ์ ที่สื่อหรือจงใจใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย หรือบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จะถอดถอนได้ตามมาตรา ๑๐ นี้หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม อัคร จารุจินดา กรรมการ เข้าใจว่าจะอยู่ในส่วนที่เรียกว่า หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการดำรงตำแหน่งหน้าที่ หรือต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นการกระทำที่ผิดกฎหมาย หรือการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายนั้น เข้าใจว่าทุกกฎหมายนั้นตราขึ้นเพื่อจะคุ้มครอง บุคคลอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นแม้กระทั่งที่ยังไม่ทำถึงขนาดขึ้นทำผิดจนพิสูจน์ความผิด แต่มีพฤติการณ์แนวโน้มว่าอาจจะมีส่วนในการที่กระทำการซึ่งฝ่าฝืนกฎหมาย อะไรก็ตามนั้น ก็สามารถที่จะดำเนินการเอาออกได้โดยที่ยังไม่ต้องถึงขนาด พิสูจน์ความผิด เพราะว่าบุคคลเหล่านี้ค่อนข้างจะเป็นบุคคลที่ไปกล่าวหา บุคคลละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นตัวเองต้องการที่จะให้มีการตรวจสอบ

ว่าเป็นบุคคลที่สะอาดจริง ๆ เพราะฉะนั้นถึงแม้ยังไม่พบพฤติการณ์ที่ชี้ชัดก็สามารถ
เอาออกได้โดยบทบัญญัติของมาตรา ๑๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายพิฑูร พุ่มศิริ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
ในมาตรา ๑๔ ซึ่งท่านประธานจะสังเกตเห็น ด้วยเจตนาธรรมเนียมในสาระบัญญัติ
จริง ๆ พูดถึงคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ท่านคณะกรรมการ
ก็ตามผมมาคิด ๆ ก็แล้วกัน ท่านเขียนเพิ่มเติมในมาตรา ๑๔ (๖ ทวิ) จัดทำ
รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีและข้อสังเกตเสนอต่อรัฐสภา แที่ที่จริงแล้ว
ใน (๒) ก็เสนอต่อรัฐสภาในเรื่องของการตรวจสอบและรายงานที่การกระทำ
ได้กระทำไปแล้ว กระผมเข้าใจ แต่จะต้องทำความเข้าใจว่ารายงานและ
ข้อสังเกตนั้นมีผลแตกต่างกันอย่างไร คำว่า ข้อสังเกต มีปรากฏในข้อบังคับ
ข้อ ๘๘ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่รัฐบาลควรทราบและควรปฏิบัติ
ไว้บันทึกไว้ในท้ายพระราชบัญญัตินั้นเพื่อเสนอต่อรัฐสภา ถ้ารัฐสภาเห็นชอบ
ส่งให้รัฐบาลดำเนินการ รัฐบาลดำเนินการได้หรือไม่ รัฐบาลจะแจ้งต่อสภามา
นั้นคือข้อสังเกต ข้อจำกัดของคำว่า ข้อสังเกต คำว่า ข้อสังเกต นั้น
ท่านประธานก็จะสังเกตเห็นว่าเราอยู่ในสภาแห่งนี้มานาน คำว่า ข้อสังเกต
จะมีในกรณีที่เห็นพระราชบัญญัติเท่านั้น ถ้าหากไม่มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง
ที่รัฐบาลควรทราบ ควรปฏิบัติในเนื้อหาของสาระบัญญัติของกฎหมาย เขาก็จะ
บันทึกข้อสังเกตไว้ท้ายพระราชบัญญัติเพื่อให้รัฐบาลทราบและปฏิบัติ แต่ท่านก็
สนุกมือเขียนง่าย ๆ -----

แต่ภาษาที่ใช้และสภาพบังคับมันจะแตกต่างกัน ท่านจะมีอำนาจอะไร ตามกฎหมายอะไรที่จะมาเขียนในกฎหมายฉบับนี้ว่า คณะกรรมการมีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำรายงานและข้อสังเกตเสนอต่อรัฐสภาผมไม่ว่า เพราะฉะนั้นเกิดข้อจำกัดผมอยากจะให้ตัดคำว่า และข้อสังเกต ออกนะครับ นั้นในประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ใน (๘ ทวิ) ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบหรือประกาศดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ท่านประธานครับใน (๑) ถึง (๙) พุทธถึงคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ พุทธถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่ามีหน้าที่ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) จนกระทั่งถึง (๙) อย่างไร แต่ใน (๘ ทวิ) บอกว่า ให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง กระทบผมไม่ขัดข้อง เขียนล๊อคไว้ว่า โดยประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ นั้นเป็นรายละเอียดในการปฏิบัติการว่าคุณจะอย่างไร ใครจะเห็น ไม่จำเป็นจะต้องเขียนไว้ในมาตรา ๑๕ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เอาปะปนกันไปหมด เขียนอย่างไรไม่ทราบได้ ผมคิดว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีส่วนอยู่ในการร่างฯ นี้ ผมว่าต้องคิดให้มาก ตรงนี้มันเป็นส่วนที่จะมากำหนดไว้ใน (๘ ทวิ) หรือไม่ ข้าราชการระเบียบหรือประกาศดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ท่านประธานครับ ท่านประธานเคยเห็นกฎหมายพิลพิการอย่างนี้ไหมครับ มาตรา ๑๕ วรรคแรกบอกว่า อำนาจหน้าที่ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) เป็นอำนาจหน้าที่ ท่านก็อุตสาหกรรมเข้ามาใน (๘ ทวิ) บางส่วนเป็นอำนาจหน้าที่ บางส่วนเป็นรายละเอียดในการปฏิบัติ ถ้าท่านอยากจะเขียน เขียนไม่ยากหรอกครับ ท่านก็ถอยร่นออกมาเป็นวรรคสอง ในเนื้อหาตรงนี้ก็จะมีคุณสมบัติ แต่จะไปรบกวนในเรื่องสาระบัญญัติใน ๘ วงเล็บ ๙ วงเล็บนั้นไม่ได้ มันคนละเรื่องกันครับท่านประธาน จะต้องใส่ให้มันถูกรวรรคถูกตอน ถูกที่ แล้วสภาพบังคับมันจะเกิดขึ้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันจ้อง (ตวัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันจ้อง พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตรัง ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๕ (๒) คณะกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นมาว่า สิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

อันนี้ผมเข้าใจนะครับว่า เราต้องตกลงตามเป็นภาคีเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน
 ในระหว่างประเทศ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการที่เราระบุในกฎหมายเช่นนี้
 ผมคิดว่ากฎหมายอย่างนี้ไม่ได้ป้องกันสิทธิ ประเพณี วัฒนธรรมของคนในชาติเลย
 การเป็นมนุษยชนหรือว่าสิทธิเสมอภาคกัน เสรีภาพอะไรต่าง ๆ ผมเข้าใจว่า
 มันต้องมาค้ำถึงประเพณีวัฒนธรรมด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเขียนเอาไว้
 ในลักษณะที่ว่านี้ พูดถึงว่าภาคีของสิทธิมนุษยชนอย่างนี้ ผมคิดว่ามันเป็นลักษณะ
 ของการกว้างเกินไป ถ้าเป็นลักษณะที่ว่านี้หมายถึงเราต้องยอมรับวัฒนธรรม
 ประเพณีทุกอย่างที่เป็นสากลมาสู่ประเทศไทย ถ้าเป็นอย่างนี้ผมคิดว่าเป็น
 การทำลายสถาบันครอบครัว ทำลายสังคมของเมืองไทย เพราะฉะนั้นผมจึง
 ใคร่ขอคำชี้แจงว่า การบัญญัติไว้ในลักษณะที่ว่านี้จะมีผลกระทบต่อสถานภาพ
 ของครอบครัว สังคมของประเทศไทยแค่ไหนเพียงใด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๑๕ เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปในหลายวงเล็บแล้ว กระผมขออนุญาตที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นเฉพาะใน (๘ ทวิ) ผมขออนุญาตอ่านข้อความมาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๘ ทวิ) ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบหรือประกาศดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ปัญหาที่จะตามมาก็คือ การออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ในกฎหมายฉบับนี้มีมาตราไหนที่ให้อำนาจประธานเพื่อออกระเบียบได้ มีหลายมาตรา ท่านประธานครับ เท่าที่ผมได้อ่านโดยคร่าว ๆ ปรากฏอำนาจของคณะกรรมการหรืออำนาจของประธานที่จะออกระเบียบได้ในมาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖ ทวิ และมาตรา ๒๗ (๔) นั่นคืออำนาจที่คณะกรรมการสามารถออกได้ ผมขอเรียนท่านประธานเฉพาะสิ่งที่กระผมวิตกกังวลคือ อำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ โดยมีประธานกรรมการเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด วรรคสอง คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด นี่จะเป็นเรื่องใหญ่ต่อไปในอนาคต ปกติแล้วการเพิ่มหน่วยงาน การตั้งหน่วยงานใหม่เป็นหน้าที่ของรัฐบาล รัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้ควบคุมงบประมาณ รัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดว่าควรจะมีเพิ่มสำนักงานใหม่หรือไม่ ควรจะจัดตั้งสำนักงานใหม่หรือไม่ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานยอมปล่อยให้กฎหมายฉบับนี้ออกไป วันดีคืนดี ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะออกระเบียบเพื่อจัดตั้งสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าสามารถตั้งได้ทุกจังหวัด แล้วอำนาจของรัฐบาลอยู่ที่ไหน รัฐบาลไม่สามารถกำหนดงบประมาณได้ ไม่สามารถควบคุมงบประมาณได้ ท่านประธานครับ ถ้าไม่ผมถึงยืนยันว่าเขาสามารถออกได้ถ้าเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ เพราะกำหนดเป็นนิติบุคคล เป็นนิติบุคคลครับไม่ได้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานของรัฐ

โดยชัดเจน ผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้คือประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นายกรัฐมนตรีไม่ได้เป็นผู้รักษาการ ถ้าเรายอมให้กฎหมายฉบับนี้ออกไปทำนประธานครับ ผมเชื่อว่าในไม่กี่ปีข้างหน้าเราจะมีสำนักงาน ๗๖ จังหวัดเกิดขึ้นทั่วประเทศ หรืออาจจะมีสำนักงานเกิดขึ้นทุกอำเภอในประเทศนี้ เพราะเขาเป็นนิติบุคคล เขาเป็นอิสระ เขาทำได้ ท้ายที่สุดผมไม่ได้หวังรัฐบาลนี้หรอกครับ แต่ผมหวังว่าใครก็ตามที่ขึ้นมาเป็นรัฐบาลจะควบคุมงบประมาณไม่ได้เลย ท่านประธานครับ นั่นเป็นสิ่งที่ท่านต้องตอบว่าท่านจะทำลายหลักเกณฑ์การบริหารราชการแผ่นดินอย่างสิ้นเชิง โดยท่านสามารถกำหนดส่วนราชการของท่านได้ สามารถที่จะกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ได้ โดยไม่ผ่านกระบวนการตัดสินใจในเชิงนโยบายของรัฐบาล นั่นเป็นประการแรก

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๕ ว่างๆ เดิมของรัฐบาล ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ให้กรรมการได้รับคำตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา นั่นคือข้อความเดิม แต่ข้อความใหม่ครับ ให้กรรมการได้รับคำตอบดังต่อไปนี้ (๑) คำตอบแทนเป็นรายเดือน (๒) การประกันสุขภาพ (๓) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน และวรรคสุดท้ายเขียนไว้ว่า อัตราคำตอบแทนตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์การจ่ายและวิธีการเบิกจ่าย ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ท่านประธานที่เคารพครับ เดิมจริง ๆ นั้นเจตนาของรัฐบาลต้องการให้คณะกรรมการได้รับคำตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม แต่เมื่อวานเราได้พูดถกเถียงกันในประเด็นว่า ท่านมีความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ผมก็ไม่ปฏิเสธหรอกครับ ท่านเป็นผู้เสียสละ ท่านพูดอย่างนั้น ท่านบอกว่าท่านเป็นผู้เสียสละ ท่านจะไม่รับเบี้ยประชุม แต่ท่านขอคำตอบแทนเป็นรายเดือน นั่นคือความเสียสละของท่านที่ท่านพูดเมื่อวาน คำตอบแทนท่านนะครับ อันนี้คือเอกสารในการของบประมาณปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของงบประมาณคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๖๕ ล้านบาท -----

คำตอบแทนประธานกรรมการ ๑ คน ๑,๓๐๓,๐๐๐ บาท ท่านกำหนดให้
ประธานกรรมการมีเงินเดือน ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๑๐๘,๕๐๐ บาท
ท่านตอบในหัวใจของท่านเองว่าสูงหรือว่าต่ำ ผมไม่มีสิทธิ์จะไปบอกท่านหรือครับ
ท่านได้เกณฑ์นี้มาจากไหน ค่าตอบแทนคณะกรรมการ ๑๐ คน ตั้งให้เป็นเงินเดือน
เป็นรายเดือน กรรมการเดือนละ ๑๐๘,๕๐๐ บาท ท่านใช้เกณฑ์อะไรครับ
ผมจะไม่อ่านรายละเอียด รถประจำตำแหน่งประธาน ๑ คัน ๓ ล้านบาทต่อ ๑ คัน
รถประจำตำแหน่งกรรมการ ๑๐ คัน หมายถึงว่าทั้ง ๑๐ คนของกรรมการมี
รถประจำตำแหน่งทุกคน คันละ ๓ ล้าน ๕ แสนบาท ท่านประธานที่เคารพครับ
สิ่งเหล่านี้มันจะเป็นปัญหาในการจัดงบประมาณของรัฐบาล เพราะท่านเป็น
หน่วยงานอิสระ ท่านไม่ต้องของบประมาณผ่านสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะท่าน
เป็นอิสระแล้ว ท่านสามารถจัดงบประมาณผ่านไปยังคณะกรรมการวิสามัญของ
สภาได้ ปัญหาที่จะเกิดก็คือถ้ารัฐบาลต่อไปในอนาคตไม่จัดให้ท่าน มันจะมีปัญหานั้น
รถประจำตำแหน่งผมไม่ติดใจนะครับ ท่านว่าของท่านไปเถอะครับ แต่ว่าเงินเดือน
ของท่านประธานและกรรมการ ท่านต้องมีที่ไปที่ไปว่า ทำไมท่านต้องตั้งเงินเดือน
๑๐๘,๕๐๐ บาท ค่ารับรอง ๓ แสนบาท ตั้งไว้ในปี ๒๕๕๓ ท่านมีหมายเหตุว่า
ตั้งให้เทียบเท่าประธานวุฒิสภา เท่ากันไหมครับ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติมีค่ารับรองเท่ากับประธานวุฒิสภา

(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านประยุทธ์ เชิญ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขออนุญาตถึงประท้วงท่านประธานนิดหนึ่ง ขออนุญาตว่าเรากำลังพิจารณา
มาตรา ๑๕ เพื่อให้เกิดสนุก ๆ ขอให้ผ่านพ้นมาตรา ๑๕ เพื่อผมจะได้ร่วมสังฆกรรม
ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ได้ไหมครับ ขอประทานโทษท่านนิพิฏฐ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านนิพิฏฐ์ พอแล้วกระมังครับ ให้ถึงมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖
ค่อยว่ากัน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขอบคุณท่านประยุทธ์นะครับ
ผมเข้าใจว่าท่านประยุทธ์ก็มีข้ออภิปรายเรื่องนี้มากมายเหลือเกิน แต่ผมเรียนว่า
มาตรา ๘ ทวิ ออกไม่ได้เพราะอะไรท่านประธานครับ เพราะว่ารบเรียบ
ข้อกำหนดของท่านมันไปโยงในมาตรา ๒๗ (๕) มันไปโยงมาตรา ๑๖ วรรคสอง

ซึ่งผมอาจจะอภิปรายเลยไปถึงมาตราข้างหน้าที่ยังไม่ถึง เพราะฉะนั้นผมเรียนว่า ถ้าเราปล่อยมาตรา ๘ ทวิ ออกไป มันจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลต่อไปในอนาคต ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์สีบแสงครับ

นายสีบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สีบแสง พรหมบุญ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาต ท่านประธานอภิปรายสนับสนุนเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายในเรื่อง การแก้ไขมาตรา ๑๔ ของคณะกรรมการปฏิรูป โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (๖) ซึ่งได้พูดถึงขออนุญาตอ่านว่า จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การเติมข้อความอย่างนี้ไม่สอดคล้องและไม่สนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๕) ซึ่งได้เขียนไว้ชัดเจนใน (๕) ว่า จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา-----

การที่คณะกรรมการฯ ได้มีเจตนาดีว่าจะขอเติมเสนอต่อคณะรัฐมนตรีด้วย และที่สำคัญในเรื่องของการเปิดเผยต่อสาธารณชน คือถ้ามองอย่างผิวเผิน น่าจะเป็นสิ่งที่ดี การที่ได้ทำรายงานเรื่องนี้แล้วก็ควรจะต้องเปิดเผย แต่ในทางปฏิบัติเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดไว้อย่างนั้น เจตนาที่ชัดเจนนั่นก็คือเมื่อได้ทำการประเมินสถานการณ์แล้วสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อประเมินแล้วก็เสนอต่อรัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ รัฐสภาอาจจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในบางประเด็นก็ได้ ถ้าเห็นชอบโดยภาพรวมแล้ว ก็อาจจะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี คือเสนอต่อรัฐบาลซึ่งก็คือคณะรัฐมนตรี แต่บางประเด็นหรือบางเรื่องในบางสถานการณ์อาจจะไม่เห็นชอบก็ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนบัญญัติไว้ใน (๖) นี้ว่า คณะรัฐมนตรี ก็หมายความว่า คณะกรรมการชุดนี้อาจจะเสนอไปทั้ง ๒ ทาง คือเสนอพร้อม ๆ กันทั้งรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี นั้นประเด็นที่ ๑ แต่ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมเป็นห่วงคือข้อความสุดท้ายที่ว่า เปิดเปิดเผยต่อสาธารณชน ผมไม่แน่ใจในทางปฏิบัติว่าในระหว่างที่เสนอต่อรัฐสภานั้นอาจจะมี การเสนอต่อสื่อมวลชนหรือเปิดเผยในสิ่งที่บางครั้ง กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและสังคมไทย ในบางเรื่อง ถึงแม้จะเชื่อในเกียรติของคณะกรรมการชุดนี้ แต่ในบางเรื่องเป็นความคิด และความเห็นของคณะกรรมการ ๑๑ คน ถึงแม้จะทำงานอย่างหนัก แต่ในบางกรณีอาจจะกระทบกระเทือนผลประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศชาติในบางเรื่อง เพราะสิทธิมนุษยชน ในขณะนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้าอย่างแยกกันไม่ออกทั่วโลก เพราะฉะนั้น การที่ระบุเอาไว้แบบนี้ว่าเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยที่ยังไม่ทันให้รัฐสภา พิจารณา หรือแม้กระทั่งคณะรัฐมนตรีพิจารณานั้น เป็นสิ่งที่ เป็นดาบสองคม ฉะนั้น กระผมอยากจะขอเสนอว่า ขอให้คณะกรรมการทั้งชุดได้โปรดพิจารณา เรื่องนี้ให้จงหนักใน ๒ ประเด็น คือ ๑. เป็นการไม่สนองและไม่สอดคล้อง กับเจตนาของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๕) ประการที่ ๒ การเพิ่มเติมไว้แบบนี้เป็นการมัดมือว่ารัฐสภาและคณะรัฐมนตรีจะต้องเห็นชอบ เพราะว่า ได้เปิดเผยต่อสาธารณชนไปแล้ว อันนี้จะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ แม้จะมีเจตนาดีแค่ไหนเราต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ควรจะให้เกียรติ สภาด้วย เพราะว่ารัฐธรรมนูญก็ได้บัญญัติไว้อย่างนั้น ขอพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี พรรคราชฎร มาตรา ๑๕ (๖) ที่คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มว่า
คณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน อันนี้ผมก็อยากจะฟังคำชี้แจงของ
คณะกรรมการว่าเหตุผลเป็นอย่างไร เพราะว่ามาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญ
ก็ไม่ได้บัญญัติไว้ว่าต้องให้เสนอคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยต่อสาธารณชน คำว่า
ถ้าเสนอคณะรัฐมนตรี จริง ๆ ในความรู้สึกผมไม่ขัดข้อง แต่การเปิดเผยต่อ
สาธารณชนนี้ ผมว่าบางครั้งอาจจะกระทบกระเทือนไม่ว่าจะปัญหาเศรษฐกิจ
หรือความมั่นคงก็ได้ ยกตัวอย่าง สมมุติว่าแรงงานต่างชาติขณะนี้ลักลอบ
มาทำงานในประเทศไทยมากมาย ซึ่งได้เงินเดือนก็ไม่กี่สตางค์เรารู้กันอยู่
แต่ทางรัฐบาลไม่มีเจตนาส่งเสริมให้แรงงานเหล่านั้นมาทำงาน พยายามผลักไล่
ออกไป แต่ก็ยังมีจำนวนเป็นหลายแสนคนที่ลักลอบเข้ามาทำงาน แต่บางที
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็ไปขุดคุ้ยว่า ประเทศไทยใช้เรื่องสิทธิมนุษยชน
ให้ค่าแรงไม่ทัดเทียมกัน อันนี้ก็จะกระทบถึงเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ
เพราะว่ามีหลายองค์กร โดยเฉพาะแรงงานที่เราเป็นภาคีอยู่ด้วย

ถ้าหากว่าเปิดเผยออกไปก็อาจจะกระทบกระเทือนทางด้านเศรษฐกิจ นี่ผม
ยกตัวอย่างคร่าว ๆ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าทางคณะกรรมการน่าจะตัดออก
ให้เอาร่างฯ เดิม และตัดคำว่า คณะรัฐมนตรีและเปิดเผยต่อสาธารณชน
ออกไป เพราะว่าบางสิ่งบางอย่างอาจจะกระทบกระเทือนต่อปัญหาเศรษฐกิจ
และความมั่นคงของประเทศชาติได้ นอกจากนั้น (๘ ทวิ) ผมก็เห็นว่า
ถ้าหากว่าให้ออกไปกฎหมายตรงนี้ถ้าเพิ่มเติมดังนี้ ผมเกรงว่าต่อไปก็จะ
บริหารลำบาก เนื่องจากว่าต่อไปอาจจะประกาศออกมาทำโน่นทำนี่ไป
ทั่วประเทศ แล้วก็โยงถึงมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ สามารถตั้งสาขา
ทั่วประเทศ สาขาทุกจังหวัด ทุกอำเภอ อาจจะต่อไปทุกตำบล และถามว่า
งบประมาณเอามาจากไหน ขณะนี้ประเทศเราปัญหาเศรษฐกิจทุกคนก็รู้อยู่
ผมเข้าใจปัญหาสิทธิมนุษยชนผมต่อสู้อะไรที่ทุกคนไม่ใช่ไม่เห็นด้วย
เพียงแต่ว่าบางอย่างเราก็ต้องดูจำกัดตามรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ของเราที่เป็นฉบับที่มีสิทธิเสรีภาพเต็มที่ ร่างฯ ไว้อย่างดีเยี่ยม
ในปัญหาสิทธิมนุษยชน แต่ก็ไม่ได้ร่างฯ ไว้ถึงขนาดนี้ เพราะถ้าหากเป็น
อย่างนี้แล้วต่อไปงบประมาณ ผมถามว่า ท่านแรกเมื่อกี้ก็พูดแล้วว่า ๖๕ ล้านบาท
ถ้าตั้งสาขาอะไร ปี ๆ หนึ่งเป็นพัน ๆ ล้านบาท แล้วถามว่าจะเอางบประมาณ
จากไหน ต่อไปเงินที่จะพัฒนาประเทศชาติจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้น
บางอย่างการสิทธิมนุษยชนเราก็ต้องอยู่ในขอบเขต เราช่วยกัน ทุกคน
เสียสละช่วยกัน ท่านคณะกรรมการทุกคนผมเห็นใจ เข้าใจ ท่านอยาก
จะต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน ผมก็เช่นเดียวกัน เราผู้แทนราษฎรเราไม่ต้องการ
อยากให้ใครโดนกดขี่ข่มเหง พร้อมทั้งจะสนับสนุน แต่สนับสนุนอยู่ในกรอบ
ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเพิ่งร่างฯ ขึ้นมาสด ๆ ร้อน ๆ ให้ท่านอาจ
แค่ไหนท่านทำแค่นั้นผมเต็มใจ แต่ว่าท่านร่างฯ ออกมานั้นนอกเหนือจาก
อำนาจที่ทางรัฐธรรมนูญให้ไว้มากมายเกินไป ผมว่าจะเป็นอันตราย เป็นเรื่อง
ที่เป็นอันตรายต่อประเทศชาติและอนาคต เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอ
คำชี้แจงจากคณะกรรมการว่า ที่เพิ่ม (๖) ว่า คณะรัฐมนตรีและเปิดเผย
ต่อสาธารณชน ท่านมีเหตุผลประการใด และที่เพิ่ม (๘ ทวิ) ท่านมีเหตุผล
ประการใด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านไพโรครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม นายไพโร พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ในมาตรา ๑๔ มีหลายส่วนที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมาใหม่ ในส่วนนี้ความจริง
ในมาตรา ๑๔ เป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ความจริงตรงนี้ได้บัญญัติไว้แล้วอย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ ถึง
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเห็นได้ว่ากรรมการ
ก็พิจารณาตามกรอบที่รัฐธรรมนูญได้วางเอาไว้ มีหลายส่วนที่แสดงให้เห็นชัดว่า
แทบจะตามรัฐธรรมนูญเลยก็ว่าได้ ตรงไหนที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้แล้ว แต่ไม่มี
ในร่างพระราชบัญญัตินี้กรรมการก็เติมไป ตรงนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้อง
เพราะทั้งหมดนั้นผมเชื่อมั่นว่า คณะกรรมการทุกท่านต้องการให้คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้มีอำนาจหน้าที่เต็มตามที่รัฐธรรมนูญให้กรอบ ในขณะที่เดียวกัน
ถ้าจะไล่ดูมาตรา ๑๔ เปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ ผมมีความ
กังวลอยู่ใน (๘ ทวิ) คณะกรรมการมีหน้าที่หรือว่ามีอำนาจ ใน (๘ ทวิ)
ออกระเบียบ ประกาศ ข้อมาหนด หรือคำสั่ง โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบหรือประกาศดังกล่าว เมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ -----

ตรงนี้เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงครับ เป็นเรื่องทีนอกเหนือจากที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจเอาไว้ คณะกรรมาธิการได้ไปเพิ่มเติมขึ้นมาและนำมาให้สภาพิจารณาในวันนี้ จะเห็นได้ว่าการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด คำสั่ง เพียงแค่ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามแต่เพียงผู้เดียวก็ถือว่าสมบูรณ์สามารถที่จะใช้บังคับได้ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา เสมือนหนึ่งว่าคณะกรรมการชุดนี้สามารถที่จะออกกฎหมาย ออกข้อบังคับอะไรก็แล้วแต่ โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการนิติบัญญัติ หรือการไตร่ตรองโดยฝ่ายอื่น พุดง่าย ๆ ว่ามีอำนาจเบ็ดเสร็จเช่นเดียวกับ คณะปฏิวัติ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินหรือแม้กระทั่ง รสช. เมื่อวานนี้เรา เพิ่งจะผ่านกฎหมายยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์และกฎหมายที่ออกตามมาอีกหลายฉบับ ถ้าจีนเราปล่อยให้มาตรา ๑๔ ออกไปตามที่ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมา ผมเกรงว่าลักษณะของการให้อำนาจของ คณะกรรมการในลักษณะดังกล่าวจะเป็นอำนาจฝ่ายที่ ๔ ที่นอกเหนือจาก ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ชัดเจนอย่างยิ่งครับ รัฐธรรมนูญไม่ได้ ให้อำนาจกับคณะกรรมการในการออกระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับอะไรนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ถ้าอ่านโดยรวมทุกมาตรา ประกอบกันกลายเป็นว่า นิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ เบ็ดเสร็จอยู่ในนี้ ออกกฎหมายเองได้ ผมเป็นห่วงจริง ๆ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าเกิด รัฐธรรมนูญมีความประสงค์หรือว่ามีวัตถุประสงค์ มีเจตนารมณ์ที่ให้อำนาจกับ คณะกรรมการได้ถึงระดับนี้ต้องระบุไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญ ไม่ได้พูดถึงไว้เลย ในขณะที่มาตรา ๑๔ แทบทั้งหมดเป็นการเอารัฐธรรมนูญ มาเขียน อะไรที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ แต่ในร่างฯ กฎหมายนี้ไม่มี ท่านก็อุตสาหกรรม เต็มลงไป ผมไม่ว่า แต่ที่รัฐธรรมนูญไม่มีแล้วมาเขียนไว้ตรงนี้ เรื่องใหญ่ครับ เรื่องใหญ่มาก ผมอยากถามกรรมาธิการว่าท่านมีความคิดอย่างไรถึงได้ เขียนไว้แบบนี้ และวันข้างหน้าเมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ได้จริง คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ตามที่ท่านได้เขียนไว้ ท่านสามารถ ออกประกาศมีผลบังคับได้เช่นเดียวกับคำสั่ง ระเบียบของคณะปฏิวัติอะไรต่าง ๆ หรือไม่ ทั้งนี้ผมไม่ได้ท้วงติง เพราะผมสนับสนุนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ แต่ผมเป็นห่วงระบบของบ้านเมือง ผมอยากจะถามท่านกรรมาธิการ จริง ๆ ว่า เจตนารมณ์ของท่าน ผมทราบว่าท่านมีเจตนาดี แต่ขอเหตุผลครับ เพื่อผมจะตัดสินใจได้ว่า จะเห็นด้วยกับท่านหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านธีระชัยครับ

นายธีระชัย คิริจันทร์ (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ธีระชัย คิริจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่
จากจังหวัดอำนาจเจริญ ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเป็นห่วงในอนาคต
ของบ้านเมืองนั้น ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปเมื่อกี้ ขอภัย
ที่ต้องเอ่ยนามคือ ท่านไพโร พัฒโน เพราะในมาตรา ๒๐๐ รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยฉบับนี้นั้น ได้พูดถึงหน้าที่อย่างชัดเจนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ แต่วันนี้เมื่อมาดูร่างฯ ที่ท่านเสนอมานี้ (๘ ทวิ) นั้น ผมว่าท่านทำเลยเถิด
ไปแล้วครับ ก็ไม่ทราบว่าเรื่องนี้ใครเป็นคนเสนอขึ้นมาในที่ประชุมของท่าน คัดออก
ได้ไหมครับ เพราะว่าท่านจะกลายเป็นองค์กรอิสระ ซึ่งจะไปตรากฎหมายอะไรก็ได้
จะทำอะไรก็ได้ ยิ่งกว่าคณะปฏิวัติด้วยซ้ำไป นี่ยังไม่เลยไปถึงมาตรา ๑๕ และ
มาตรา ๑๖ ซึ่งผมจะสงวนพูดต่อไป ขอแสดงความคิดเห็นว่า วันนี้คณะกรรมการนั้น
ได้ทำเกินเลยไปแล้วครับ ขอบขอบคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสรชาติ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า เฉพาะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่กำหนดในรัฐธรรมนูญนั้นมันก็เป็นอำนาจซึ่งมากมายมหาศาลอยู่แล้ว ใน (๘ ทวิ) ซึ่งเพิ่มเติมขึ้นมาฉันนั้น ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า มันเป็นเรื่องซึ่งผมเองเห็นแล้วว่า จริง ๆ แล้วความเป็นอิสระของคณะกรรมการชุดนี้มันอยู่ที่การทำงานการตัดสินใจ แต่หลายส่วนอำนาจเหล่านี้มันเป็นอำนาจซึ่งจะต้องเป็นอำนาจของการบริหาร ซึ่งจริง ๆ แล้วในทางการบริหารมันไม่ควรจะไปอิสระถึงขนาดที่เป็นองค์กรอิสระขึ้นมาอย่างชัดเจนที่เกิดขึ้น และให้อำนาจอย่างมากมายที่เกิดขึ้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ถ้าทุกหน่วยงานทุกองค์กรจะเป็นองค์กรอิสระและมีอำนาจของตนเองมาตลอดเวลา เมื่อได้มองในภาพรวมในการบริหารชาติบ้านเมือง ใครจะเป็นคนกำกับดูแลในระบบงบประมาณ ใครจะเป็นคนกำกับดูแลในระบบการบริหารงานบุคคลทั้งหมด ซึ่งรัฐบาลกลางจะต้องทำหน้าที่ดูแลทั้งหมด ทีนี้หน่วยงานอิสระทั้งหมดที่เกิดขึ้นแล้ว เรามีตามรัฐธรรมนูญ แต่คณะกรรมการเราเองไปเพิ่มให้มากมายจนกระทั่งเหมือนกับมีความรู้สึกที่เราแทบจะไม่มีการบริหารงานที่เป็นเอกภาพทั้งประเทศไม่มองทั้งงบประมาณไม่มองทั้งบุคลากรที่จะเพิ่มขึ้น ในขณะที่เรียก้องรัฐบาลกลางลดบุคลากรลงไปเพิ่มอำนาจให้กับรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ นั่นคือเรื่องของการกระจายอำนาจ แต่ในส่วนซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่เกิดขึ้นแล้วนั้น รัฐธรรมนูญให้มากพออยู่แล้วในเรื่องอำนาจหน้าที่ ผมถึงขออนุญาตกราบเรียนกับท่านกรรมาธิการก่อนว่า ในชั้นกรรมาธิการมีการคิดกันอย่างไร มีสักกี่ท่านในกรรมาธิการของท่าน กรรมาธิการที่เป็นผู้แทนราษฎรมีกี่ท่านซึ่งบอกได้เห็นด้วยกับการเพิ่ม (๘ ทวิ) ที่เกิดขึ้น นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนถามตรงนี้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นครับ ผมเองเข้าใจครับว่าในสิ่งซึ่งหลาย ๆ ส่วนไม่ว่าจะเป็น มาตรา ๖ ทวิ นั้น ที่ท่านเพิ่มเติมมากกลับเป็นข้อที่ดีว่าความโปร่งใสของ

คณะกรรมการชุดนี้จะต้องมีการรายงานต่อรัฐสภาและต้องรายงานต่อหลาย ๆ ส่วนที่เกิดขึ้นเพื่อความโปร่งใส แต่ในส่วนซึ่งจะต้องให้อำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นมา มันเหมือนกับมีความรู้สึก ว่า คณะกรรมการชุดนี้จะมีอิสระในเรื่องของการทำงานชุดนี้มากจนเกินไปถึงขั้นออกกระเปียบประกาศ ข้อกำหนด ออกคำสั่งเอง โดยประธานลงนาม ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่า ก่อนซึ่งเราจะมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ เรามีสำนักงานหลายสำนักงานซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งก็ทำงานการวางแผนพัฒนาทั้งประเทศ เรื่องของงบประมาณเขาอยู่ภายใต้รัฐบาล ภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ซึ่งก็เป็นสำนักงานซึ่งมีความเป็นอิสระในการกำหนดเรื่องการบริหารงานบุคคล เขาก็อยู่ภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรี แต่สำนักงานของเราเอง ขออนุญาตทราบเรียนว่าจะ เป็นหน่วยงานอิสระนอกอำนาจของคณะรัฐมนตรี ตามมาตราอื่นที่ถัดไปที่มีอยู่ ซึ่งกรรมการไปร่างฯ มาและเขียนกันมาหมด ขออนุญาตทราบเรียนว่าใน (๘ ทวิ) ตรงนี้ ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่า ถ้าท่านกรรมการอยู่ตรงนี้อาจจะให้ผ่านน่าจะขอตัดออกตรงนี้ตรงเดียว ทุกอย่างเป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดมาแล้ว ในมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๒๐๐ ซึ่งอำนาจคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นมีเพียงพอและก็มีตามกรอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งกรรมการจากสภาตรงนี้มอบหมายให้ท่านไปดำเนินการในการออกกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ เพื่อไม่ให้ขัดกับรัฐธรรมนูญเพื่อให้มันแล้วเสร็จภายใน ๒ ปีที่จะถึงตรงนี้ แต่ท่านไปใช้อำนาจซึ่งมันเกินกว่าซึ่งพวกเรามอบหมายท่านไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่า เป็นไปได้ไหมขออนุญาตประนีประนอมกับกรรมการตรงนี้ว่ามีวงเล็บเดียวซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายคนได้ติดใจกันว่าใน (๘ ทวิ) ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ตรงนั้น ท่านตัดออกแล้วมันผ่านไป เราจะได้ช่วยกันว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นอยู่กับที่การตัดสินใจ อยู่ที่การตัดสินใจ อยู่ที่การพิจารณาหลาย ๆ เรื่อง ไม่ใช่เรื่องของการบริหารที่จะต้องเป็นอิสระ นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๒๐๐ ขออนุญาตเสริมท่านประธานอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านอดีตร

นายอดีตร เพียงเกษ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดีตร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมาธิการ ผมไม่ได้ขึ้นไปนั่งอยู่ข้างบนนะครับ เพื่อจะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก บอกว่าทางคณะกรรมการนั้นไปทำอะไรเกินเลยจากกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่หนักนะครับ แต่ผมอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ แล้ว ผมคิดว่าคณะกรรมการไม่ได้ทำเกินเลย ทำตามกรอบของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด ท่านอ่าน (๖) สิครับ อ่านาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ตรงนี้เปิดช่องให้สิ่งที่เป็นประโยชน์ในการที่จะจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นมา

ท่านประธานครับ มีบางท่านอภิปรายหนักไปว่า (๘ ทวิ) ที่เพิ่มเข้ามา
 อาจเป็นประกาศ รสช. ประกาศปฏิวัตินี้ด้วยซ้ำไป ผมคิดว่าท่านอาจจะคิดมากไป
 เพราะอ่าน (๘ ทวิ) จริง ๆ แล้ว การออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด
 หรือคำสั่ง โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
 ประกาศทั้งหลายนี้อยู่ในกรอบของกฎหมายฉบับนี้เท่านั้นครับ ไม่ใช่จะไปฝึกฝน
 ออกประกาศสิ่งต่าง ๆ ที่นอกเลยกฎหมายฉบับนี้ก็หาทำอย่างนั้นได้ ผมหยิบ
 กฎหมายคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการ
 ศาลรัฐธรรมนูญก็บัญญัติคล้าย ๆ กัน มาตรา ๖ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญรักษาการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
 ข้อบังคับนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ก็เป็นอำนาจ
 ที่อยู่ในกฎเกณฑ์ของกฎหมายนี้แหละท่านครับ ผมว่าเป็นสิ่งใหม่ เรื่องคณะกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจจะมองต่างกัน เราคณะกรรมการครับ ยืนยันว่า
 สิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามานั้น เพื่อจะเสริมองค์กรนี้ให้เป็นอิสระจริง ๆ เราอาจจะชินกับ
 ระบบราชการ ท่านครับ ผมมีความสุขที่อยากจะเห็นองค์กรที่เป็นอิสระนั้นเกิดขึ้น
 ตามหมู่บ้าน ตำบล คานอำนาจระบบราชการ ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่ใหญ่ที่สุด
 ไม่ใช่พรรคประชาธิปไตยของท่านรองนะครับ ไม่ใช่พรรคความหวังใหม่ของผม
 ต้องยอมรับว่าระบบราชการนี้คือพรรคการเมืองที่ใหญ่ องค์กรอิสระใด ๆ ที่
 เกิดขึ้นมาใหม่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญผมมีความดีใจ ความคิดเห็นวันนี้อาจจะ
 แตกต่างกันนะครับ ผมยืนยันว่าสิ่งที่เราเติมเรื่องคณะรัฐมนตรีหรือเปิดเผย
 ต่อสาธารณชนขึ้นมา นี้จะไปกลัวกับสาธารณชนทำไมครับ เราเกิดจากมือชาวบ้าน
 แล้วรายงานต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็คือมือชาวบ้านตั้งมา รายงาน ครม. ด้วย
 รายงานต่อชาวบ้านด้วย เสียหายตรงไหนครับ ระบบประชาธิปไตยโดยตรงสิครับ
 เลือกโดยตรงให้ ๖๐ ล้านคนมาบริหาร นี่คือนี่สิ่งที่ถูกต้อง ระบบตัวแทน ครม.
 จะตัดสิทธิขาดใหม่ครับระบบ สิ่งต่าง ๆ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ การมีส่วนร่วม
 ของพี่น้องประชาชนคือหัวใจหลักของการทำให้มีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ผมยืนยันครับ วันนี้ผมนั่งฟังด้วยความสงบจริง ๆ นะครับว่า แต่ว่าท่านพาดพิง
 กรรมการหลายครั้ง บังเอิญว่าผมกับท่านประธาน ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น
 ก็เป็นกรรมการด้วย หากไม่รู้ร้อนรู้หนาวเลยนี้ก็คงจะว่ากรรมการ
 เป็นอย่างไร ผมยืนยันว่า (๘ ทวิ) นี้ไม่ได้ออกนอกเลยครับ ถ้าไป
 ออกประกาศระเบียบต่าง ๆ เกินกว่าที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้อนุญาตไม่ได้ครับ เช่น

จะออกระเบียบอย่างไรครับ เราประกาศนะครับ ระเบียบ เรื่องส่งเสริม
การเคารพและปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนตาม (๑) ก็ออกระเบียบไปสิครับ
ระเบียบดังกล่าวจะเข้ามาสู่สภาได้อย่างไร มันเป็นระเบียบของหน่วยงานนั้น
ที่จะต้องทำขึ้นมาครับ กฎหมายหลายฉบับเหลือเกินที่ออกให้กฎกระทรวง ให้อำนาจ
บริหารได้ออก ถ้าจะเอาเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เรื่องค่าธรรมเนียม ๕๐๐ บาท
เป็น ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งผมอภิปรายในตรงนี้นะครับ สิ่งนั้นควรจะเป็นอำนาจบริหาร
แต่มาผ่านสภาผู้แทนราษฎร ผมอภิปรายด้วยความจริงใจนะครับ ผมอยากจะให้
องค์กรนี้เป็นองค์กรของพี่น้องประชาชน การละเมิดสิทธิมนุษยชนนะครับ
ข้อเงื่อนในระบบต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเป็นระบบเก่า สิ่งใหม่ ๆ ในมาตรา ๒๐๐
และมาตรา ๑๕๕ แน่นอนครับ ท่านอ่านมาถึง (๕) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อ
ประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา ถ้าตีความ
ตรงนี้ ถ้าไม่มี (๖) นี้ โอ.เค. ครับ บังเอิญมี (๖) ว่า อำนาจหน้าที่อื่น
ตามที่กฎหมาย มันไม่ขัดอะไรนี่ก็ทำได้ ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ ด้วยความสุจริต
จริง ๆ วันนี้อาจจะขัดแย้งกับท่านสรชาติ อาจจะขัดแย้งกับท่านธีระชัย แต่เป็น
ความคิดเห็นโดยบริสุทธิ์ใจของคณะกรรมการที่นั่งอยู่ข้างบนนี้ครับ ท่างาน
ด้วยความเสียสละ ผมคิดว่าให้กำลังใจกัน เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ท่านประธาน
ก็เสนอโหวตได้เป็นเรื่องธรรมดา -----

แต่ยืนยันว่า (๘ ทวิ) นั้น ถ้าเธอไปออกกระเบียบประกาศที่นอกเหนือจากที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้ไม่มีอำนาจอยู่แล้ว ถ้าออกไปติดคุกเป็นอย่างนั้นครับ ส่วนเรื่อง คำตอบแทนต่าง ๆ ค่อยไปพูดกันในโอกาสต่อไป ชื่อเครื่องบินฝูงเดียวกันก็พันกว่าล้าน แล้วท่านครับ พันกว่าล้านแล้ว แล้วค่อยไปพูดกันต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการมาธิการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมเห็นว่าข้ออภิปรายของท่านอดีตรได้ ตอบคำถามของท่านสมาชิกไปค่อนข้างที่จะสมบูรณ์พอสมควร แต่ขณะเดียวกัน กระผมเห็นชอบด้วยในบางส่วนที่ท่านสมาชิกอภิปราย กล่าวคือ ใน (๖ ทวิ) ในกรณีที่ท่านสมาชิกขอให้ตัดคำว่า และข้อสังเกต ออก ผมและคณะกรรมการ ได้ประชุมปรึกษากันแล้วเห็นชอบที่จะตัดคำว่า และข้อสังเกต ใน (๖ ทวิ) ออก

ประการที่ ๒ ใน (๘ ทวิ) ข้อความที่มีใน (๘ ทวิ) ความว่า โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ข้อความนี้ขอตัดออก เพราะถึงแม้ไม่เขียนไว้ เวลามีการประกาศก็จะต้องให้ ประธานเป็นคนประกาศอยู่แล้ว การเขียนลงไปคงจะไม่ทำให้มีข้อความที่สมบูรณ์ เพิ่มขึ้น จึงขอตัดข้อความ โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม เพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ออก นอกจากนั้นขอใช้ข้อความเดิม และขอเรียนยืนยันว่า ระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งใด ๆ ก็ตาม จะออกนอกเหนือจากกิจการ ภายในของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคงจะไม่ใช่ แต่จะเป็นการออก ในเรื่องเกี่ยวกับกิจการภายในและ เรื่องที่กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ก็ต้องขอขอบพระคุณ ในไมตรีที่ท่านประธานและทางคณะกรรมการหยิบยื่นให้ ผมจะกราบเรียน ท่านประธานว่า ผมก็ไม่ใช่คนเกเร แต่อยากจะให้มีสภาพบังคับที่มันเหมือนกับ กฎหมาย กฎะกานั่งข้าง ๆ ท่านประธาน ๒ คนจะตอบคำถามผมได้ ความจริง ผมจะอนุญาต ผมจะอนุโลมให้ท่านประธานเสียด้วยซ้ำไปว่า ถ้าย้อนกลับไป เอาละ ที่ท่านประธานตัด (๘) ออก ให้เหลือแต่เพียงคำว่า (๘ ทวิ) ออก

ระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง เขียนไว้สั้น ๆ แค่นี้ แต่ท่านย้อนกลับไป
มาตรา ๔ ซึ่งเป็นมาตรารักษาการเหมือนกันผู้ตรวจการรัฐสภาหรือเหมือน
กฎหมายอื่น เขาจะเขียนอย่างนี้ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ระเบียบหรือประกาศนั้น เมื่อประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ ท่านประธานครับ ผมไม่ใช่คนหุยมหิมหรือ
ท่านประธานคณะกรรมการก็รู้กันอยู่ว่า มาตรา ๑๔ พุทธถึงอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการ เขาไม่ได้พูดถึงบอกว่า เรื่องอื่น ๆ จะประกาศอย่างไร
จะทำอย่างไร เขาไม่ได้พูดถึง ในสาระบัญญัติ ในเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๔
พูดถึงอำนาจหน้าที่ ผมจะอะลุ่มอล่วย ผมจะให้ความร่วมมือแม้ว่าท่านย้อนไปเติม
เสียให้มาตรา ๔ มันสมบูรณ์ เหมือนอย่างแจกเช่นที่กฎหมายอื่นเขาทำกัน
ผมคิดว่าเป็นความร่วมมือที่สภาที่ท่านแล้ว แต่ท่านเขียนอย่างนี้แปลว่า
ตรงนี้เท่านั้น ถ้าบังเอิญมันมีระเบียบประกาศในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่คลุมถึง แต่ถ้าหาก
ท่านคลุมไปต่อท้ายในมาตรา ๔ หมายความว่าตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดท่านคลุม
ถึงแล้ว เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ผมคิดว่ามันผิดฝา
ผิดตัวครับท่านประธาน ผมอยากจะฝากไปถึงท่านประธานคณะกรรมการที่ได้
ให้ไมตรีกับพวกเรา แต่มาตรา ๑๔ พุทธถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ไม่ได้พูดถึงเรื่องอื่น ท่านอย่าเอามาปะปนกัน ผมคิดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการ
พิจารณากฎหมายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณทนต์ศักดิ์ศรี

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุตรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์ พรรคเสรีธรรม ผมขอคิดเดี่ยวเพื่อให้กฎหมายมีความคล่องจองกัน คือเมื่อสัปดาห์ที่แล้วได้มีการตัด (๓ ทวิ) ออกไปทั้งหมด เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๔ (๒) ที่มีการพูดที่ท่านวิเชียรได้พูดเมื่อคืนนี้ครับว่า หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี ควรจะตัดออกไปด้วยกัน เพราะว่าเป็นการรับกันกับ (๓ ทวิ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณไพโรครับ

นายไพโร พัดโน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายไพโร พัดโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมเข้าใจในความพยายามของท่านกรรมาธิการ ที่อยากเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรใหม่ที่เกิดขึ้น และทำหน้าที่ได้จริงสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ตรงนั้นเราคงไม่ต้องมาถกเถียงกัน แต่ความเห็นของผมไม่อาจที่จะสอดคล้องกับความเห็นของท่านกรรมาธิการได้ ถึงแม้ท่านประธานจะขอตัดคำพูดบางคำใน (๘ ทวิ) ออก คือตัดคำว่า โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ความจริงผมไม่ได้หวังให้กรรมาธิการเพียงแต่ตัดคำพูดคำนี้เท่านั้น โดยไม่ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของการบัญญัติ (๘ ทวิ) ลงไปกับการบัญญัติตามกรอบของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นความเห็นของเราคงจะมีความแตกต่างกันตรงนี้ครับ ความเห็นของผมคณะกรรมการทำอะไรก็ได้ แต่ต้องอยู่ในกรอบที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เท่านั้น การที่คณะกรรมการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งและระเบียบ หรือประกาศดังกล่าวเมื่อประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ เราต้องดูว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ถ้าเป็นเรื่องที่กำหนดเอาไว้แล้วในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๑) ไม่ว่าจะกัน (๒) ไม่ว่าจะกัน (๓) ไม่ว่าจะกัน (๔) (๕) ไม่ว่าจะกัน ท่านประธานครับ ปัญหาคือว่าถ้าเขียนเอาไว้แบบนี้หมายความว่าคณะกรรมการออกประกาศอะไรก็ได้ ท่านอ้างบอกว่าตามที่พระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้หรือว่าเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเปิดไปดู อย่างมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๖ ทวิ เห็นไหมครับ อย่าง (๒) รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ และดำเนินการสืบสวนสอบสวนตรวจสอบ เรื่องที่อะไรนั้นจัดการเองหมด เป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ เป็นอัยการ เป็นตุลาการ ประกาศเปิดเสรีอยู่ตรงนั้นหมด นั่นก็เต็มมาและมันจะสอดคล้องกันไปอีกหลายมาตรา และนี่หรือคือกรอบที่รัฐธรรมนูญให้อ่านาจท่าน ผมยืนยันว่าไม่ใช่ รัฐธรรมนูญให้อ่านาจกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในมาตรา ๒๐๐ เท่านั้น นอกเหนือจากนี้ทำไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสรชาติ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ผมเห็นใจคณะกรรมการซึ่งพยายามที่จะออกกฎหมายที่เพิ่มเติมจาก รัฐบาลและผ่านกฤษฎีกามาก่อนเพื่อจะให้ความรู้สึกว่าได้ทำอะไรบ้าง ให้อ่านาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มากไปกว่ารัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าเมื่อกลับมาอ่าน (๖) แล้วนั้น อ่านาจหน้าที่อื่นตามกฎหมายที่บัญญัติไว้นั้น เขาบอกแค่นี้ก็ต้องได้ไม่จำเป็นต้องมาเพิ่มเติมถึงขั้นว่าจะต้องมีอ่านาจถึงวงเล็บสุดท้าย ซึ่งประธานมีอ่านาจในกฎหมายอื่นไม่ได้บอกเลย แต่ในกฎหมายนี้ต่างหากซึ่งบอกว่าประธานกรรมการมีอ่านาจ นั่นคือสิ่งที่เหมือนกับว่าเราเพิ่มอ่านาจเข้าไปอีกในกรอบนี้ -----

แต่ถ้าเดิมคิดว่าจะตามรัฐธรรมนูญนี้ เราก็ออกตามรัฐธรรมนูญไปสิครับ เพราะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้วในมาตรา ๒๐๐ ก็คือลอกมาตรา ๒๐๐ ออกมา แล้วขยายความบ้าง เพื่อให้มีความชัดเจนที่เกิดขึ้น แต่สิ่งที่เราขยายตรงนี้คือขยายให้อำนาจกับประธานของกรรมาการชุดนี้ ดังนั้นผมต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ถ้าเป็นอำนาจของกรรมาการก็คือกรรมาการทุกคนทำหน้าที่ในสิ่งที่จะออกมาว่ามีอะไร มันเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ไม่ใช่อำนาจของประธาน ประธานคือต้องไปออกคำสั่ง ไปออกข้อบังคับ เป็นอำนาจของประธาน แล้วตอนนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้เองครับ เป็นสิ่งซึ่งเราเองขออนุญาตกราบเรียนว่าอยากจะทำให้กฎหมายฉบับนั้นๆ ไปเร็ว ผ่านเร็ว มีโอกาสประกาศใช้ตามรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อกรรมาการไปเพิ่มในสิ่งซึ่งมันมากมายมหาศาล เข้าไป เพิ่มเข้าไปจากกรอบตรงนั้นๆ เพื่อนสมาชิกก็ต้องมีสิทธิมาท้วงติงและท้าน ก็ตอบมาด้วยเหตุด้วยผลว่า ถ้าท่านบอกว่าออกตามรัฐธรรมนูญท่านก็ไปเขียนปกเข้ามาใส่สิครับ (๘ ทวิ) ตัดออกไป มีแค่นั้นแหละครับ และถึงว่าแม้ตัดวรรคสุดท้ายออกไปตามที่เพื่อนกรรมาการหลายท่านต้องการให้ตัดออกไปมันก็จะ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าเราไปเขียนเพิ่มต่อมาให้อำนาจ นั่นคือเป็นการเขียนเพิ่มให้อำนาจของประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติออกข้อบังคับ ประกาศข้อบังคับอะไรต่าง ๆ ระเบียบอะไรต่าง ๆ มาใช้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนก่อนว่า ถ้ากรรมาการชุดหนึ่งคิดอย่างนี้ กรรมาการชุดต่อไปองค์กรอิสระคิดอย่างนั้นอีกนะครับ ระบบงบประมาณแผ่นดินของทั้งประเทศ ใครจะเป็นคนวางแผน การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่เกิดขึ้นแน่นอน เพราะองค์กรอิสระนั้นเป็นงบประมาณที่จะต้องจ่ายให้ตามข้อบังคับ เสนออะไรมา ต้องจ่ายตามนั้นไม่มีสิทธิที่จะไปตัดทอนด้วยซ้ำไป ถ้าพูดถึงตรงนั้นแล้ว แต่มันไม่ใช่ความเป็นอิสระของคณะกรรมการอยู่ที่การตัดสินใจ อยู่ที่การมีอำนาจหน้าที่ ไม่ได้ไปก้าวก้าอำนาจในส่วนของการบริหาร อำนาจบริหารงานบุคคล ต้องเป็นเรื่องของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลกลาง ซึ่งควรที่จะเห็นว่าหน่วยราชการนั้น ควรจะมีกรอบเท่าไรอะไรอย่างที่เกิดขึ้น ไม่อย่างนั้นแล้วหน่วยงานอิสระทั้งหมดก็จะใช้อำนาจตรงนี้เองครับ ในการออก กฎ ระเบียบต่าง ๆ จะเพิ่มจำนวนเท่าไร จะเพิ่มอะไรอย่างไรให้กับสิทธิประโยชน์อะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๑๕ ที่จะกล่าวต่อไปนี่แหละครับ มันก็จะกลายเป็นว่าคนถึงจะควบคุมในการกำกับดูแลรัฐบาลกลางก็แทบจะไม่มีอำนาจ ที่บอกว่ามีอำนาจบริหารที่จะต้องมาดูแลรักษา

ทั้งประเทศที่เกิดขึ้นมีเท่าไรที่จะต้องจ่ายไปตามงบประมาณประจำก่อนค่อยมาจ่ายงบลงทุนที่เกิดขึ้น นั่นคือสิ่งที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วงกัน ห่วงกันตรงนี้ว่า ถ้าเราคิดว่าเราออกตามรัฐธรรมนูญแล้วนั้น รัฐธรรมนูญมีแค่ไหนเราเขียนแค่นั้น ส่วนไม่ละเอียดพอ เราก็ไปออกตามซึ่งมันอยู่ในกรอบซึ่งมันละเอียด แต่เราไปเพิ่มขึ้นมานี้เป็นสิ่งที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วง เป็นห่วงซึ่งอยากจะให้ประธานต้องมาตอบกับเพื่อนสมาชิกตรงนี้เพิ่มเติมขึ้นมาด้วยซ้ำไปครับว่า ที่เพิ่มขึ้นมาเราจะควบคุมระบบตรงนี้นะครับ เป็นระบบของการบริหารงานบุคคลในระบบงบประมาณอย่างไร ซึ่งพี่น้องฝ่ายบริหารไม่ใช่เรื่องของการตัดสินใจตามสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาต กราบเรียนกับท่านประธานตรงนี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนสำหรับกรณีของมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) ซึ่งได้มีกรรมาธิการบางท่านได้กรุณาชี้แจงไปแล้วว่า การออกระเบียบประกาศกรณีตามมาตรา ๑๔ นั้น ได้มีกำหนดไว้ว่าต้องเป็นการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ นั่นหมายถึงว่าการออกกฎต่าง ๆ นั้นจะต้องอยู่ในกรอบของพระราชบัญญัตินี้ การออกกฎที่เกินเลยไปนั้นย่อมไม่มีผลใช้บังคับและถูกเพิกถอนได้ตามกฎหมายปกครองปกติ และตัวคณะกรรมการผู้ออกคำสั่งนั้นเอง เมื่อถึงมาตรา ๑๐ ที่ผ่านมานั้นก็จะถูกบังคับอยู่ด้วยในการใช้อำนาจหน้าที่ในการออกกฎออกระเบียบเหล่านี้ว่าเขาจะต้องถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งถ้าใช้อำนาจที่เกินเลยไปกว่ากฎหมาย ขออนุญาตกราบเรียนว่า กระผมในฐานะ เลขานุการคณะกรรมาธิการก็ได้ดำเนินการตามมติที่คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ได้มอบหมายนะครับ โดยในมาตรา ๑๔ นั้น ได้กำหนดให้พยายามที่เขียนไปตามกฎหมายที่จัดตั้งองค์กรอิสระทั้งสิ้นนะครับ ใน (๘ ทวิ) เองนั้นก็มีการออกกฎอยู่ในกฎหมายที่ออกตามรัฐธรรมนูญนั้นหลาย ๆ กฎหมาย เช่น ร่างกฎหมาย ป.ป.ช. นะครับ ซึ่งเป็นการกำหนดหรือเป็นการเขียนขึ้นเพื่อรวมอำนาจหน้าที่ไว้อยู่ในมาตราเดียวกันเกี่ยวกับการออกระเบียบนะครับ ที่จะให้กำหนดออกไปได้ ส่วนวิธีการเขียนนั้นขออนุญาตกราบเรียนอย่างที่ท่านประยุทธ์ได้กรุณาบอกขึ้นนั้น นั้นเป็นรูปแบบในการเขียนทั่วไปอย่างหนึ่ง

ทั้งนี้เข้าใจว่าคงจะขึ้นอยู่กับเจตนาารมณ์ในการที่จะให้กำหนดครั้งนี้ สิ่งที่เป็น
มาตรา ๑๔ ใล่อยู่ใน (๘ ทวิ) ซึ่งคล้าย ๆ กับกฎหมายในหลาย ๆ ฉบับที่
ออกตาม เช่น ที่ผมยกตัวอย่างคือร่าง ป.ป.ช. นั่นก็ต้องการให้เป็นอำนาจ
ของคณะกรรมการ ไม่ใช่ให้ประธานคนเดียว สิ่งที่เขียนขึ้นว่าประธานเป็น
ผู้ลงนามนั้นคือ ที่คณะกรรมการเกรงว่าเดี๋ยวจะไม่มีใครรับผิดชอบ ต้องการ
หาคนรับผิดชอบ แต่จริง ๆ ที่ได้ปรึกษาและท่านประธานได้กรุณายกขึ้นแล้วว่า
ความจริงมันเป็นเพียงแค่รูปแบบ ประธานจะต้องลงนามอยู่แล้ว แต่สิ่งที่
คณะกรรมการมุ่งหวังมากที่สุดก็คือการใช้อำนาจนี้ต้องใช้ในนามของคณะบุคคล
คณะกรรมการทั้งคณะ เพราะฉะนั้นก็มาเขียนอยู่ตรงนี้ แล้วก็บังคับไว้ว่า
การออกกระเปียบของคณะกรรมการถึงแม้จะผ่านทั้งคณะแล้วก็ตามนั้น จะไม่
สามารถออกมาแล้วก็พิมพ์อยู่ในหนังสือเก็บไว้ที่สำนักงานอย่างเดียวได้ จะต้อง
ออกมาประกาศต่อสาธารณชนโดยเปิดเผย นั่นก็ถือเป็นการบังคับว่าจะต้อง
ประกาศอยู่ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ตรวจสอบการใช้อำนาจนั้นได้ อันนั้น
คือความประสงค์หรือความมุ่งหวังที่คณะกรรมการได้เสนอขึ้นมา กราบเรียน
เป็นข้อมูลในการเสนอให้โปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพโรครับ

นายไพโร พัฒน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม นายไพโร พัฒน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
สืบเนื่องจากมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) สิ่งที่เราเกรงไม่เพียงแต่คำสั่ง ประกาศ
อะไรก็แล้วแต่ที่เรายังไม่เห็นตัว แต่ถ้าเกิดว่าเราดูรายละเอียดในกฎหมาย
ฉบับนี้ ตั้งแต่มาตรา ๑๖ วรรคสอง ท่านกรรมการลองจดดูสิครับ ผมไล่
นิด ๆ หน่อย ๆ ก็พอ ไม่ใช่ต้องทั้งหมด มาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๔
มาตรา ๒๖ ทวิ มาตรา ๒๗ (๔) และมาตรา ๒๑ พอเป็นสิ่งเขป
อย่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง ก็ต้องอ้างใน (๘ ทวิ) เพื่อที่จะให้คณะกรรมการ
สามารถที่จะกำหนดให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็นได้ ทั้งนี้
ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อคณะกรรมการกำหนด
ระเบียบออกมาแล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วมีผลบังคับใช้ได้ทันที
ต่อไปก็มีอิสระในการจัดตั้งสาขาสำนักงานอะไรต่าง ๆ ทั่วประเทศมากมาย
แล้วเวลาของงบประมาณละครับ ก็จำเป็นต้องให้ นั้นมองอย่างผิวเผิน
ใช้เวลาไม่มากกว่าปัญหาเกิดขึ้นทันทีในการดูแลเรื่องงบประมาณ นอกจากนั้น

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีการร้องเรียนจากผู้ซึ่งถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อองค์กร
เอกชนด้านสิทธิมนุษยชน หรือในกรณีที่ปรากฏแก่องค์กรเอกชนดังกล่าวอะไร
ทั้งหลาย ตลอดจนใน (๒) ทั้งหมดในมาตรา ๑๕ เมื่อองค์กรเอกชนดังกล่าว
ได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลก็อาจเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ
ดำเนินการต่อไปได้ เกี่ยวเนื่องทั้งสิ้นนะครับ เมื่อออกคำสั่ง ออกประกาศ
ไปแล้วก็จบ มาตรา ๒๑ ชัดเจน มาตรา ๒๑ ก็ในทำนองเดียวกัน มาตรา ๒๖ ทวิ
อันนี้หนักเลยที่กรมมาธิการเติมมา แต่ผมต้องอภิปรายไว้ตรงนี้ เพราะถ้าเกิด
ปล่อยไว้ (๘ ทวิ) หลุดออกไป มาตราพวกนี้จะตามมามันอ้างกันได้
มาตรา ๒๖ ทวิ เห็นไหมครับ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินการคดี
เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือได้รับคำร้องจากผู้ซึ่งถูกละเมิดอะไรต่าง ๆ
ลองอ่านดู มาตรา ๒๖ ทวิ ปรากฏว่าคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการ
โดยความเห็นชอบของอัยการสูงสุดหรือพนักงานในสำนักงานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดี
แพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนในชั้นศาล และเมื่อ
คณะกรรมการแจ้งให้ศาลทราบแล้วให้เจ้าหน้าที่อะไรต่าง ๆ ลองอ่านดู
มันเปิดเสร็จทั้งหมดครับท่านประธาน -----

สืบเนื่องมาจาก (๘ ทวิ) ของมาตรา ๑๔ ทั้งสิ้น เกี่ยวเนื่องกันจนไปถึง
มาตรา ๒๗ (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง
และค่าเดินทางของพยานบุคคลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง
เพื่อทำการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นอย่างไรครับ อาศัยมาตรานี้ทั้งสิ้น
กำหนดระเบียบ ประกาศออกมาเลยว่าจะจ่ายเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทางอะไรกันอย่างไร
อาศัยมาตรา ๑๔ ที่เพิ่มเติมจากที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ทั้งสิ้นครับ ท่านประธานครับ
ผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่คณะกรรมการฯ ได้เพิ่ม (๘ ทวิ) ในมาตรา ๑๔
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมขอร่วม
แสดงความเห็นในมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) นี้ครับ แล้วก็อาจจะพูดรวมใน
มาตรา ๑๔ ไปด้วยบางส่วน ความจริงการบัญญัติว่าให้ออกระเบียบ ประกาศ
ข้อกำหนด หรือคำสั่ง โดยประธานหรือไม่โดยประธานลงนามก็ตาม เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ ความสำคัญอยู่ที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ที่สมาชิกบางท่าน
อภิปรายเป็นห่วงไปถึงมาตราต่าง ๆ ว่า มันมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้มากมาย
กว้างขวาง ถ้าเป็นห่วงในแง่นั้นก็คงต้องไปพูดกันว่ามาตราต่าง ๆ เราจะไปตัด
จะไปเติมอะไรหรือไม่ การเขียนในลักษณะอย่างนี้เขาน่าจะเขียนถูกแล้วก็คือว่า
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นตัวมากำหนดว่าประกาศ ระเบียบ
ข้อกำหนด หรือคำสั่ง ที่ออกมาก็ต้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น
นี่ก็น่าจะได้อยู่แล้ว ส่วนการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง
ที่บัญญัติไว้ใน (๘ ทวิ) นี้จะเป็นการเพิ่มเติมอำนาจให้แก่คณะกรรมการจนเกินไป
หรือไม่ ก็ดูว่าไม่น่าจะเกินอะไร เวลาทำงานมันก็ต้องมีการดำเนินการเหล่านี้
ออกระเบียบ ออกประกาศ ออกข้อกำหนด ออกคำสั่ง โดยมีสิ่งที่
ครอบอยู่เป็นวงจำกัดอยู่คือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ถ้าดูไปตามมาตรา ๒๐๐
ของรัฐธรรมนูญวรรคท้ายยิ่งจะเห็นว่า เขียนอย่างนี้ไม่ได้แปลอะไร ไม่ได้
เป็นการเพิ่มเติมอะไร เพราะว่าในวรรคท้ายบรรทัดเกือบสุดท้ายบอกว่า
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจอะไรต่าง ๆ มาแล้วก็บอกว่า
รวมทั้งมีอำนาจอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ
ฉะนั้นถ้าเขียนอย่างนี้ก็ถูกแล้วเขาก็ต้องบอกว่า ต้องไปออกระเบียบได้

ออกประกาศได้ แต่ว่าไม่ใช่ไปออกประกาศอะไรออกมาแล้วไม่ไปออกนอกกรอบ
 ของพระราชบัญญัติ หรือออกนอกกรอบของอำนาจหน้าที่ก็ไม่ได้ ผมเข้าใจว่า
 เราวิตกกังวลในส่วนอื่น ๆ ว่า จะไปทำอย่างนั้นอย่างนี้ มาตราไหนมาตรานี้
 ก็ให้อำนาจไว้ ถ้าไม่เห็นด้วยกับมาตราต่าง ๆ ก็ไปว่ากันในมาตรานั้น ๆ ว่า
 อำนาจอย่างนี้มากไป ทำอย่างนั้นไม่เหมาะ เพราะสิ่งเหล่านั้นจะเป็นกรอบ
 ของ (๘ ทวิ) ปัญหาที่ผมสงสัยอยากจะถามคณะกรรมการฯ ซึ่งโดยปกติแล้วจะ
 เสนอเองไม่ได้ต้องถามทางคณะกรรมการว่า ประสงค์จะเติมอะไรบ้างไหม
 ที่พูดกันจะตัด จะเติมไหมคือผมพูดจริงจังนะครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
 แห่งชาติมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียก
 บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ในวรรคท้ายของมาตรา ๒๐๐ ความตรงนี้ไม่ปรากฏใน
 มาตรา ๑๔ อย่างนี้จะกลายเป็นตัดอำนาจตามรัฐธรรมนูญออกไปหรือไม่
 คืออำนาจจะมีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญบอกว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ
 คณะกรรมการฯ น่าจะพิจารณาและเพิ่มเติมเสียให้ชัดเจนครับว่า มีอำนาจเรียก
 เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมา-----

รวมทั้งควรจะต้องบอกไว้ด้วยว่าถ้าไม่มาจะมีโทษอย่างไร ไม่อย่างนั้นจะเป็นแบบ
กรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร เรียกใครก็ไม่มา มาแล้วไม่ให้ข้อมูลก็ได้
และไม่มีบทบังคับ นี่รัฐธรรมนูญชี้ไว้แล้วว่าให้ทำ ตรงนี้ถ้าท่านจะเติม
ท่านมีสิทธิเติม เพราะว่าในขั้นนี้ท่านยังเติมได้ ท่านบอกว่าขอเติมมาแบบนี้
เราก็พิจารณาเห็นชอบไป มันก็ยังทำได้อยู่ ผมสงสัยในแง่ที่ว่า ไม่ใช่เป็น
ความผิดของท่านในแง่ต้นร่าง ต้นร่างไม่ใช่ต้นร่างของท่าน แต่ว่าเมื่อทำแล้ว
ก็ทำให้เสียให้สมบูรณ์แทนที่จะตัด ผมกำลังเสนอว่า (๘ ทวิ) ก็ดีแล้วนะครับ
แล้วเพิ่มเข้าไปอีกหน่อยจะดีไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง
ความจริงผมเข้าใจว่าความเห็นของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ไม่ได้ขัดแย้งกัน
เราเห็นตรงกัน แต่สิ่งที่พวกกระผมวิตกกังวลก็คือ การออกประกาศ
ระเบียบตามมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) มันจะโยงไปถึงมาตราอื่น ๆ ด้วย
ผมยอมรับกับท่านประธานครับว่า ก่อนหน้านี้เราเคยออกกฎหมายลักษณะอย่างนี้
ให้กับองค์กรอิสระมาหลายฉบับแล้ว ซึ่งเราก็ให้อำนาจในการออกระเบียบ
ข้อกำหนดทั้งหลาย และระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนดทั้งหลายเมื่อประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้ ผมเคยออกกฎหมายอย่างนี้มาครับ
ผมเคยโหวตให้กฎหมายอย่างนี้มาครับ แต่ว่ากฎหมายเหล่านั้นที่เราออกไปนั้น
มันไม่น่ากลัวอย่างนี้ กฎหมายฉบับที่เรากำลังพิจารณากันอยู่มันมีอำนาจที่แผงอยู่
มากมาย มากกว่ากฎหมายทุกฉบับ ผมเลยต้องตั้งไว้ ถ้าโหวตกันวันนี้
ถ้า (๘ ทวิ) ผมแพ้เสียง (๘ ทวิ) สิ่งที่เรากำลังวิตกกังวล มาตรา ๑๖
วรรคสอง มันต้องตามมาแน่นอน ผมเห็นด้วยกับท่านจาตุรนต์ครับว่า ถ้าเรา
ไม่พอใจ ไม่พอใจมาตราไหนเราไปว่าตรงมาตรานั้น เราเห็นตรงกันครับ
แต่ปัญหาว่าถ้าเราแพ้ (๘ ทวิ) ตรงนี้วันนี้มันจะมีมาตรา ๑๖ วรรคสอง มา
จะมีมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ (๔) ตามมา ผมไม่แน่ใจว่า
ถึงจุดนั้นเราจะประนีประนอมกันอย่างไร ถ้าเราสามารถประนีประนอม
ในจุดที่เราเป็นห่วงตรงกันไว้ ไม่มีปัญหาหรือครับ (๘ ทวิ) แต่วันนี้
ผมยังไม่เห็นว่าเราจะมีความคิดตรงกันอย่างไรเพื่อคลายความวิตกกังวลของ
เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคงไม่ตอบข้อความเห็น

ของเพื่อนสมาชิกนะครับ แต่ว่าตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ การเรียก
เอกสารท่านบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ ชัดเจนครับ มีบทกำหนดโทษแล้ว
ในมาตรา ๒๘ (๓๐) ตรงกันครับ ไม่ได้แตกต่างกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ซึ่งในมาตรา ๑๔ นั้น
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาได้มีโอกาสอภิปรายในแต่ละวงเสียบมามาก
พอสมควร โดยเฉพาะที่เราได้อภิปรายกันอย่างมากก็คือ มาตรา ๑๔ (๘ ทวิ)
ว่าด้วยการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง ระเบียบหรือประกาศ
ดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ผมได้ฟังทั้ง
๒ ฝ่ายนะครับ โดยฝ่ายหนึ่งนั้นเห็นว่าควรจะต้องออกไป หรือว่าไม่ควรจะมี
อีกฝ่ายนั้นบอกว่าควรจะมี เพราะเนื่องจากว่าองค์กรต่าง ๆ นั้นเวลาจะมี
การบริหารให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่นั้นก็มีการออกระเบียบ ประกาศ
ข้อกำหนด หรือคำสั่ง -----

แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ท่านประธานครับ จากการอภิปรายโยงมาถึงมาตราอื่น ๆ ของสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภานั้น ซึ่งเป็นข้อที่น่าสังเกตว่าถ้าออก (๘ ทวิ) ไปแล้วนั้น หรือผ่าน (๘ ทวิ) ไปแล้วนั้น จะมีผลไปสู่มาตราอื่นหรือไม่ อย่างไรก็แล้วแต่ ถ้าดูตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งทางกรรมาธิการนั้นก็สามารที่จะเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการอยู่แล้ว ผมจึงนำเรียนท่านประธานว่า ผมได้เปิดดูมาตราอื่นตามที่เราได้อภิปรายกันมา เห็นว่ามาตราใดก็แล้วแต่ ซึ่งถ้าเป็นเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเราก็สามารถที่จะตัดออกได้ในอนาคตหลังจากที่มีการผ่านมาตรา ๑๔ ไปแล้ว ผมจึงนำเรียนท่านประธานว่า โดยองค์กรของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้นต้องมีและบัญญัติเอาไว้ใน กรอบของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงเห็นควรว่า ถ้าเกิดเห็นว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ เห็นว่ามาตราใดไม่ควรจะเป็นอำนาจของคณะกรรมการ มาตราใดที่ไม่น่าจะบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้นั้น ก็จะมีการอภิปรายในโอกาสต่อไปและมีการตัดได้ จึงขอกราบเรียนท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผมใคร่ขอกราบเรียนดังที่ ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าวแล้วว่า คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้ออกรายละเอียด (๘ ทวิ) นั้น ก็โดยอาศัยรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจไว้ว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจอื่นตามกฎหมายบัญญัติตาม (๖) ด้วย แล้วก็ยังมีอันที่ว่าวรรคสุดท้าย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ รวมทั้งมีอำนาจอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เราย่างกฎหมายอันนี้เพื่อกว้าง ๆ และเพื่อให้ คณะกรรมการชุดนี้ได้มีโอกาสทำงานหรือว่ามีโอกาสที่จะปฏิบัติหน้าที่ลุ่ล่งไปได้ แต่ถ้าหากท่านสมาชิกเกรงเกรงว่า จะเป็นอำนาจที่ไม่มีขอบเขตหรือมีผลอย่างไรมัน ผมเข้าใจว่าคงไม่ต้องถึงกับตัดรอนทั้งสิ้น เพียงแต่ท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติอาจจะโยงหรือคานไว้ในลักษณะว่า ยกตัวอย่างนะครับ ผมว่า
ในการออกระเบียบ (๘ ทวิ) นั้น ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง
ระเบียบ หรือประกาศดังกล่าว เมื่อได้รับอนุมัติจากสภาแล้วได้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาแล้วใช้บังคับได้ อย่างนี้ก็ยังเป็นเชิงที่จะทำให้มีโอกาส
แก่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะได้ทำงานในเบื้องต้น ท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายครับ การร่างกฎหมายฉบับนี้มีข้อหนึ่งซึ่งพวกกระผมซึ่งได้รับ
มอบหมายจากสภาแห่งนี้ จะมีความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานชิ้นนี้มาก เพราะว่า
กฎหมายชิ้นนี้แม้จะเป็นกฎหมายไทย แต่เป็นกฎหมายที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับสากล
เราเชื่อว่ากระแสของทั่วโลกกำลังมองในเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นอย่างมาก
มีหลายประเทศที่พยายามจะใช้เรื่องสิทธิมนุษยชนมากล่าวหาประเทศไทย
และลดลิตธิปไตยของประเทศไทยในทางต่าง ๆ -----

เราจึงมีความคิดว่าการร่างกฎหมายฉบับนี้ต้องพยายามอย่างยิ่ง ต้องคำนึง
ในลักษณะที่เป็นสากลด้วย เพื่อให้ประเทศอื่นได้เห็นว่าเราร่างกฎหมาย
ในลักษณะซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นมีอิสระและมีขีดความสามารถ
ที่ทำงานอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่หากท่านเห็นว่าจะไปกระทบ
มาตรา ๑๖ (๒) คณะกรรมการอาจมีสำนักงานที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็นได้
อันนี้ทางสภาก็ยังสามารที่จะกำหนดผูกเอาไว้ให้ผ่านการอนุมัติของสภาได้
อีกด้วย กระผมจึงฝากกราบเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
ขอพูดไทยซึ่งไม่ต้องแปลเป็นไทยอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งแท้ที่จริงแล้วท่านประธาน
จะสังเกตเห็นกรรมวิธีการแต่ละคนลุกขึ้นมาเหมือนเรากล่าวหาว่าท่านไม่มี
อำนาจในการที่จะเขียน ท่านกรรมวิธีการสามารถแก้ไขได้เพราะว่า (๖)
ผมเข้าใจ ท่านจะเขียนไว้ว่าคณะกรรมการจะกินข้าวจะต้องประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ก่อน ท่านเขียนได้ ผมไม่ได้ห่วงถึงในเรื่องของการเขียน
จะเหมาะสมหรือไม่ ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า ที่เขียนใน (๘ ทวิ)
เขียนอย่างนี้มันใช้ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วจะเขียนก็เขียนได้แต่ความเหมาะสม
จะไม่มีจะก่อให้เกิดปัญหา ท่านกำลังแสดงตนว่าตัวเองนี่ละ เปิดกว้าง
เพื่อให้เข้าไปสู่หลักสากล ผมนิยมชมชอบน้ำใจท่าน แต่แนวทางการเขียนกฎหมาย
ก็ต้องมีข้อจำกัด เพราะมาตรา ๑๔ พูดถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ท่านประธานจะแปลความเป็นอย่างอื่นได้ไหมครับท่านครับ
สมมุติว่าเหลือคำว่า ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง และเมื่อ
ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ระเบียบ สมมุติว่าจำเป็น
จะต้องออกระเบียบภายในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการรักษา
ความสะอาด การกำจัดขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสีย ระเบียบเหล่านั้น
จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช่หรือไม่ใช่ ถ้าเขียนอย่างนี้แปลว่า ใช่
ท่านประธานครับ มันเขียนผิดฝาผิดตัว จนกระทั่งเรียกว่าผมจะชี้ให้ท่านประธาน
เห็นว่า แม้แต่กระทั่งจะออกคำสั่งผมจะข้ามประกาศซึ่งประกาศรับพนักงาน
ประกาศนั้นประกาศนี้มันจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะท่านเขียนครับ
สมมุติว่าในกรณีที่จะต้องออกคำสั่งให้นายประยุทธ์ต้องเดินทางไปดูการละเมิด

สิทธิมนุษยชนที่เชียงใหม่ ผมในฐานะที่เป็นข้าราชการผมต้องบอกว่า ใ้ท่าน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเสียก่อนผมถึงจะเดินทาง เขียนอย่างนี้แปลความ
อย่างอื่นไม่ได้ เราไม่ได้บอกว่าท่านไม่มีอำนาจ แต่เหมาะหรือไม่ที่จะอยู่ตรงนี้
ถ้าตัด (๘ ทวิ) แล้วไปเพิ่มในมาตรา ๔ ซึ่งผมชี้มาแล้วเป็นทางออกที่ค่อนข้างจะดี
แต่ท่านก็ไม่เอา ท่านบอกว่าท่านต้องทำตามหลักสากล คนข้างล่างก็ไม่ได้สั่งเง่า
แต่คุณทรอกครับ ไม่ใช่ว่าไดโนเสาร์แต่ล้านปี รู้กันอยู่ แต่ท่านทำไมไม่รับ
คำสั่งนั้นทำตามข้อกังวลของพวกเขาแล้วได้ผลอย่างดี และไม่มีอุปสรรค
ในการปฏิบัติงาน อีกหน่อยบอกว่าจะต้องออกระเบียบอย่างนี้ ต้องประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาถึงจะใช้บังคับได้ โกลาหล ประกาศอย่างนี้ต้องประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาถึงจะใช้บังคับได้ คำสั่งอย่างนี้แม้แต่คำสั่งให้ภารโรง
ไปทำอะไรต่าง ๆ มันจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาระนั้นหรือ
ผมคิดว่าความเป็นห่วงเป็นใยตรงนี้พวกเรามี ถึงแม้ว่ามีท่านสมาชิกบางคน
บอกว่ายังไม่ลือรัฐธรรมนูญมาทั้งหมด กฎหมายนี้สภาพบังคับได้ใหม่ว่า
จะเรียกเอกสาร เรียกบุคคล หรือใครต่อใครมาให้คำได้ใหม่ ผมคิดว่า
มีหลายฉบับที่ท่านประธาน บางฉบับก็ลือรัฐธรรมนูญมาเขียนทั้งหมด
บางฉบับไม่ต้องลือมาแม้แต่คำเดียวก็ยังใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญอยู่ ซึ่งเป็น
กฎหมายสูงสุด กฎหมายใดจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญใช้บังคับไม่ได้อยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านประธาน หรือให้ท่านประธานกรรมการ
ได้ตอบพวกเราอย่างตรงไปตรงมาว่า ท่านคิดรอบคอบแล้วหรือยังที่เอา
(๘ ทวิ) มาไว้ตรงนี้ซึ่งผมเป็นห่วง ผมไม่ได้ว่าท่านไม่มีอำนาจในการเขียน มี
ท่านจะเขียนอย่างไรก็สุดแล้วแต่ท่านจะเขียนได้ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๐๐ (๖) ก็ให้อำนาจคณะกรรมการได้กว้างขวางอยู่แล้ว แต่เขียนไว้
ในขอบเขตที่เป็นไปได้ ไม่ใช่ท่านหวังดี แต่เขียนไว้แบบนี้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ
แล้วจะว่าอย่างไรครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครีบนายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ ในประเด็นที่ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางของท่านสมาชิกใน (๘ ทวิ) ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ผมได้ปรับปรุงข้อความตามคำชี้แนะของท่านสมาชิกแล้ว และขณะเดียวกันก็ขออนุญาตทบทวนข้อความที่ปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน หรืออาจจะยังไม่ตรง กระผมจะขออนุญาตเสนอความเห็นต่อไป ข้อความใน (๘ ทวิ) มีดังนี้ครับ ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบหรือประกาศดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ โดยเหตุนี้ระเบียบก็ดี ประกาศก็ดี ข้อกำหนดก็ดี ที่จะออกมานั้น จะต้องเป็นการออกมาเพื่อปฏิบัติการตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ส่วนจะระบุไว้ในส่วนใดนั้น ก็คงจะมีมาตราอื่นได้เขียนไว้อีก คงไม่ได้หมายความว่าสิ่งที่จะไปออกระเบียบเกี่ยวกับภารโรง หรือการทำความสะอาด คงจะหมายถึงระเบียบเฉพาะการดำเนินงานภายในของสำนักงานครับ ส่วนประเด็นที่ว่าข้อความนี้ทำไมไม่เขียนไว้ในมาตรา ๔ ในข้อความเกี่ยวกับเรื่องการรักษาการ ผมได้ปรึกษากับทางคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ทางกรมการกฤษฎีกาแล้ว ก็ให้ความเห็นว่าเราจะเขียนไว้ที่โน้นก็ได้ และเขียนไว้ข้างในเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติก็ย่อมทำได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับความเห็นของท่านเช่นเดียวกัน ส่วนข้อความอื่นนอกจากนี้ กระผมขอใช้ข้อความเดิมทั้งสิ้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ขออภิปรายแล้วนะครับ ก็จะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นชอบกับที่กรรมการแก้ไขหรือว่าจะเห็นชอบกับร่างฯ เดิม คือไม่เห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไข ผมจะขอมติต่อไปนะครับ มาตรา ๑๔

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมิสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญสมาชิกมาลงมติในมาตรา ๑๔ นี้ จะเห็นชอบกับที่กรรมการแก้ไขหรือไม่เห็นชอบ ถ้าเห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไขก็กดช่อง เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการแก้ไขเห็นด้วยกับร่างฯ เดิมก็กดช่อง ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
ตามที่จริงแล้วในมาตรา ๑๔ ในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไขแล้วเราเห็นชอบด้วย
มันก็มีบางส่วนครับ แต่ในส่วนหนึ่งดูเหมือนท่านประธานขยับนิดหนึ่ง ถ้าสมมุติว่า
ตัด (๘ ทวิ) ออกไป แล้วไปใส่ไว้ในมาตรา ๔ มันก็ต้องไม่มีการโหวตแล้วครับ
เพราะว่าจะเห็นตรงกันครับท่านประธาน ขออย่าอีกนิดหนึ่ง ถ้าท่านประธาน
คณะกรรมการบอกว่าจะขอเอาเนื้อหาตรง (๘ ทวิ) นี้ไปใส่ไว้ในมาตรา ๔
ในมาตรารักษาการ มันก็จะตรงกันทั้งหมดโดยไม่มีการโหวต แต่ถ้าประธานโหวต
แบบที่ท่านว่านั้น จะโหวตตามกรรมการหรือร่างฯ เดิม มันก็จะชัดเจน
ที่พวกเราได้พิจารณาครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาอย่าเพิ่งลงคะแนนครับ
มีมติเดียวที่คุณประยุทธ์ท้วงติงการลงคะแนน ประเด็นที่อภิปรายทั้งหมด
ก็เกี่ยวกับ (๘ ทวิ) นี้ใช่ไหมครับ ก็หมายความว่าในส่วนอื่นนั้นเห็นด้วยกับที่
กรรมการแก้ไข เพราะฉะนั้นประเด็นที่สมาชิกจะลงคะแนน เชิญครับ
ท่านประธานคณะกรรมการครับ ขอให้สมาชิกอย่าเพิ่งลงคะแนนครับ
ทำความเข้าใจในเรื่องการลงคะแนนนี้ก่อนเล็กน้อยครับ เชิญครับท่านประธาน
คณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ
ตั้งที่กระทบได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่า ข้อความใน (๘ ทวิ) นี้
ในรูปแบบการเขียนกฎหมายนั้นอาจจะเขียนไว้ที่มาตรา ๔ ก็ได้ หรือเขียนไว้
ในสาระของเนื้อหาภายในร่างพระราชบัญญัติก็ได้ แต่เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน
และไม่ให้มีปัญหาต่อไป กระทบคิดว่าจะขออนุญาตย้อนกลับไปบรรจุไว้ใน
มาตรา ๔ ก็ได้ แต่เนื่องจากเราได้พิจารณาผ่านหลายมาตราแล้วจำเป็น
จะต้องขอให้ท่านประธานวินิจฉัยในกรณีการย้อนกลับไปโดยขออนุมัติทางสภา
ก่อนที่จะมีการย้อนกลับไปเพิ่มเติมในมาตรา ๔ โดยใช้ข้อความมาตรา ๑๔
(๘ ทวิ) ทั้งหมดครับ ที่กระทบได้เสนอไปเมื่อสักครู่นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) นี้ก็เอา
ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการเสนอ หมายความว่าคือตัดข้อความบางตอน
ที่เพิ่มเติม โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม ออก ไซ้ใหม่ครับ ถูกไหมครับ
จะได้เข้าใจตรงกัน

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธาน กระทบขออนุญาตเรียนก่อนว่าจะขอยกข้อความซึ่งจะปรับเนื้อหา
บ้างเล็กน้อยเพื่อกลับไปไว้ในมาตรา ๔ แต่เนื่องจากเราพิจารณาผ่าน
มาตรา ๔ มาแล้ว จำเป็นจะต้องขออนุมัติสภาก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้อง
ตามที่ประธานคณะกรรมการเสนอเพื่อจะปฏิบัติเป็นไปตามที่คุณประยุทธ์ เสนอ
ก็คือว่ายกมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) ไปใส่ในมาตรา ๔ ไซ้ใหม่ครับ เป็นวรรคต่อไป
ในมาตรา ๔ หรือเปล่า ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยและไม่มีผู้ใดขัดข้องผมก็จะ
ขออนุญาตว่าจะอนุญาตหรือไม่ ถ้าอนุญาตก็ไม่ใช่ไร เพราะว่ายังพิจารณาไม่จบ
เชิญครับคุณประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระทบ ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมคิดว่า
ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการได้กรุณาเสนอแนะนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว
เพราะว่าเรายังไม่จบสิ้นกระบวนการในการพิจารณา นั้นประการที่ ๑
ประการที่ ๒ อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๗๕ เมื่อมีการเสนอและไม่มีใครคัดค้านก็ถือว่า
ที่ประชุมเห็นชอบ ก็จบกันตรงนั้น ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นผมจะให้ท่านประธาน คณะกรรมาธิการอ่านในมาตรา ๔ เลยนะครับ หรือว่าจะเติมอย่างไรใน มาตรา ๔ ก็หมายความว่าตัดตรงนี้ และที่ประชุมนี้เห็นชอบก็เป็นไปตามนั้น เชิญครับเพื่อให้ชัดเจนครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผมขออนุญาตที่จะให้ท่านกรรมาธิการที่เป็นผู้แทนกรรมการ กฤษฎีกา เป็นผู้อ่านข้อความในมาตรา ๔ ที่ขอเพิ่มเข้าไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลองอ่านมาตรา ๔ ทั้งมาตรา เลยนะครับ เมื่อได้เปลี่ยนแปลงแก้ไข เชิญครับ

นายนิพนธ์ ะคีมี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ มาตรา ๔ ที่เปลี่ยนแปลงใหม่ยกถ้อยคำจาก (๘ ทวิ) มาจากมาตรา ๑๔ มาตรา ๔ อ่านว่า ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าที่ประชุมนี้ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุญาตให้ตัดมาตรา ๘ ทวิ ออก แล้วก็ไปเติมข้อความใน มาตรา ๔ ดังที่คณะกรรมการเสนอ เชิญครับ คุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมเพื่อให้ตรงกัน ท่านประธานสรุปว่ามาตรา ๘ ทวิ ซึ่งจริง ๆ ไม่ใช่ มาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอประทานโทษครับ เป็นไปตามที่ คุณประยุทธ์พูดไว้ ตัดข้อความมาตรา ๑๔ (๘ ทวิ) ออก แล้วก็แก้ไขมาตรา ๔ ดังที่คณะกรรมการเสนอครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ ก็เป็นไปตามนี้นะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ มาตรา ๑๕

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณวิเชียร

นายวิเชียร คันฉ่อง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตรัง ความจริงเกี่ยวกับมาตรานี้ก่อนที่จะถึงมาตรานี้ มาตราก่อนนี้ก็มีสมาชิกของพวกเราได้อภิปรายมาตรานี้ไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ตามอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมว่า -----

ในขณะที่ในสภาแห่งนี้เราก็มีการอภิปรายและพูดกันมากกว่างบประมาณในการพัฒนาจังหวัด ในการพัฒนาท้องถิ่นมันลดลงไปเรื่อย ๆ เพราะส่วนใหญ่แล้วเอามาเป็นเงินเดือน ค่าจ้างประจำเสียเป็นส่วนใหญ่ เมื่อมาเป็นในลักษณะที่ว่านี้ ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกของผมคือคุณนิติฤทธิ์ได้แสดงเอกสารหลักฐานชัดเจนครับว่าสิทธิมนุษยชนคนที่ เป็นประธานควรจะได้รับค่าตอบแทนเดือนละ ๑๐๘,๕๐๐ บาท ค่าตอบแทนกรรมการคนละ ๑๐๔,๕๐๐ บาท ที่ปรึกษาเดือนละ ๔๘,๘๐๐ บาท นั่นคือค่าตอบแทนที่เราเห็นอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นการที่เรา มาตั้งค่าตอบแทนมากมายอย่างนี้อาศัยว่าคิดว่างั้น ๆ ก็เป็นองค์กรอิสระ องค์กรหนึ่ง เพราะฉะนั้นควรจะได้สิทธิค่าตอบแทนเหมือนกับองค์กรอื่น ๆ เช่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลปกครอง ดังนี้ เป็นต้น แต่ผมมีปัญหาที่จะ เรียงตามก็คือว่า การที่ตั้งค่าตอบแทนไว้มากมายอย่างนี้ ๑. มีเหตุผลประการใด ประการที่ ๒ ในขณะที่งานมันมากมายหรือที่สิทธิมนุษยชนจะต้องพึ่งดำเนินการ อย่างน้อยที่สุดท่านประธานครับ ผมคิดว่าในขณะที่ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารก็ดี ฝ่ายสภาก็ดี เรามีบทบาทถูกจำกัดสิทธิที่จะไปดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้กระทบกับประชาชนน้อยที่สุด กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้สิทธิเสรีภาพ กับประชาชนอย่างเหลือเฟือ สภาจะออกกฎหมายใดถ้าเป็นกฎหมายบัญญัติจำกัด สิทธิต้องระบุให้ชัดเจนในกฎหมายที่จะออก นั่นคือฝ่ายสภาที่จะต้องพึงสังวร โอกาสที่ประชาชนจะได้รับความคุ้มครองก็ยังมีมาก เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมยังสงสัยอยู่ว่าที่ตั้งเงินเดือนไว้มากมายอย่างนี้ภารกิจมันมากหรือ งานมัน มากหรือ แล้วเวลาฟังอีกทีหนึ่งเขาบอกว่าเขาทำงานเพื่อประโยชน์ของ ประชาชน ตั้งใจว่าอุทิศทำงานด้วยความเสียสละ ถามว่าเสียสละเงินเดือน เดือนละแสนกว่าบาทนี่เป็นการเสียสละหรือ ผมไม่ปฏิเสธหรอกครับเหมือนที่ เพื่อนผมได้เคยพูดว่าคนทำงานต้องได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม ฉะนั้นการที่จะ ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมมันต้องมาก่อนว่ามีงานอะไรบ้าง ไม่ใช่รีบร้อน ๆ แล้ว นั้นหมายถึงเอากันอย่างเต็มที่ บางทีไม่ได้ทำอะไรเลยหรือว่าทำงานน้อย คู้มกันใหม่ครับกับค่าตอบแทนที่จะได้รับ ผมอยากจะขอฟังเหตุผลและคำชี้แจง จากกรรมการที่อยู่ข้างบนว่าเขามีเหตุผลอย่างไร เพราะอย่างน้อยที่สุด หลักฐานที่อยู่ในกำมือของพวกผมในขณะนี้มันปรากฏหลักฐานอย่างชัดเจนว่า ค่าตอบแทนที่เขาจะได้รับจำนวนเท่าไรแต่ละราย ไม่ว่าจะเท่าไร การคิด ประหยัดของพวกท่าน ท่านซื้อกระดาษคันละ ๒ ล้านบาท ถามว่ารถอย่างนี้

เป็นรอยที่ห่ออะไร นี่หรือที่คุณรักชาติ รักประเทศ รักบ้านเมือง ผมอยากจะ
ถามหน่อย สิ่งเหล่านี้ละครับคือสิ่งที่เราจะชี้ให้ประชาชนทั้งชาติเห็นว่าการคิด
แบบนี้คิดด้วยการช่วยชาติด้วยความสุจริตใจจริงหรือ ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านมานะก่อน แล้วจะให้
กรรมมาธิการชี้แจง เชิญครับ

นายมานะ กุสกูล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม มานะ กุสกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ผมได้ดูมาตรา ๑๕ แล้วก็
ก็รู้สึกเห็นว่าคณะกรรมการคณะนี้ คือกรรมาธิการคณะนี้ได้แปลเจตนารมณ์ของคน
บริสุทธิ์ใจที่จะช่วยประชาชน กลายเป็นคนที่รับอามิสสินจ้างโดยการเป็นเงินเดือน
นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปถึงคณะกรรมการ และในเรื่องเก่า
ก็คือเมื่อครั้งที่ท่านเถียงกันเรื่องระเบียบข้อปฏิบัติ ผมเข้าใจนะครับว่าการเขียนกฎหมาย
จะต้องใส่เข้าไป แต่สิ่งที่ทุกคนที่ไม่เห็นด้วย อย่างท่านสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์
ซึ่งไม่เห็นด้วย นั่นก็คือการออกระเบียบตามกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงาน
เป็นไปตามกฎหมายบังคับนั้น ถ้าไปดูมาตราอื่น ๆ แล้ว ผมก็ไม่คิดว่าท่านประธาน
คณะกรรมการคือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านปล่อยให้ออกมา
ได้อย่างไร นี่แสดงว่าการที่จะลดอัตราค่าจ้างซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาล
เราทุกคนเสมอว่าปัจจุบันนี้เงินงบประมาณแผ่นดิน ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์
เป็นเงินเดือนและค่าจ้าง แต่ท่านกำลังตั้งกระทรวงขึ้นอีก ๑ กระทรวง ทำไม
ถึงว่าอย่างนั้นครับ ในหมวด ๑ ในมาตรา ๑๖ ท่านชัดเจน ชัดเจนแล้วว่า
ในวรรคสองแม้กระทั่งวรรคสาม คณะกรรมการคณะนี้และลูกจ้าง พนักงาน ลูกจ้าง
ไม่ได้ขึ้นตรงต่อกฎหมายแรงงาน ไม่ได้ขึ้นตรงต่ออะไรทั้งสิ้น โดยท่านเขียนไว้ว่า
เงินค่าตอบแทนซึ่งมีมาตรฐานไม่ต่ำ การประกันสังคมไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายว่าด้วย
การนั้นกำหนด ท่านก็สามารถมาออกระเบียบได้โดยมาตรา ๔ ที่เมื่อครั้งที่ท่านประธาน
ท่านขอแก้ไขนะครับ ท่านสามารถที่มาออกระเบียบได้ ถ้าถามว่าข้าราชการ
ท่านเป็นหรือไม่ คณะกรรมการคณะนี้ไม่ใช่ข้าราชการ ถามว่าเป็นลูกจ้างหรือไม่
ก็ไม่ใช่ลูกจ้าง ท่านเป็นองค์กรอิสระ ท่านรับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือน
ท่านไม่ได้รับเงินเดือน เพราะท่านไม่ได้เขียนว่ามีเงินเดือน เดือนละเท่าไรเท่าไร
แต่ท่านเขียนว่าค่าตอบแทนเป็นรายเดือน รวมทั้งลูกจ้าง พนักงาน ซึ่งก็คงจะเป็น
หน่วยงานอิสระเหมือนกัน ไม่ใช่ข้าราชการ ไม่ใช่พนักงานรัฐวิสาหกิจ และไม่ใช่
องค์กรเอกชนธรรมดา แต่เป็นองค์กรที่มีมาตามกฎหมาย ถามว่าอำนาจการ
ออกระเบียบของคณะกรรมการคณะนี้ที่เราถกกันเมื่อครั้งที่พูดกันนั้น สามารถที่จะ
จ้างคนเป็นหมื่นเป็นแสนได้ไหม ได้ครับ เพื่อความสะดวกสบาย ท่านอาจจะอ้างว่า
ตั้งขึ้นมาที่กรุงเทพฯ แล้ว ต่างจังหวัดก็ต้องตั้ง ออกจากจังหวัดแล้วก็ลงไป
สู่อำเภอ จากอำเภอก็ลงไปสู่ระดับตำบล เพราะฉะนั้นงบประมาณมันจะมหาศาล
ซึ่งผิดเจตนารมณ์เดิม ซึ่งรัฐบาลได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาว่าจะ เป็นเงิน

แต่ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เป็นจริง ท่านประธานครับ
อย่างท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากพรรคประชาธิปัตย์ได้อภิปรายไปแล้วว่า
เงินเดือนของประธาน ๑ แสนกว่าบาท ผมไม่โอ้อวดหรอกครับ เงินเดือน
๖ เดือนที่ตั้งไว้ ๖๕ ล้านบาท นี่คือเงินเบื้องต้นตามเอกสารที่ทางสมาชิกได้รับ
คือเอกสาร ๒ แผ่นนี้ที่ได้รับ แต่ถามว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ปฏิบัติต่อไป ผมอยากจะ
กราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการว่า จะต้องใช้งบประมาณอีกเท่าไร
และถามว่าอำนาจคณะกรรมการคณะนี้สามารถที่จะบันทึกลงให้ผู้ถูกละเมิด
สิทธิมนุษยชนนั้นได้รับการปฏิบัติเสมอหน้ากันหรือไม่ คู่กับการพิจารณากฎหมาย
ฉบับนี้หรือไม่ -----

กลุ่มกับเงินงบประมาณที่ต้องทุ่มเทลงไปตรงนี้หรือไม่ นี่คือการตั้งกระทรวงอีก
กระทรวงหนึ่งนะครับ เพราะเงินเดือนเลขาฯ สำนักงาน ๑ คนนี้เงินเดือน
เดือนละ เป็นแสน มากกว่าปลัดกระทรวงบางกระทรวง และผมถามว่าถ้านายคนนี้
มารับตำแหน่งเลขาฯ สำนักงานได้ ๒ ปี แล้วเกิดคณะกรรมการคณะนี้ออกระเบียบ
ว่าจะต้องขึ้นเงินเดือนขึ้นละ ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นละ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นละ
๕,๐๐๐ บาท ตรงนี้สามารถออกได้ไหมครับ ท่านประธานคณะกรรมการท่านกรุณา
ตอบด้วย แล้วถามว่าถ้าไม่ขึ้นเงินเดือนให้เขาเป็นไปไม่ได้ไหมครับ คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติดูแลเพื่อคนที่ถูกละเมิด แต่ถ้านายคนนี้ที่มาเป็นเลขาฯ สำนักงาน
ทำงานมาแล้ว ๒ ปี ไม่ได้ขึ้นเงินเดือนทั้ง ๆ ที่เขาทำความดี ถามว่าเขาถูก
ละเมิดไหม เขาสามารถที่จะร้องเรียนต่อคณะกรรมการคณะนี้ได้หรือไม่ ว่าทำไม
ถึงไม่เพิ่มเงินเดือนให้เขาทั้ง ๆ ที่เขาทำความดี นี่ละครับท่านประธาน แล้วผม
ถามว่าข้าราชการที่เขามีระเบียบเงินเดือนซึ่งจะต้องผ่านสภาผู้แทนราษฎร ตำรวจ
ทหาร ต้องผ่านสภาผู้แทนราษฎรถึงจะได้รับเงินเดือนตั้งแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อย
ระดับ ซี. ๑ ซี. ๒ ซี. ๓ ไปถึงระดับปลัดกระทรวง แต่คณะกรรมการคณะนี้
วันดีคืนดีบอกอยากเพิ่มเงินเดือน ก็เพิ่มให้ รถที่จะซื้อในวันนี้ราคา ๓ ล้านบาท
บอกมันน้อยไปต้องเบนซ์ ๕๐๐ ราคาอีก ๑๕ ล้านบาท ใครก็ทำไม่ได้เพราะสภา
ไม่สามารถจะตรวจสอบ เพราะกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจในการที่เขาจะดำเนินการ
อะไรก็ได้ หรือว่าไม่ใช่ ขอให้ท่านประธานคณะกรรมการได้โปรดชี้แจงด้วย
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธีระชัยนะครับ

นายธีระชัย ศิริจันทร์ (อำนาจเจริญ) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ธีระชัย ศิริจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอำนาจเจริญ
พรรคความหวังใหม่ ด้วยความเป็นห่วงเช่นเดียวกับท่านมานะ กุสกูล ขออภัยที่
ต้องเอ่ยนาม ผมเองเป็นคนหนึ่งในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณ
รายจ่ายประจำปี ๒๕๔๓ วันนี้เกิดปัญหาแล้วครับในคณะกรรมการ เพราะว่ามี
หน่วยงานอิสระทั้ง ๕ หน่วยงานนั้น บัดนี้ได้ยื่นคำชี้แจงของงบประมาณไป
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ถ้าดูตามตารางที่
ให้มานี้ วันนี้กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีนั้นเกิดความรู้สึกเป็นกังวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสำนักงบประมาณเอง
ก็เกิดความวิตกกังวลว่า ในอนาคตนั้นสิ่งที่เราเสนอในวันนี้ขณะนี้เป็นการไปแล้ว

นะครับ ดูจากงบประมาณ ๖๕ ล้านบาท ถ้าไปถึงมาตรา ๑๖ ตั้งที่ท่านเพื่อนสมาชิกหลายคนได้อภิปรายไปแล้วนั้น ก็จะกลายเป็นกระทรวงใหญ่ ๆ ขึ้นมา จะทอดลงไปถึงหมู่บ้าน สิ่งเหล่านี้ความวิตกกังวลของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๓ ผมอยากจะเรียนว่ามีความจำเป็นอะไร ผมไม่ทราบครับว่าเรื่องนี้จะผ่านคณะรัฐมนตรีชุดนี้หรือไม่ เพราะวากำลังอยู่ในระหว่างของงบประมาณรถยนต์คันละ ๓ ล้านบาท ท่านประธาน ผมว่าถ้าซื้อรถคันละ ๘ แสนบาท ก็น่าจะไปถึงที่ทำงานเหมือนกัน โทรศัพท์มือถือ ๑๒ เครื่อง ผมไม่ทราบว่าสิ่งนี้ใครเป็นคนกำหนดขึ้นมาทั้ง ๒ หน้ากระดาษนี้ นี่คือความห่วงใยที่ผมอยากจะถาม เงินเดือนคนละแสนกว่าบาท ค่าตอบแทนที่ปรึกษาประธาน ๑ คน ๔๘,๘๐๐ บาท เทียบกับอำนาจหน้าที่ที่มอบตามรัฐธรรมนูญนั้น ผมว่าเมื่อเราจะเข้ามาทำงานเพื่อบ้านเพื่อเมืองแล้วนี้ สิ่งที่เราเสนอมาที่มันสวนกัน สวนกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของบ้านของเมืองในขณะนี้ สวนกับสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ประกาศออกไปว่าจะลดอัตราค่าจ้างลงเพื่อไม่ให้ประหยัด เพื่อให้กะทัดรัด เพื่อให้ได้มาตรฐาน ให้ได้เนื้องานมากกว่าที่จะได้คนล้นงาน ทั้งหลายทั้งปวงคือสิ่งที่คณะกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีเราได้ตั้งข้อสังเกต และคิดว่าเราจะตัดงบประมาณในส่วนนี้ลงไปเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ด้วยซ้ำไป ด้วยความเป็นห่วงครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าจะให้คณะกรรมการได้ชี้แจงสักนิดหนึ่งประเด็นนี้ เพราะว่ามันไม่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติ แต่ว่าอยู่ในงบประมาณท่านใดจะชี้แจงเชิญครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ ผมเองก็สงสัยเหมือนท่านสมาชิกสงสัย เพราะรายการค่าชี้แจงงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามเอกสาร ๒ ใบนี้ กระผมเองก็เพิ่งเห็นในที่ประชุมวันนี้ ไม่ทราบมาก่อนเลยว่ามี การขอตั้งงบประมาณดังกล่าวนั้น กรรมการทุกท่านกระผมได้สอบถามแล้ว ก็ไม่มีท่านใดได้รับทราบในเรื่องการของงบประมาณดังกล่าว อาจจะมีหน่วยงานอื่นที่หวังดีขอให้หรือมีท่านผู้หวังดีให้เอกสารมา กระผมก็ไม่ทราบ หรืออาจจะ เป็นหน่วยงานใดเสนอเข้าไปในคณะกรรมการงบประมาณรายจ่ายประจำปี กระผมก็ไม่ทราบเช่นเดียวกัน-----

จึงขออนุญาตว่ารายละเอียดดังกล่าวนี้คณะกรรมการมาธิการชุดนี้ไม่ทราบถึงอย่างไรก็ตามในมาตรานี้ทางกรรมาธิการได้พูดถึงเรื่องค่าตอบแทนรายเดือน การประกันสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ซึ่งกระผมจะขออนุญาตที่จะให้ท่านกรรมาธิการไพโรจน์เป็นผู้ชี้แจงในประเด็นนี้ อัตรากำลังดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นอัตราค่าตอบแทนที่ดี อัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในการปฏิบัติงานที่ดี ในมาตรา ๑๕ ๒ บรรทัดสุดท้ายได้เขียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกาก่อนในการกำหนดอัตรากำลังดังกล่าวนี้ ซึ่งก็หมายความว่า จะให้อยู่ในการดูแลของทางฝ่ายบริหารเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงเบื้องต้นเพียงเท่านี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการ

นายไพโรจน์ พลเพชร (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน และสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ที่จริงมาตรา ๑๕ ได้พูดไว้ชัดเจนว่าค่าตอบแทน เป็นรายเดือนและก็ค่าเดินทางพร้อมทั้งค่าประกันสุขภาพ เราได้พิจารณามาก่อนหน้านี้แล้วว่า กรรมการชุดนี้ต้องทำงานเต็มเวลา มีประสิทธิภาพ ดังนั้น จำเป็นต้องจ่ายค่าตอบแทนกับการทำงานของบุคคล แต่ถามว่าการทำงานของบุคคล ถึงที่สุดแล้วอำนาจการตัดสินใจว่าควรจะให้เงินเดือนเท่าไร ก็ให้อำนาจออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ก็แสดงว่าให้อำนาจของคณะรัฐมนตรีเป็นคนตัดสินใจในอนาคตว่ากรรมการ ๑๑ ท่าน ควรจะมีค่าตอบแทนอย่างไรครับ ก็คงชี้แจงแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าชัดเจนที่ท่านประธาน คณะกรรมาธิการชี้แจงคงไม่เกี่ยวกับใบ ๒ ใบที่ว่านั้น เพราะว่าในนั้นบอกว่า เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา ส่วนการของงบประมาณนั้นต้องไปว่าในกรรมาธิการงบประมาณ อีกเรื่องหนึ่ง ถ้าเอา ๒ อย่างนั้นมาปนกันแล้วก็คงจะไม่จบนะครับ เพราะเราว่ากันในเรื่องกฎหมาย เรื่องงบประมาณอีกเรื่องหนึ่ง และก็อันนั้นก็ไม่ใช่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติก็ทำให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา เชิญครับคุณมนตรี ขอให้อยู่ในประเด็นนี้นะครับ

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ล้าพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มন্ত্রী ด่านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดล้าพูน พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมได้นั่งอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๓ เช่นเดียวกัน

ก็อาจจะเขียนว่าโดยภาพรวมของคณะกรรมการต่าง ๆ ที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ก็จะเป็นองค์กรอิสระของหลายองค์กร เราก็ได้เห็นตัวอย่างบางองค์กรเช่น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนกับตัวแทนในระดับจังหวัด ๓๕,๐๐๐ บาท ในระดับของประธาน และอีก ๓๐,๐๐๐ บาทในระดับของคณะกรรมการ คือสิ่งเหล่านี้เป็นอำนาจที่ดำเนินการไปโดยที่หลายฝ่ายก็ไม่ทราบ ถ้าโดยมาตรา ๑๕ นี้ ถ้าบอกว่าเป็นพระราชกฤษฎีกา ตรงนี้ก็ยังไม่มั่นใจได้ว่าคณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้พิจารณา แต่เอกสาร ๒ ใบนี้ได้เข้าสู่การเตรียมการในที่ประชุมของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เพราะฉะนั้นในกรอบของแต่ละอันก็มีการตั้งงบประมาณไว้ประมาณ ๕๐๐ กว่าล้านบาท หลายองค์กร และอันนี้ก็อีก ๖๕ ล้านบาท ก็มาจากรายละเอียดตัวนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เราวิตกกังวลก็คือว่า ในขณะที่งบประมาณที่เราจัดเก็บทั้งหมด เราจัดเก็บรายได้ เป็นค่าใช้จ่ายประจำประมาณมากกว่าร้อยละ ๙๐ ที่เราก็มานำเสนอว่าล้านบาทนี้ มันเป็นงบที่เอามาพัฒนา เพราะฉะนั้นเป็นรายจ่ายประจำ เราวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง ว่าถ้าองค์กรอิสระไม่มีกระบวนการในการผ่านการกลั่นกรองของระบบของอัตรา ค่าตอบแทน และรวมทั้งสิ่งที่ผมอยากจะเขียนไปถึงมาตรา ๑๖ ก็คือว่า คณะกรรมการ อาจจะให้มีสำนักงานในท้องที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็น ซึ่งตรงนี้จะต้องมีกระบวนการที่จะชี้ให้เห็นว่าใครจะมีอำนาจในการที่จะถ่วงดุลความเหมาะสมตรงนี้อีกครั้งหนึ่ง

ถ้าโดยพระราชกฤษฎีกาผมก็คิดว่ายังพอจะรับได้ แต่ถ้าเปิดอานาจกว้างอย่างนี้แล้ว มันจะเกิดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมากมายมหาศาล ในคณะกรรมการการเลือกตั้ง จะได้ดำเนินการเสนอขออัตราเจ้าหน้าที่อีกประมาณ ๑,๘๐๐ อัตรา และอาจจะมีการขยายตัวของแต่ละหน่วยขึ้นไปอีก และทั้งหมดนี้มันคือภาระของงบประมาณ เราเออสิ รีไทร์ (Early retire) ในคณะกรรมการ ทาง ก.พ. ที่ออกนโยบายที่รัฐบาล ก็เพื่อจะลดภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณประจำ เพราะไม่อย่างนั้นงบประมาณเราจะไม่ มี สิ่งเหล่านี้ผมก็อยากจะเรียนว่าตรงนี้ยังพอวางใจได้ว่าให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ที่นี้ถ้าเราจะประกาศต่อที่ประชุมแห่งนี้ให้สาธารณชนได้รับทราบ ว่าตรงนี้ขอให้เป็นอำนาจของรัฐบาลที่จะจัดสรรความเหมาะสมตามตำแหน่งหน้าที่ โดยที่ไม่ใช่ว่ายังไม่จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเลย แต่ว่ามีผู้ที่เข้าไปจัดร่าง สิ่งเหล่านี้แล้ว ก็แสดงว่ามีการจองเข้าไปเป็นฝ่ายประจำของคณะกรรมการชุดนี้แล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงมีการนำเสนอเข้ามา มีการต่อรองในที่ประชุมในส่วนของสำนักงานงบประมาณ สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นผมอยากจะเรียนว่า ถ้าสภาแห่งนี้จะรับทราบ ว่าอำนาจนี้เป็นอำนาจของรัฐบาล แล้วจะจัดสรรงบให้กับการตอบแทนตามการทำงานให้กับภารกิจต่อบ้านเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น สิ่งนี้ผมคิดว่ารับได้ แต่ผมไม่อยากจะเห็นกระบวนการในการนำเสนอที่มองดูแล้วว่าไม่เคารพต่อสิ่งที่นำเสนอต่อสภา นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี แต่มีกระบวนการนำเสนอในทิศทางอย่างนี้กับอีกหลาย ๆ หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระ อย่างนี้จะเป็นปัญหาต่อ งบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณคณบดีทูลรับ

นายคณบดีทูล วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม คณบดีทูล วัชรภรณ์ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดศรีสะเกษ กราบเรียน ท่านประธานสักขีพยานหนึ่งว่า ถึงแม้ว่าท่านประธานพยายามจะบอกแล้วว่าบัญชี ค่าใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ตาม แต่มองแล้วเห็นเหมือนกับเป็นการเตรียมการของรัฐบาล เนื่องจากว่า งบประมาณก่อนที่จะเข้าสู่สภามันจะต้องผ่าน ครม. เพราะฉะนั้นคณะรัฐมนตรี ต้องรับทราบเรื่องนี้แล้ว ท่านประธานคณะกรรมการท่านก็เป็นหนึ่งใน ครม. นั้น แต่ท่านไม่ได้ทักท้วงอะไรใน ครม. ปลอ่ยให้มีการเตรียมการโดยรัฐบาล ได้เตรียมการในการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อที่จะเอามาเป็นค่าตอบแทน รายเดือนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นความเกี่ยวพันมันเกิดขึ้น

แล้วก็การที่จะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น กรม. ก็เป็นผู้ตรา เป็นผู้ดำเนินการ
ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นทำให้มองเห็นถึงการเตรียมการในการดำเนินการที่จะเอา
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาเป็นพวกพ้องของรัฐบาล แต่ถึงอย่างไรก็ตาม
ผมกราบเรียนท่านประธานว่า แม้คณะกรรมการจะพยายามชี้แจงอย่างไรว่า
ผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้จะต้องทำงานเต็มเวลา และเป็น
ผู้เสียสละก็ตาม ผมกราบเรียนท่านประธาน เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน
ในต่างประเทศเขาเป็นองค์กรอิสระก็จริง แต่เขาเป็นองค์กรของเอกชน ซึ่งเขา
เสียสละทั้งเวลา กำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังความคิด ในการที่จะมาทำงาน
เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศของเขาและคนทั่วโลก โดยไม่ได้รับเงิน
ค่าตอบแทนจากรัฐบาล แต่เราไปเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญเอาไว้ กำหนดให้ว่า
จะต้องมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเป็นภาระในการจัดสรรเงิน
งบประมาณแผ่นดิน มองเจตนาารมณ์ของรัฐบาลในขั้นต้นที่เขียนในร่างฯ เดิม
เขาต้องการให้มีคณะกรรมการเพื่อที่จะออกกฎหมาย ตรากฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญแล้วมาดำเนินการ แล้วก็ทำงานในการที่จะคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
มีเบี้ยเลี้ยงในการประชุม แต่คณะกรรมการกำลังปิดเป็อน และก็พยายามที่จะ
วางแผนจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อที่จะมาดำเนินการในการแก้ไขกฎหมายตาม
เจตนาารมณ์หรือร่างฯ เดิม ซึ่งสภาแห่งนี้ได้รับไปในวาระแรก -----

ดังนั้นผมอยากจะขอคำชี้แจงที่มีเหตุผลอย่างยิ่งว่า ในการแก้ไขตามมาตรา ๑๕ ซึ่งแต่เดิมที่สภาได้ผ่านการพิจารณาในวาระแรกไปนั้นให้มีอัตราในการที่จะให้ใช้จ่ายเป็นเบี้ยประชุมและใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ แต่คณะกรรมการกลับมากำหนดให้มีค่าตอบแทนเป็นรายเดือน แล้วรัฐบาลก็ไปเออออ แล้วก็เตรียมการในการที่จัดสรรเงินงบประมาณไว้ล่วงหน้า ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปตราฤกษ์ฎีกาก็ผ่าน ครม. เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นความเกี่ยวพันระหว่างฝ่ายบริหารคือคณะรัฐมนตรีกับคณะกรรมการ ในขณะนี้ ผมมั่นใจว่ามีความเกี่ยวพันกัน เพราะตัวท่านประธานเองก็เป็นหนึ่งใน ครม. เพราะฉะนั้นท่านต้องทราบเรื่องนี้เป็นที่แน่นอน ผมอยากทราบ เหตุผลในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขครั้งนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์เจริญ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นว่า สิทธิมนุษยชนนั้นที่จริงเราก็เลียนแบบหลาย ๆ อย่างมาจากต่างประเทศ แต่เราเลียนแบบบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในต่างประเทศนั้นเป็นคนที่เสียสละ ทำงานให้แก่สังคม แล้วก็มีความได้ไม่ไช่จากรัฐบาล แต่ว่ามีรายได้จากผู้ที่ยบริจาค ที่เขาสามารถบริจาคได้ เพราะว่าได้รับการหักภาษี เงินส่วนนั้นก็ไปสู่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ว่าเราเลียนแบบมา จนมาถึงเมืองไทย เราก็มาขอเงินจากรัฐต่างกัน ที่นี้การขอเงินจากรัฐแน่นอนครับมันยุติธรรมถ้าขอเงินจากรัฐ แต่ถ้าหากขอไม่มากเกินไป ผมเชื่อว่าที่มีใบนี้ปรากฏอยู่ และอยู่ในคณะกรรมการนั้น มีกระบวนการแน่นอน ผมว่าคงจะลำบากใจด้วยกันทุกฝ่าย เพราะที่แรกนั้นก็คือว่าที่มีการคุยกันว่าที่ขอให้ถอนไปนั้นก็เพราะคิดว่าเรื่องเดิมนั้นต้นฉบับที่แรกที่ท่านเสนอมานั้นที่กรรมการเสนอมานั้นท่านตั้งเงินเดือนไว้แบบนี้เลยครับ คือประธานกรรมการก็ ๑๐๘,๕๐๐ บาท กรรมการ ๑๐๘,๕๐๐ บาท ก็ตอนที่ตกลงกันบอกว่าไม่ให้มีเงินเดือนประจำ ก็ตกลงว่าไม่ให้มีเงินเดือนประจำ แต่ว่าท่านมาแฝงคือรับเป็นเงินค่าตอบแทน แต่ว่ารับทุกเดือนมันก็เงินเดือนเท่านั้นเอง ดังนั้นกระผมสงสัยว่าจะผิดข้อตกลง ท่านประธานลองเอาอันนี้มาอ่านดูให้ละเอียดนะครับ รายละเอียดก็คือว่าที่เขาตั้งมา อันนี้ ๖๕ ล้านบาท เฉพาะ ๖ เดือนเท่านั้นเอง แล้วก็ยังมีเพียง ๑๑ คนเท่านั้นเอง ถ้าต่อไปนั้น

มีขยายไปถึงพื้นที่ งบประมาณรายจ่ายประจำ ๗๕ เบอร์เซ็นต์ มันจะเป็น ๘๕ เบอร์เซ็นต์ มันจะไม่มีเงินลงทุนเลยที่ผมกลัวจะเป็นอย่างนั้น ดูตัวอย่างว่าที่เขาเสนอมานั้นก็คือว่าเฉพาะ ๖ เดือนแรกนั้นตัวตำแหน่งเงินค่าตอบแทน เฉพาะประธานคนเดียว ๑๐๘,๕๐๐ บาท กรรมการ ๑๐ คน คนละ ๑๐๘,๕๐๐ บาท และมีค่าตอบแทนสำหรับที่ปรึกษาประธานอีก ๑ คน ๔๘,๘๐๐ บาท เท่านั้น ยังไม่พอ กรรมการมีทั้งหมด ๑๑ คน แต่ละกรรมการจะมีเลขานุการอีก ๑ คน เลขานุการอีก ๑ คน เงินเดือนเท่าไรครับ คนละ ๓๗,๕๐๐ บาท ทุกกรรมการ จะมีเลขาน นอกจากมีเลขาน มีผู้ช่วยเลขาน อีกต่างหากครับ ผู้ช่วยเลขาน ก็คือว่าเงินเดือนอีก ๑๒,๐๐๐ บาท แล้วก็นอกจากนั้นตัวเลขาธิการจะมี เลขานุการอีกคนหนึ่ง ๑๕,๐๐๐ บาท และมีผู้ช่วยเลขาน ของเลขาน อีกทีหนึ่ง ๑๒,๐๐๐ บาท ผมเชื่อว่างานที่ท่านได้ทำนี้หนักมากครับ แต่ถ้าหากว่า ลองคิดดูเถอะครับพวกเราเป็นผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เปรียบเทียบกับพวกเรา ได้เงินเดือน ๗๗,๐๐๐ บาท แล้วก็ถูกหัก แล้วเราต้องไปงานศพ งานบวช งานกุฐิน ผ่าป่า ไปทุกอย่างไปไหว้คน รายจ่ายนี้ไม่ได้ถึงบ้านหรอกครับ ถ้าหากเรารับมากกว่านี้ก็โดนคำว่าชาวบ้านอดอยาก เราทำไมเอาเงินเดือนแพง ผู้ช่วย ส.ส. เงินเดือน ๗,๗๐๐ บาท แต่วันนี้เลขานุการของกรรมการ ๓๗,๐๐๐ บาท เฉพาะผู้ช่วยของเลขาน ๑๒,๐๐๐ บาท -----

ลองอ่านต่อไปอีกหน่อยนะครับว่าจะมีมือถืออีก ๑๒ เครื่อง เครื่องละ ๑ คน แล้วให้ใช้ ๒๕,๐๐๐ บาทต่อ ๑ คน เท่านั้นยังไม่พอครับ ก็จะมีรถประจำตำแหน่งของประธาน ๑ คน ๓ ล้านบาทต่อ ๑ คน กรรมการแต่ละคนจะต้องมีรถประจำตำแหน่งอีก ๒ ล้าน ๕ แสนบาท มันไม่ใช่เบนซ์ ไม่ใช่วอลโว่นะครับ เบนซ์ก็ไม่ใช่ ๒๒๐ ครับ ต้อง ๒๓๐ ขึ้นไป อันนี้ผมขอกราบเรียนว่าผมไม่ค่อยสบายใจเท่าไร ผมเชื่อว่ากรรมการแต่ละท่านนั้นท่านคงไม่ได้ตั้งเงินเดือนสำหรับตัวท่าน เพราะว่าไม่ได้แปลว่าท่านจะต้องเป็นกันทุกท่าน ผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้เราจะมีทางทำได้อย่างไรบ้างครับว่าอย่าให้มันมากอย่างนี้เลยครับ เอาเป็นเงินอย่าง เป็นเบี้ยเลี้ยงหรือเป็นอะไรต่าง ๆ ก็ยังจะดีครับ อันนี้ก็ขอเรียนเสนอข้อคิดครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านคณะกรรมการชี้แจงครับ
 นายอดิศร เพียงเกษ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น ในฐานะกรรมการ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๕ คงเป็นมาตราซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขโดยอาศัยร่างฯ เดิมเป็นหลัก คือร่างฯ เดิมนั้นให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับค่าตอบแทน แต่ในส่วน (๑) (๒) (๓) นั้นเราก็ถกเถียงกันว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นน่าจะพึงมี ท่านประธานครับ ประเด็นของการประชุมในวันนี้ในมาตรา ๑๕ น่าจะถกเถียงกันว่าการตราพระราชกฤษฎีกาดังที่คณะกรรมการเสนอนั้นชอบไหม เห็นด้วยหรือไม่ ส่วนจะอภิปรายลึกลงไปถึงกระดาษ ๒ แผ่น ซึ่งคณะกรรมการไม่ทราบว่า เป็นกระดาษซึ่งทางใครเสนอเข้ามา และไม่ใช่อำนาจของกรรมการชุดนี้จะพิจารณา พระราชกฤษฎีกานั้นเป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี ซึ่งปัจจุบันนี้ก็ เป็นรัฐบาลของ ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย จะต้องไปพิจารณาหากกฎหมายฉบับนี้ผ่าน เห็นว่า ๑ แสนบาทมากไป ก็ลดมาสัก ๕,๐๐๐ บาท ก็แล้วแต่คณะรัฐมนตรีจะว่ากันครับท่านประธาน เรามาอภิปรายกัน แต่เพียงว่าสิ่งที่คณะกรรมการเสนอไปนี้เป็นพระราชกฤษฎีกานั้นพอจะรับได้ไหม ในการแก้ไข ผมจึงอยากให้ท่านประธานในฐานะที่เป็นประธานในที่ประชุม ขมวดประเด็นอยู่ใกล้ ๆ นี้ครับ เพื่อไม่ให้กระดาษ ๒ แผ่นนั้นขยายไปมากกว่านี้ เกรงว่าทางท่านประธานกรรมการจะได้รับลูกโดยลูกหลง โดยไม่ทราบอะไรเลย ในการที่จะไปกำหนดว่า ๑ แสนบาท ค่าโทรศัพท์มือถือ ๒ ล้าน ๕ แสนบาท

เป็นเบนซ์ เป็นอะไรต่าง ๆ นี้ ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ไม่มีโอกาสได้พิจารณาในการร่างเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕ นี้ คณะกรรมการแก้ไขจากร่างฯ เดิม ร่างฯ เดิมก็เป็นคำตอบแทนเบี้ยประชุม อันนี้ก็แก้ไขเพราะฉะนั้นก็อยากให้อยู่ในประเด็นนี้ เชิญครับท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ก็มีท่านกรรมการหรือบางท่านก็บอกว่าอย่าเอากระดาษ ๒ แผ่นมาเป็นตัวกำหนดเลย ผมกราบเรียนท่านประธานว่านี่คือหนึ่งตัวอย่างเท่านั้น หนึ่งตัวอย่างที่มันเลวร้าย ท่านประธาน ค่าใช้จ่ายในการประกันสุขภาพก็ยังมี ค่าใช้จ่ายในการเดินทางก็ยังมีที่ปรากฏในเอกสาร ผมยังคิดว่ากรรมการบางท่านอาจจะหวังดีเกินไปสืมนิสัยเบี้ยประชุม เบี้ยเลี้ยงเข้าไป ค่าล่วงเวลาเข้าไป ก็ยิ่งจะเลวร้ายมากกว่านี้ครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ผมจะชี้ให้เห็นว่า ในมาตราต่อไป มาตรา ๑๖ วรรคสอง เขาบอกว่าสามารถตั้งสำนักงานได้ ถ้าสมมุติว่าในกรณีที่ผมเป็นกรรมการ ผมบอกต้องตั้งทุกอำเภอ ต้องตั้งทุกตำบล ต้องตั้งทุกหมู่บ้าน เพราะมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ ค่าใช้จ่ายตัวนี้จะตามมา ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าทำไมเราจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง ในมาตรา ๑๖ ตรี ใน (๒)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามาตรา ๑๕ ก่อนนะครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ผมจะชี้โยงให้ท่านประธานเห็นว่าความเลวร้ายมันเป็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ตอนมาตรา ๑๖ ค่อยว่าอีกที เอามาตรา ๑๕ ก่อนครับ เรื่องเงินเดือน

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ มันจะโยงถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ ด้วยซึ่งผมจะชี้ให้เห็น เพราะมันมีความจำเป็นครับท่านประธาน ผมตระหนักดีในข้อนี้ ถ้าหากไม่จำเป็นผมจะไม่เอ่ยถึง นั้นเขาสามารถกำหนดตำแหน่ง สามารถกำหนดอัตราเงินเดือนได้ มาตรา ๑๖ อัญญา สามารถเสนองบประมาณได้ แล้วนัยของมาตรา ๗๕ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญเขาบอกว่า รัฐจะต้องจัดงบประมาณให้พอเพียงกับกรรมการชุดนี้ด้วย ท่านประธานไม่เสียหายหรือครับที่จะเปิดดูมาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งมันจะโยงถึงพันธกรณีที่เกี่ยวข้อง คนในบ้านในเมืองนี้เขาเอื่อมระอาพอสมควรครับท่านประธาน สำนักงบประมาณไม่เกี่ยว รัฐบาลไม่เกี่ยว ฉะนั้นขอ เธอจะต้องจัดให้พอเพียง เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ บอกว่ารัฐจะต้องจัดให้พอเพียง ชุดนี้กฎหมายฉบับนี้รายได้ไม่ส่งเข้ารัฐบาล ไม่เกี่ยวข้องกับวิธีการงบประมาณในเรื่องต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้นในตรงนี้ครับท่านประธาน จึงเห็นว่าในร่างฯ เดิมมีความเหมาะสมแล้วที่ให้กรรมการได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมและค่าเดินทางไปปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เขียนไว้แค่นี้เราก็จะได้มีส่วนร่วมกันทุกฝ่าย แต่เขียนผูกมัดบอกว่าค่าตอบแทนรายเดือนอย่างที่ท่านประธานเห็นหนึ่งตัวอย่าง ถ้าจะไม่ดูแลเลยมันก็คงไม่ถูกต้อง ค่าประกันสุขภาพยังไม่มีใน ๒ แขนงนั้น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานก็ยังมี ผมยังคิดอยู่ครับว่าค่าล่วงเวลา ค่าเบี้ยประชุม ค่าเบี้ยเลี้ยงก็จะตามมาในวรรคสองเขียนไว้ว่า อัตราค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์การจ่าย วิธีการเบิกจ่ายให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ท่านประธานครับ เรื่องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการเบิกจ่ายนี้ ผมคิดว่าเรื่องอัตราผมเห็นด้วย หลักเกณฑ์วิธีการในการเบิกจ่ายให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาที่เดียวหรือมันถูกต้องในแนวทางการเขียนกฎหมายหรือไม่ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในหนึ่งตัวอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ดูกันแล้วนี้ โทศัพท์ ๒๕,๐๐๐ บาท ต่อเดือน รถจะต้อง ๓ ล้านบาทบ้าง ๒ ล้าน ๕ แสนบาทบ้าง จะต้องมีกันทุกคน ๆ ผมคิดว่าทางกรมการมีเจตนาที่ดี ผมสงสารคนที่ต่อสู้เพื่อมนุษยชน ผมสงสารประชาชนที่อดอยากปากแห้ง ข้าวขาดแรงแกลงขาดหม้อ วินาศสันตะโรมาจ่ายเป็นเงินเดือนกันไปหมดแล้ว นำเป็นห่วงบ้านเมืองครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านไพจิตร และคุณนิพนธ์ครับ

นายไพจิต ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ไพจิต ศรีวรชาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม มาตรา ๑๕
ท่านประธานครับ สภาได้ให้ความเห็นชอบในเรื่องของการกำหนดให้คณะกรรมการ
ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม ก่อนข้างชัดเจนนะครับ ในการรับหลักการ
ในวาระที่ ๑ ผมไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการได้ไปแก้ไขและเพิ่มเติมให้เป็น
ค่าตอบแทนรายเดือน แล้วก็ให้มีการประกันสุขภาพ ให้มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ปฏิบัติงาน อัตราค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่งให้จ่ายตามวิธีการให้ตราเป็น
พระราชกฤษฎีกา แม้จะไม่มีกรรมาธิการในเอกสาร ๒ ใบตรงนี้ที่ท่านประธาน
กรรมาธิการได้บอกว่าไม่รู้ใครเอามาแสดงตรงนี้ แต่ได้รับการยืนยันจาก
คณะกรรมการงบประมาณรายจ่าย ว่าตรงนี้ของจริง เป็นการเตรียมการที่จะต้อง
จ่ายให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธาน ผมมีเหตุผลว่ามันจะเป็นภาระ
ต่อการจับจ่ายใช้เงินของรัฐบาล เพราะแน่นอนครับท่านประธาน ผมเข้าใจว่า
จากนี้ไปเราจะมีปัญหาเรื่องการใช้จ่าย การใช้นี้เงินของชาติบ้านเมืองอย่างแน่นอน
การจับจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในภาครัฐนี้มีความเห็นตรงกันว่าต้องจำกัดในเรื่อง
กรอบอัตรากำลังคนในการบริหารประเทศ นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน ผมเข้าใจว่า
เป็นบุคคลที่มีอุดมการณ์ มีอุดมคติในการทำงานเพื่อสนองต่อทิศทางที่เป็นอุดมการณ์
อยู่แล้วครับ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่า ณ วันนี้ถ้าหากเราได้มองเห็นปัญหา
คณะกรรมการเองก็ไม่ควรที่จะเพิ่ม ก็ควรที่จะกลับไปสู่ร่างฯ เดิมว่าให้เป็น
ค่าตอบแทน เป็นเบี้ยประชุม และมีค่าใช้จ่ายในการไปปฏิบัติงาน ก็ยังเหมือนเดิม
ที่จะกำหนดได้ว่าเป็นอย่างไร ค่าเดินทางอย่างไร ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พักอย่างไร

ก็ยังสามารถที่จะทำได้ให้เห็นว่าเป็นการให้สอดคล้อง การออกกฎหมาย จะต้องให้สอดคล้องกับกาลเทศะ ณ วันนี้ประเทศเรามีหนี้สิน มีความจำเป็นที่ต้องเขียนให้มันพอสมควร กฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องต่อรัฐธรรมนูญที่เปลี่ยนไป ผมเห็นด้วย แท้จริงแล้วทางฝ่ายค้านเองก็ได้ตระหนักถึงภารกิจอันนี้ในหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการ เพราะเราเห็นตัวอย่าง องค์การที่เกิดขึ้นบางที ถ้าเราไม่ได้กำหนดไว้ให้ชัดเจนก็จะมีปัญหาในเรื่องของงบประมาณที่จะต้องเปลี่ยนไป ผมขอให้มี สามารถที่จะขับเคลื่อนกระบวนการของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำงานตามอุดมคติ ตามแนวทางของกฎหมายที่กำหนดไว้ แต่พอควรพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าจะต้องไปเป็นรายเดือน แล้วจะไปบอกว่า กำหนดให้มันน้อยลงได้ไหม มันออกมาแล้วท่านประธานนี่ของจริง เดือนละเป็นแสนบาทแล้วยังยอมเกี่ยวข้องกับถ้าเทียบเคียงหลาย ๆ ส่วนที่เป็นอยู่ ณ วันนี้ ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนของผมที่เป็นตัวแทนก็คงบอกว่า เอ๊ะ ผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกมาขาดความรอบคอบ เพราะฉะนั้นควรที่จะกลับไปสู่ร่างฯ เดิม ถ้าอย่างไรรัก อายากจะกราบเรียนว่า ถ้ายังเจรจาไม่ยุติ ตัวแทนสมาชิกจากฝ่ายรัฐบาลเองก็มีความเห็นไม่เห็นด้วย ผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งนั้น ด้วยความเคารพ ผมว่าถ้าเวลา มันพอสมควรจะเอากลับไปคุยกันใหม่ แล้วก็เอาเข้ามาอีกทีก็น่าจะเป็นเรื่องที่เหมาะสมยอมให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพิจารณาประโยชน์ของสภาแห่งนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ผมได้อ่านข้อความในมาตรา ๑๕ แล้วมีความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่งที่กรรมการได้ไปแก้ไขร่างฯ เดิมของรัฐบาลซึ่งเดิมนั้นได้กำหนดไว้บอกว่า กรรมการได้รับคำตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ที่กรรมการไปแก้ไขเพิ่มเติมเป็น ให้มีคำตอบแทนเป็นรายเดือน มีค่าประกันสุขภาพ มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ตรงนี้ก่อให้เกิดความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่งซึ่งท่านกรรมการบอกว่ากระดาษ ๒ แผ่นที่เข้ามานั้นไม่น่าที่จะนำมาอภิปราย แต่ ๒ แผ่นนั้นมันจะชี้เจตนาว่าต่อไปถ้าเราผ่านมาตรานี้แล้วภาระของรัฐบาล ภาระทางด้านการงบประมาณแผ่นดินนั้นจะเป็นอย่างไร

ในขณะที่เรากำหนดไว้ ๒ - ๓ อย่างแค่นั้นเอง คือค่าตอบแทนรายเดือน แต่ว่าค่าใช้จ่ายอื่นก็ต้องรับผิดชอบด้วย ในส่วนเรื่องค่าตอบแทนตรงนี้ ผมคิดว่า ถ้าดูกันแล้วจะกำหนดอัตราที่ค่อนข้างจะสูง แล้วเราจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า ถ้าหลักการเดิมที่เราบอกว่าขอให้ เป็นเบี้ยประชุม นั้น ทำไมเราจึงรับเบี้ยประชุม ไม่ได้ กรรมการมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่สามารถรับเป็นเบี้ยประชุมได้ ทำไมรับเป็นเบี้ยประชุมกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ รับใน ๒ อย่างนี้ ไม่ได้ เพราะเหตุผลอะไร ทำไมต้องบอกว่าต้องรับเป็นค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ซึ่งค่าตอบแทนเป็นรายเดือนก็คือรับเงินเดือนนั่นเอง ซึ่งเดิมนั้นเราคิดว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้น่าจะมีการประชุมก็รับเป็นเบี้ยประชุม อันนี้ มีเหตุผล มีการประชุมติดตามการปฏิบัติหน้าที่ก็เบิกเป็นเบี้ยประชุมไป ผมคิดว่า ร่างฯ เดิมนั้นกำหนดไว้ดีแล้ว เมื่อกรรมการไปแก้ไขใหม่เพิ่มเติมเป็นค่าตอบแทนรายเดือน ผมคิดว่าอันนี้เป็นวิธีการที่ค่อนข้างจะไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง แล้วไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อปรากฏว่าในชั้นการของงบประมาณนั้นได้ของงบประมาณ ตั้งไว้ในสิ่งที่ไม่เชื่อว่าจะมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ไม่เชื่อว่าสิ่งที่เราคิดว่า ต่างประเทศนั้นเขามีความเสียสละ เขาไม่ได้มาเรียกร้อง ต้องมีค่าตอบแทน มากมายถึงขนาดนี้ แล้วถ้าหากว่ามีค่าตอบแทนมากมายถึงขนาดนี้นั้นเราจะ ตอบคำถามกับหน่วยงานอื่นได้อย่างไรที่มีหน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน และมีอัตราเงินเดือนที่ปฏิบัติงานประจำอยู่นั้น มีอัตราเงินเดือนต่ำกว่านี้ เป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องไปทำความเข้าใจว่าหน่วยงานอื่นที่เขา มีหน้าที่ คุ้มครองสิทธิประชาชนอยู่ด้วยนั้น ทำไมเงินเดือนเขาได้น้อยกว่านี้ -----

ทำไมเขาได้น้อยกว่าคณะกรรมการที่เราเรียกว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ทำไมเราไม่ให้เงินเดือนหน่วยงานเหล่านั้น หรือเจ้าหน้าที่เหล่านั้นเท่ากับ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อันนี้เป็นสิ่งที่จะเป็นภาระ จะเป็นสิ่งที่ทำให้
 เกิดความแตกต่าง ทำให้เกิดความคลั่งในการที่จะปฏิบัติต่อผู้ที่ต้องนำไปแก้ไข
 ปัญหาสิทธิมนุษยชน หรือว่าไปปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิของประชาชน อย่างเช่น
 อย่างน้อยที่สุดสำนักงานอัยการสูงสุดในส่วนของการคุ้มครองดูแลสิทธิของประชาชน
 หรือว่าในหน่วยงานอื่น ๆ อย่างน้อยที่สุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั้ง
 ๒ ฝ่าย ทั้งดูแลทั้งคุ้มครองสิทธิ ทำไมอัตราเงินเดือนเราจึงยอมให้มันต่างกัน
 อย่างนี้ เราจะต้องมีเหตุผลอธิบายให้กับเจ้าหน้าที่เหล่านั้นรับทราบได้ครับ
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่กำหนดเอาไว้ในขณะนี้ ถ้าเรามีข้อกำหนดบอกว่า
 ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน จะไม่มีเหตุผลอธิบายให้คนเหล่านั้นได้ทราบได้เลยว่า
 ทำไมเรากำหนดอัตราเงินเดือนให้กับผู้ปฏิบัติประจำอยู่ในขณะนี้ต่ำกว่า
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ถ้าเรากำหนดเป็นเบี้ยเลี้ยงหรือเป็น
 ค่าตอบแทน เป็นเบี้ยประชุม นั่น เราจะสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่เราให้ไปนั้น
 แม้ว่าเบี้ยประชุมแต่ละครั้งมันจะสูงมาก เราก็อธิบายได้ว่านั่นคือเบี้ยประชุม
 ไม่ใช่ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ซึ่งมันจะก่อให้เกิดปัญหากับสำนักงานประมาธ
 ในการที่จะหาเหตุผลมาอธิบายในการกำหนดอัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่
 ในอนาคตได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าร่างฯ เดิมที่รัฐบาลได้กำหนดเอาไว้
 มีเหตุผลผลคืออยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ครับ กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการ
 ขออนุญาตเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิก ขอป็นยันอีกครั้งว่าหนึ่งตัวอย่าง
 ที่ท่านประยุทธ์เอามาเสนอนี้ ทางกรรมการไม่ทราบมาก่อนเลย ในขณะที่พิจารณา
 มาตรการนี้ก็ไม่ได้มีรายละเอียดดังกล่าวนี้ และขณะที่นั่งพิจารณาอยู่ข้างบนนี้ก็ไม่ทราบ
 รายละเอียดการขอแปรญัตติตามเอกสาร ๒ ใบที่ปรากฏในวันนี้ ถึงอย่างไรก็ตาม
 กระผมได้ทราบเรียนแล้วว่า การจะกำหนดค่าตอบแทนก็ดี หลักเกณฑ์การจ่ายก็ดี
 วิธีการเบิกจ่ายก็ดี ขณะนี้ยังไม่ได้มีการกำหนดเป็นจำนวนเท่าไร และหลักเกณฑ์
 ดังกล่าวยังไม่มีการออกเป็นระเบียบ เพราะกฎหมายฉบับนี้ก็ยังไม่ผ่าน และ
 กฎหมายฉบับนี้ที่ได้แก้ไขก็คือให้กลายเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งก็คงจะอยู่ในเกณฑ์

ที่ทางฝ่ายบริหารจะสามารถกำหนดได้ นั่นคือคำตอบประการที่ ๑ ครับ

ประการที่ ๒ นั้น ท่านสมาชิกบางท่านก็บอกว่าประธานคณะกรรมการ
ปล่อยให้ออกมาได้อย่างไร ขอประทานโทษครับ การพิจารณาในกรรมการ
ท่านสมาชิกก็ทราบดี เราอาศัยเสียงข้างมาก เมื่อมีการแปรญัตติ กรรมการ
เสียงข้างมากกว่าอย่างไอก็แก้ไขไปอย่างนั้น ผมในฐานะเป็นประธานก็รับผิดชอบ
ในเสียงข้างมากดังกล่าวนั้น ทั้งหมดก็คงอยู่ที่การใช้ดุลยพินิจของท่านสมาชิก
ในการที่จะวินิจฉัยอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ มีสมาชิกหลายท่าน
กำลังยกมือจะอภิปรายมาตอนนี้ และผมเห็นว่าเพื่อความรอบคอบของมาตราชี้
รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากจะหยุดการประชุมในวันนี้เพียงแค่นี้ก่อน
และต่อการประชุมในวันหน้านะครับ เพราะว่าถ้าเราตัดสินใจโหวตไป
อย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าเกิดไม่เกิดความรอบคอบ หมายถึงว่าประสิทธิภาพ
อย่างอื่น ๆ อาจจะเกี่ยวข้องเข้ามา เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตปิดประชุมวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา